

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ
ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

**Ανεπιθύμητες χρήσεις στο αστικό περιβάλλον:
Χωρικές διαστάσεις του αγοραίου έρωτα στην
Θεσσαλονίκη**

Επιμέλεια: Ανδρεάδου Σοφία

ΑΕΜ: 01538

Επιβλέπων: Λαλένης Κωνσταντίνος

Βόλος, Φεβρουάριος 2020

Δήλωση

Βεβαιώνω ότι η παρούσα εργασία είναι δική μου, δεν έχει συγγραφεί από άλλο πρόσωπο με ή χωρίς αμοιβή, δεν έχει αντιγραφεί από δημοσιευμένη ή αδημοσίευτη εργασία άλλου και δεν έχει προηγουμένως υποβληθεί για βαθμολόγηση στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας ή αλλού. Βεβαιώνω ότι είμαι εν γνώσει των κανόνων περί λογοκλοπής του ΤΜΧΠΠΑ και ότι στο πλαίσιο αυτού έχουν τηρηθεί όλοι οι κανόνες κατά την ακαδημαϊκή δεοντολογία, σχετικά με αναφορές, βιβλιογραφία, κ.λ.π., τόσο από έντυπες όσο και από ηλεκτρονικές πηγές. Σε περίπτωση λογοκλοπής αποδέχομαι όλες ανεξαιρέτως τις ποινές που προβλέπουν οι εκάστοτε Κανονισμοί του ΠΘ ή και του ΤΜΧΠΠΑ.

Ημερομηνία:

Ονοματεπώνυμο:

Υπογραφή:

Περίληψη

Η παρούσα διπλωματική εργασία εξετάζει τις ανεπιθύμητες χρήσεις γης, όπως αυτές ορίζονται από το κοινωνικό σύνολο, επικεντρώνοντας σε αυτήν την πορνείας και αναλύοντας τις χωρικές αλλά και αχωρικές μορφές της, δίνοντας έμφαση στις χωρικές. Καταγράφονται επίσης μοντέλα χωροθέτησης και η σχετική νομοθεσία γύρω από την πορνεία σε διεθνές καθώς και σε εθνικό επίπεδο. Ως περίπτωση μελέτης εξετάζεται ο Δήμος Θεσσαλονίκης. Στόχος της εργασίας είναι η προσπάθεια ένταξης των οίκων ανοχής σε κάποια κατηγορία χρήσεων γης, οι βελτιωτικές αλλαγές στην κείμενη νομοθεσία και η προσπάθεια χωροθέτησης οίκων ανοχής σε νέα περιοχή με νέα μορφή εγκατάστασης στην Θεσσαλονίκη.

Όσον αφορά την μεθοδολογία, βασίζεται σε βιβλιογραφικές πηγές και σε ερωτηματολόγια στους κατοίκους του Δήμου Θεσσαλονίκης.

Λέξεις κλειδιά: πορνεία, οίκοι ανοχής, Ν.2734/99, Θεσσαλονίκη, νέα μορφή εγκατάστασης.

Abstract

This diploma thesis deals with the unwanted land uses, which are defined according to the society, focusing on the prostitution and analyzing its spatial forms and the other forms that don't occupy space, emphasizing to the spatial forms. It's also refers to other sitting models and under legislation on prostitution at international and national level. The Municipality of Thessaloniki is the case study. The aim of this project is to make an effort to include the brothels into a category of land uses, to make improvements to the applicable legislation and to make attempt to locate brothels in a new area with a new establishment form in Thessaloniki.

The methodology based on bibliographical sources and questionnaires for the habitats of the Municipality of Thessaloniki.

Key words: prostitution, brothels, L. 2734/99, Thessaloniki, new establishment form

Ευχαριστίες

Ολοκληρώνοντας την συγκεκριμένη εργασία, θα ήθελα ευχαριστήσω τον επιβλέπων καθηγητή μου κ. Λαλένη Κωνσταντίνο για την βοήθεια του και την καθοδήγηση του καθόλη την διάρκεια συγγραφής της εργασίας.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω επίσης τον καθηγητή τμήματος κ. Ιωάννη Σαράτση για την πολύτιμη βοήθεια του και τις συμβουλές του στο χρηματοοικονομικό κεφάλαιο, όπως επίσης και τον κ. Αριστείδη Σαπουνάκη για την βοήθεια του στα αρχιτεκτονικά σχέδια. Ακόμα ευχαριστίες οφείλω και στον κ. Ιωάννη Φραγκόπουλο για την βοήθεια που μου προσέφερε.

Τέλος θα ήθελα να ευχαριστήσω τους φίλους μου αλλά κυρίως την οικογένεια μου για την στήριξη και την πολύτιμη βοήθεια που μου παρείχαν καθόλη την διάρκεια των σπουδών μου.

Περιεχόμενα

Περίληψη	3
Ευχαριστίες.....	5
Κατάλογος Πινάκων	8
Κατάλογος Διαγραμμάτων	8
Κατάλογος Χαρτών.....	8
Κατάλογος Εικόνων	10
Κατάλογος Ακρωνυμίων	11
<u>Α΄ ΜΕΡΟΣ</u>	
Κεφάλαιο 1 ^ο : Εισαγωγή – Δομή	12
Κεφάλαιο 2 ^ο : Ορισμοί και κατηγοριοποίηση των ανεπιθύμητων χρήσεων	14
2.1. Εννοιολογική προσέγγιση των όρων “LULU” και “NIMBY”	14
2.2. Οι περιπτώσεις των ανεπιθύμητων χρήσεων και η αναφορά τους στην ελληνική νομοθεσία	20
Κεφάλαιο 3 ^ο : Χωρικά και χωρικά στοιχεία λειτουργίας της πορνείας.....	25
3.1 Εννοιολογική προσέγγιση εννοιών γύρω από την πορνεία και τους οίκους ανοχής.....	25
3.2. Οι μορφές του αγοραίου έρωτα.....	28
Κεφάλαιο 4 ^ο : Ιστορική εξέλιξη της νομοθεσίας των οίκων ανοχής	34
4.1. Ιστορική εξέλιξη της νομοθεσίας στις χώρες του εξωτερικού από τους αρχαιότερους στους νεότερους χρόνους	34
4.2. Νομοθεσία στην Ελλάδα	42
Κεφάλαιο 5 ^ο : Τάσεις χωροθέτησης και χαρακτηριστικά των περιοχών εγκατάστασης.....	44
5.1. Τάσεις χωροθέτησης και χαρακτηριστικά των περιοχών εγκατάστασης στο εξωτερικό.....	44
5.2. Τάσεις χωροθέτησης και χαρακτηριστικά των περιοχών εγκατάστασης στην Ελλάδα.....	51
<u>Β΄ ΜΕΡΟΣ: Η Περίπτωση της Θεσσαλονίκης</u>	
Κεφάλαιο 6 ^ο : Ανάλυση πόλης	54
6.1. Η φυσιογνωμία της πόλης	54
Κεφάλαιο 7 ^ο : Ιστορική εξέλιξη της χωροθέτησης των οίκων ανοχής.....	56

7.1. Ιστορική εξέλιξη της χωροθέτησης των περιοχών εγκατάστασης στην Θεσσαλονίκη	56
Κεφάλαιο 8^ο : Χωρική απεικόνιση - χαρτογράφηση των περιορισμών της νομοθεσίας στην ήδη υπάρχουσα περιοχή εγκατάστασης των οίκων ανοχής	59
8.1. Ανάλυση σημερινής περιοχής εγκατάστασης οίκων ανοχής - Χαρτογραφική απεικόνιση ακτινών οίκων ανοχής	59
8.2. Χαρτογραφική απεικόνιση ακτινών «περιορισμένων» χρήσεων γης	63
8.3. Χαρτογραφική απεικόνιση «περιορισμένων» χρήσεων γης με σημείο αναφοράς την εκάστοτε χρήση	64
8.4. Χαρτογραφική σύγκριση Βόλου-Θεσσαλονίκης.....	67
Κεφάλαιο 9^ο: Πρόταση ένταξης των οίκων ανοχής στην κατηγορία των Ειδικών χρήσεων γης.....	83
9.1. Περιοχές Ειδικών - Ιδιαίτερων χρήσεων γης στο ΓΠΣ Θεσσαλονίκης. Βελτιωτική πρόταση	83
9.2. Έλεγχος νομιμότητας. Βελτιωτική πρόταση	90
9.3. Πρόταση εγκατάστασης οίκων ανοχής σε νέα τοποθεσία.....	96
Κεφάλαιο 10^ο: Χωροθέτηση νέας μορφής οίκων ανοχής	97
10.1. Εισαγωγικά στοιχεία για το νέο μοντέλο	97
10.2. Η κοινή γνώμη για την πρόταση.....	98
10.3. Σχεδιασμός πρότασης νέας χωροθέτησης	108
10.4. Χρηματοδότηση – Κοστολόγηση	116
10.5. Θετικές αρνητικές επιπτώσεις - SWOT	123
Κεφάλαιο 11^ο: Συμπεράσματα.....	126
Βιβλιογραφία	131
Παράρτημα	139

Κατάλογος Πινάκων

ΠΙΝΑΚΑΣ 1: ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΗ ΧΡΗΜΑΤΟΡΟΩΝ.....	119
ΠΙΝΑΚΑΣ 2: SWOT ΑΝΑΛΥΣΗ	125

Κατάλογος Διαγραμμάτων

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 1: ΕΡΩΤΗΣΗ 2Η - ΆΝΤΡΕΣ	100
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 2: ΕΡΩΤΗΣΗ 2Η - ΓΥΝΑΙΚΕΣ.....	101
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 3: ΕΡΩΤΗΣΗ 3Η - ΆΝΤΡΕΣ	102
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 4: ΕΡΩΤΗΣΗ 3Η - ΓΥΝΑΙΚΕΣ	103
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 5: ΕΡΩΤΗΣΗ 4Η - ΆΝΤΡΕΣ.....	104
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 6: ΕΡΩΤΗΣΗ 4Η - ΓΥΝΑΙΚΕΣ.....	105
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 7: ΕΡΩΤΗΣΗ 5Η - ΝΑΙ	106
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 8: ΕΡΩΤΗΣΗ 5Η - ΟΧΙ	107

Κατάλογος Χαρτών

ΧΑΡΤΗΣ 1: Η ΠΟΡΝΕΙΑ ΑΝΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ	34
ΧΑΡΤΗΣ 2: ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΗ ΠΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΝΕΑΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ	61
ΧΑΡΤΗΣ 3: ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΣΥΝΟΛΙΚΗΣ ΕΚΤΑΣΗΣ ΤΩΝ ΑΚΤΙΝΩΝ ΤΩΝ ΟΙΚΩΝ ΑΝΟΧΗΣ.....	62
ΧΑΡΤΗΣ 4: ΑΚΤΙΝΕΣ 200 ΜΕΤΡΩΝ "ΟΡΙΑΚΩΝ" ΟΙΚΩΝ ΑΝΟΧΗΣ	63
ΧΑΡΤΗΣ 5: ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ 5 ΑΣΤΕΡΩΝ.....	64
ΧΑΡΤΗΣ 6: ΑΚΤΙΝΕΣ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ 5 ΑΣΤΕΡΩΝ PORTO PALACE	65
ΧΑΡΤΗΣ 7: ΑΚΤΙΝΑ 200 ΜΕΤΡΩΝ 30ΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ.....	66
ΧΑΡΤΗΣ 8: ΑΚΤΙΝΑ 200 ΜΕΤΡΩΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ THE MET HOTEL	67
ΧΑΡΤΗΣ 9: ΟΙ ΟΙΚΟΙ ΑΝΟΧΗΣ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΤΟΥ ΒΟΛΟΥ ΚΑΙ Η ΑΚΤΙΝΑ ΤΩΝ 200 ΜΕΤΡΩΝ ΤΟΥΣ.....	69
ΧΑΡΤΗΣ 10: ΟΙΚΟΙ ΑΝΟΧΗΣ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΤΟΥ ΒΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΣΥΝΟΛΙΚΗΣ ΤΟΥΣ ΑΚΤΙΝΑΣ ΤΩΝ 200 ΜΕΤΡΩΝ	70
ΧΑΡΤΗΣ 11: ΟΙΚΟΣ ΑΝΟΧΗΣ ΣΤΗΝ ΟΔΟ ΡΟΖΟΥ 18.....	71
ΧΑΡΤΗΣ 12: ΟΙΚΟΣ ΑΝΟΧΗΣ ΣΤΗΝ ΟΔΟ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 6.....	71
ΧΑΡΤΗΣ 13: ΟΙΚΟΣ ΑΝΟΧΗΣ ΣΤΗΝ ΟΔΟ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 4.....	72

ΧΑΡΤΗΣ 14: ΟΙΚΟΣ ΑΝΟΧΗΣ ΣΤΗΝ ΟΔΟ ΣΟΛΩΝΟΣ 15.....	73
ΧΑΡΤΗΣ 15: ΟΙΚΟΣ ΑΝΟΧΗΣ ΣΤΗΝ ΟΔΟ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΔΙΑΚΟΥ 9.....	74
ΧΑΡΤΗΣ 16: ΟΙΚΟΣ ΑΝΟΧΗΣ ΣΤΗΝ ΟΔΟ ΜΠΟΡΕΛ 1	75
ΧΑΡΤΗΣ 17: ΟΙΚΟΣ ΑΝΟΧΗΣ ΣΤΗΝ ΟΔΟ ΚΟΥΤΑΡΕΛΙΑ 33	75
ΧΑΡΤΗΣ 18: ΟΙΚΟΣ ΑΝΟΧΗΣ ΣΤΗΝ ΟΔΟ ΧΑΤΖΗΑΡΓΥΡΗ 15.....	76
ΧΑΡΤΗΣ 19: ΟΙΚΟΣ ΑΝΟΧΗΣ ΣΤΗΝ ΟΔΟ ΧΑΤΖΗΑΡΓΥΡΗ 15.....	77
ΧΑΡΤΗΣ 20: ΑΚΤΙΝΕΣ 200 ΜΕΤΡΩΝ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΟΙΚΟ ΑΝΟΧΗΣ	78
ΧΑΡΤΗΣ 21: ΑΚΤΙΝΑ 200 ΜΕΤΡΩΝ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ.....	79
ΧΑΡΤΗΣ 22: ΑΚΤΙΝΑ 200 ΜΕΤΡΩΝ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ	79
ΧΑΡΤΗΣ 23: ΑΚΤΙΝΑ 200 ΜΕΤΡΩΝ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ 3 ΑΣΤΕΡΩΝ ΑΕΓΛΙ ΡΑΛΛΑΣ HOTEL VOLOS	80
ΧΑΡΤΗΣ 24: ΑΚΤΙΝΑ 200 ΜΕΤΡΩΝ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΑΙ ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ.....	81
ΧΑΡΤΗΣ 25: ΑΚΤΙΝΑ 200 ΜΕΤΡΩΝ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΒΡΕΦΟΝΗΠΙΑΚΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΟ 2ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΒΟΛΟΥ.....	81
ΧΑΡΤΗΣ 26: ΑΚΤΙΝΑ 200 ΜΕΤΡΩΝ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΑ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ.....	82
ΧΑΡΤΗΣ 27: ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΝ ΧΡΗΣΕΩΝ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΤΩΡΙΝΗ ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ ΤΩΝ ΟΙΚΩΝ ΑΝΟΧΗΣ.....	85
ΧΑΡΤΗΣ 28: ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΗ ΠΡΩΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΝ ΧΡΗΣΕΩΝ 1	86
ΧΑΡΤΗΣ 29: ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΗ ΔΕΥΤΕΡΗΣ - ΤΡΙΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΝ ΧΡΗΣΕΩΝ	87
ΧΑΡΤΗΣ 30: ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΗ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΝ ΧΡΗΣΕΩΝ.....	88
ΧΑΡΤΗΣ 31: ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΗ ΠΕΜΠΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΝ ΧΡΗΣΕΩΝ	89
ΧΑΡΤΗΣ 32: ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΗ ΕΚΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΝ ΧΡΗΣΕΩΝ	90
ΧΑΡΤΗΣ 33: ΑΚΤΙΝΑ 200 ΜΕΤΡΩΝ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΧΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΝ ΧΡΗΣΕΩΝ	91
ΧΑΡΤΗΣ 34: ΑΚΤΙΝΑ 200 ΜΕΤΡΩΝ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΗ ΚΑΙ ΤΡΙΤΗ ΠΕΡΙΟΧΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΝ ΧΡΗΣΕΩΝ	92
ΧΑΡΤΗΣ 35: ΑΚΤΙΝΑ 200 ΜΕΤΡΩΝ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗ ΠΕΡΙΟΧΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΝ ΧΡΗΣΕΩΝ	94
ΧΑΡΤΗΣ 36: ΑΚΤΙΝΑ 200 ΜΕΤΡΩΝ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΤΗ ΠΕΡΙΟΧΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΝ ΧΡΗΣΕΩΝ	95

Κατάλογος Εικόνων

ΕΙΚΟΝΑ 1: Η ΠΕΡΙΟΧΗ DE WALLEN.....	45
ΕΙΚΟΝΑ 2: ΤΟ ΜΠΡΟΥΤΖΙΝΟ ΑΓΑΛΜΑ BELLE	46
ΕΙΚΟΝΑ 3: Η ΠΕΡΙΟΧΗ ΟΠΟΥ ΣΤΕΓΑΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΟΙΚΟΙ ΑΝΟΧΗΣ ΣΤΗΝ ΙΝΔΙΑ	49
ΕΙΚΟΝΑ 4: Η ΠΕΡΙΟΧΗ ΟΠΟΥ ΣΤΕΓΑΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΟΙΚΟΙ ΑΝΟΧΗΣ ΣΤΗΝ ΠΑΤΑΓΙΑ.....	50
ΕΙΚΟΝΑ 5: ΟΙΚΟΙ ΑΝΟΧΗΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ	53
ΕΙΚΟΝΑ 6: ΚΑΤΟΨΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ	109
ΕΙΚΟΝΑ 7: Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΩΝ ΟΙΚΩΝ ΑΝΟΧΗΣ	110
ΕΙΚΟΝΑ 8: ΚΑΤΟΨΗ Α ΟΡΟΦΩΝ	111
ΕΙΚΟΝΑ 9: ΜΟΥΣΕΙΟ - ΣΚΑΛΕΣ	112
ΕΙΚΟΝΑ 10: ΠΡΟΣΟΨΗ ΝΕΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ	113
ΕΙΚΟΝΑ 11: ΠΛΑΓΙΑ ΟΨΗ ΝΕΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ	114
ΕΙΚΟΝΑ 12: ΠΛΑΓΙΑ ΟΨΗ (2) ΝΕΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ.....	115

Κατάλογος Ακρωνυμίων

ΑμεΑ: Άτομα με ειδικές Ανάγκες

ΑΠΕ: Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας

ΓΠΣ: Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο

ΕΕ: Ευρωπαϊκή Ένωση

ΧΑΔΑ: Χώροι Ανεξέλεγκτης Διάθεσης Απορριμμάτων

ΧΥΤΑ: Χώρος Υγειονομικής Ταφής Απορριμμάτων

LULU: Locally Unwanted Land Uses (Τοπικά ανεπιθύμητες χρήσεις γης)

OED: Oxford English Dictionary (Λεξικό της Οξφόρδης)

NIMBY: Not In My BackYard (Όχι στην αυλή μου)

Κεφάλαιο 1^ο : Εισαγωγή – Δομή

Εισαγωγή - Δομή

Η παρούσα διπλωματική εργασία μελετά τις ανεπιθύμητες – δυσάρεστες χρήσεις όπως αυτές έχουν οριστεί από ένα σύνολο ατόμων που ονομάζεται NIMBY. Επικεντρώνεται σε αυτή της πορνείας, η οποία αποτελεί αιτία για πολλές διαμαρτυρίες στην Ελλάδα. Η πορνεία μελετάτε κυρίως στις χωρικές της μορφές και συγκεκριμένα στους οίκους ανοχής, όπως αυτοί συναντώνται σε πόλεις του εξωτερικού αλλά και στην Ελλάδα. Η πορνεία αποτελεί ένα από τα αρχαιότερα επαγγέλματα του κόσμου πράγμα που φαίνεται και στην ιστορική της εξέλιξη.

Η εργασία χωρίζεται στο θεωρητικό Α μέρος και στο κομμάτι της πρότασης, Β' μέρος. Στο δεύτερο κεφάλαιο αναλύονται οι ορισμοί αλλά και οι κατηγορίες που δίδονται σύμφωνα με ξενόγλωσση και ελληνική βιβλιογραφία για την πορνεία και για τα άτομα που αντιδρούν στην χωροθέτηση της (NIMBY) . Στο τρίτο κεφάλαιο παραθέτονται κάποιες έννοιες που αφορούν την πορνεία και τους οίκους ανοχής, ενώ αναφέρονται και οι μορφές μέσα από τις οποίες αυτή ασκείται. Στο τέταρτο κεφάλαιο, περιγράφεται η ιστορική εξέλιξη της νομοθεσίας κατά την πάροδο των χρόνων στην Ολλανδία, στην Ταϊλάνδη, στην Σουηδία και στην Ινδία αλλά και στην Ελλάδα. Στο τελευταίο κεφάλαιο για το κομμάτι της ανάλυσης, αναλύονται τα μοντέλα που ακολουθούνται, σχετικά με την χωροθέτηση των οίκων ανοχής, σε πόλεις του εξωτερικού, οι οποίες ανήκουν στις παραπάνω χώρες (Άμστερνταμ, Πατάγια, Στοκχόλμη, Σοναγκάτσι) και στην Αθήνα όσον αφορά την Ελλάδα.

Στο Β' μέρος, επιλέχθηκε η πόλη της Θεσσαλονίκης, προκειμένου να γίνει ανάλυση σχετικά με τους οίκους ανοχής που υπάρχουν σε αυτήν, την τοποθεσία τους και τυχόν καταπατήσεις της ισχύουσας νομοθεσίας. Έτσι στο έκτο κεφάλαιο δίδονται κάποια γενικά στοιχεία για την πόλη της Θεσσαλονίκης (μορφολογικά, μεταφορών κ.α.). Στο έβδομο κεφάλαιο, αναφέρεται η πορεία της αλλαγής της τοποθεσίας των οίκων ανοχής με την πάροδο των χρόνων στην Θεσσαλονίκη. Στο όγδοο κεφάλαιο, γίνεται απεικόνιση της σημερινής τοποθεσίας των οίκων ανοχής σχετικά με την ακτίνα των 200 μέτρων έχοντας ως βάση τον κάθε οίκο ανοχής και

στην συνέχεια την κάθε χρήση, προκειμένου να φανεί τυχόν καταπάτηση της ισχύουσας νομοθεσίας με σημείο αναφοράς τον κάθε οίκο και στην συνέχεια την κάθε χρήση. Επιπλέον στο κεφάλαιο αυτό γίνεται σύγκριση της πόλης του Βόλου και της Θεσσαλονίκης, προκειμένου να φανεί η διαφορά μεταξύ μιας μεγάλης πόλης που τηρεί σε κάποιο βαθμό την νομοθεσίας και μιας μικρής που την καταπατά. Στο ένατο κεφάλαιο, γίνονται κάποιες προτάσεις σχετικά με την ένταξη της πορνείας σε κάποια κατηγορία χρήσεων γης και στην συνέχεια μελετάτε το ΓΠΣ Θεσσαλονίκης προκειμένου να φανεί αν στην περίπτωση της Θεσσαλονίκης θα βοηθούσε στην χωροθέτηση η ένταξη των οίκων ανοχής σε κάποια κατηγορία χρήσεων γης. Επιπλέον επιλέγεται μια νέα περιοχή προκειμένου να κατασκευαστεί νέα μορφή οίκων ανοχής σε αυτή. Στο δέκατο κεφάλαιο, αναλύονται κάποια στοιχεία για το νέο μοντέλο χωροθέτησης στην νέα προτεινόμενη περιοχή, αναλύονται το κόστος και η χρηματοδότηση του νέου έργου αλλά και η άποψη των κατοίκων. Τέλος στο ενδέκατο κεφάλαιο, δίνονται τα συμπεράσματα που απορρέουν από το σύνολο της εργασίας.

Α΄ ΜΕΡΟΣ

Κεφάλαιο 2^ο: Ορισμοί και κατηγοριοποίηση των ανεπιθύμητων χρήσεων

2.1. Εννοιολογική προσέγγιση των όρων “LULU” και “NIMBY”

Οι χρήσεις γης είναι αυτές οι οποίες περιλαμβάνονται ή προβλέπονται από τα Ρυμοτομικά Σχέδια, προκειμένου να προσδιοριστεί η χωροθέτηση τους μέσα στον αστικό ιστό. Πολλές από αυτές γίνονται εύκολα αποδεκτές από το κοινό, ενώ άλλες προκαλούν έντονες αντιδράσεις στις περιοχές εγκατάστασης. Αυτές δίνονται με το ακρωνύμιο LULU (Locally Unwanted Land Uses) ή στην ελληνική γλώσσα τοπικά ανεπιθύμητες ή δυσάρεστες χρήσεις γης. Όταν δεν γίνονται αποδεκτές προκαλούν τις αντιδράσεις των ατόμων που αποτελούν το κίνημα των NIMBY (Not In My BackYard) .

Οι δυο αυτοί όροι συμμετέχουν και δυσκολεύουν την διαδικασία του σχεδιασμού. Οι ορισμοί που επικρατούν για αυτούς ποικίλουν, ενώ προέρχονται κατά βάση από ξένη βιβλιογραφία. Επιπλέον είναι σχετικά ασαφής καθώς οι αντιλήψεις που υπάρχουν γύρω από αυτούς είναι πολλές και διαφορετικές. Στην συνέχεια ακολουθεί η ανάλυση αυτών.

LULU (Locally Unwanted Land Uses) ή αλλιώς ανεπιθύμητες χρήσεις γης ορίζονται οι χρήσεις γης ή μεγάλα έργα "τα οποία μπορεί να είναι είτε περιφερειακά είτε εθνικά, υπάρχοντα ή προτεινόμενα, απαραίτητα ή επιθυμητά, που λαμβάνονται όμως υπόψη ως απαράδεκτα από πολλούς ανθρώπους που ζουν κοντά σε αυτά" (Popper, 1983 & 1985), εξαιτίας των αρνητικών επιδράσεων που έχουν είτε στην αύξηση της κυκλοφορίας, είτε στις άσχημες οσμές που προκαλούν, είτε διότι είναι επικίνδυνα ή ρυπογόνα είτε γιατί προκαλούν υποβάθμιση στην περιοχή και κατά συνέπεια μείωση της αξίας των ακινήτων που βρίσκονται γειτονικά κ.α. Ο όρος αυτός σχετίζεται και με τις ήδη υπάρχουσες χρήσεις, πέρα από τις προτεινόμενες, οι οποίες μπορεί να είναι είτε εγκαταλελειμμένες είτε να μην λειτουργούν σωστά (Greenberg, Popper, Truelove,

2011). Ένας ακόμα χαρακτηρισμός που επικρατεί είναι αυτός των ευαίσθητων χρήσεων γης (Brion, 1988) . Η χωροθέτηση της πλειοψηφίας αυτών τείνει να γίνεται σε ήδη υποβαθμισμένες περιοχές ή σε περιοχές με άτομα χαμηλού οικονομικού επιπέδου.

Ο ορισμός των ανεπιθύμητων χρήσεων συνδέεται άρρηκτα με την οικονομία, το περιβάλλον και την κοινωνία. Έτσι επικρατεί η αντίληψη ότι αυτές αφορούν έργα της τεχνολογίας που όμως μπορεί να επιφέρουν έντονες κοινωνικές και περιβαλλοντικές επιπτώσεις (Nordenstam, 1994). Επίσης, οι ανεπιθύμητες χρήσεις γης αναφέρονται σε χρήσεις που είναι πιθανόν να απειλήσουν την προστασία του περιβάλλοντος αλλά και την χρηματική αξία των ακινήτων στις γειτονιές (Peyton, 2007). Ακόμα, οι ανεπιθύμητες χρήσεις λέγεται ότι επηρεάζουν τα άτομα χαμηλότερου οικονομικού επιπέδου τα οποία δεν έχουν την δυνατότητα να μετεγκατασταθούν από τις περιοχές που αυτές εγκαθίστανται. Όσο αφορά το οικονομικό κομμάτι, οι χρήσεις αυτές μπορεί να καλύπτουν μεγάλες ανάγκες οι οποίες δεν σχετίζονται με το δημόσιο ή αναφέρονται σε ιδιωτική χρήση και δίνουν ή φαίνεται να δίνουν έντονα περιφερειακά ή εθνικά οφέλη (Popper, 1983). Κλείνοντας, οι ανεπιθύμητες αυτές χρήσεις προσφέρουν νέες θέσεις εργασίας βραχυπρόθεσμα στους κατοίκους (Rephann, 1999). Τέλος, αξίζει να αναφερθεί ότι ο σχεδιασμός αυτών των χρήσεων γίνεται κατά το πλείστον με τρόπο ώστε να μειώσει όλες τις παραπάνω αρνητικές επιδράσεις.

Πέρα από τους τίθενται κατά της χωροθέτησης των ασύμβατων χρήσεων, όπως θα αναλυθεί και παρακάτω, δεν είναι λίγοι αυτοί που τίθενται υπέρ της εγκατάστασης τους κυρίως εξαιτίας των συμφερόντων που κρύβονται από πίσω. Τέτοια συμφέροντα μπορεί να είναι οικονομικού οφέλους, προσωπικού αλλά και πολιτικών κινήτρων. Παρόλο που η κοινωνία και η τεχνολογία εξελίσσονται ανά τους αιώνες, το ζήτημα των χρήσεων αυτών συνεχίζει να ταλανίζει τις τοπικές κοινωνίες.

Χαρακτηριστικό των παραπάνω χρήσεων είναι ότι οι άνθρωποι και η κοινωνία τις χρειάζονται αλλά δεν θέλουν να τις έχουν κοντά τους. Οι πολίτες συνήθως αντιδρούν στις χρήσεις αυτές με την τοπική αντίδραση (αλλιώς κίνημα ή φαινόμενο) αυτή να ονομάζεται *NIMBY* (Not In My BackYard), δηλαδή όχι στην αυλή μου. Οι ανεπιθύμητες χρήσεις συνδέονται άμεσα με το κίνημα των *NIMBY* (Schively, 2007, Peyton, 2007). Η πλειοψηφία των αντιδράσεων αυτών τίθεται

ενάντια στην χωροθέτηση νέων δρόμων, σταθμών ηλεκτρικής ενέργειας, μεγάλων εργοστασιακών μονάδων, ΑΠΕ, ΧΥΤΑ κ.α.

Οι αντιδράσεις αυτές δημιουργούνται διότι οι πολίτες θεωρούν ότι αυτή η δραστηριότητα ή χρήση ή έργο θα έχει ως αποτέλεσμα έντονες αρνητικές επιδράσεις στην περιοχή τους, ενώ στην πραγματικότητα σε μερικές περιπτώσεις θα μπορούσε να επιφέρει πολύ θετικά αποτελέσματα σε αυτήν. Οι αρνητικές επιπτώσεις οι οποίες πιστεύεται ότι μπορεί να επιφέρουν, αναφέρονται κατά το πλείστον σε περιβαλλοντικές ή ατμοσφαιρικές μολύνσεις αλλά και στην εισαγωγή στην τοπική κοινωνία χαμηλότερων οικονομικών ομάδων, π.χ. οίκοι ανοχής, φυλακές. Τα άτομα τα οποία αντιδρούν στα έργα αυτά έχουν τον φόβο της αλλαγής, δηλαδή υποστηρίζουν ότι η νέα δραστηριότητα θα αλλάξει την ταυτότητα της περιοχής τους ενώ ταυτόχρονα αποτελεί μια απειλή για την εικόνα της. Ακόμα φαίνεται να έχουν έλλειψη εμπιστοσύνης προς τους επιστήμονες και τους κρατικούς μηχανισμούς που έχουν αναλάβει την υλοποίηση των έργων.

Επιπλέον έχει παρατηρηθεί ότι αυτά τα κινήματα εμφανίζονται σε μεγαλύτερο βαθμό σε ανεπτυγμένες χώρες παρά σε αναπτυσσόμενες. Αυτό πιθανόν να συμβαίνει διότι οι αναπτυσσόμενες χώρες χρειάζονται νέες υποδομές και νέες τεχνολογίες προκειμένου να αναπτυχθούν. Επίσης κυριαρχεί η αντίληψη ότι αυτές φιλοξενούν φτωχότερους πληθυσμούς με χαμηλότερη μόρφωση και περιβαλλοντική αντίληψη. (Μυστριώτη, 2000)

Ο όρος εμφανίστηκε για πρώτη φορά τον Οκτώβριο του 1980 όταν ο βρετανός συγγραφέας Emilie Travel Livezey τον χρησιμοποίησε προκειμένου να δημοσιεύσει ένα άρθρο σχετικό με τα επικίνδυνα απόβλητα στην εφημερίδα Christian Science Monitor. Έγινε όμως γνωστός ως όρος από τον τότε υπουργό περιβάλλοντος της Αγγλίας Tory Nicholas Ridley. Το κίνημα αυτό είχε εμφανιστεί και προγενέστερα όταν οι μεγάλες επιχειρήσεις ηλεκτροπαραγωγής επιχείρησαν να κατασκευάσουν πυρηνικούς σταθμούς. Σήμερα, η εμφάνιση του προκαλεί προβλήματα στην διαδικασία σχεδιασμού της γης κάνοντας την περίπλοκη και δύσκολη εξαιτίας των αναταράξεων που προκαλεί στην τοπική κοινωνία.

Όπως ειπώθηκε και παραπάνω, δεν είναι λίγες οι φορές που ο όρος αυτός αναφέρεται και σαν σύνδρομο. Με αυτόν τον χαρακτηρισμό εύκολα εννοείται ότι πρόκειται για μια ασθένεια με διάφορα συμπτώματα και συμπεριφορές. Αρκετές

ξένες πηγές αναφέρουν το σύνδρομο αυτό ως μια δημόσια ασθένεια ή μια ψυχική ασθένεια που επιβαρύνει τους πολίτες (Μυστριώτη, 2000).

Το 2006, ο όρος NIMBY προστέθηκε για πρώτη φορά στο λεξικό της Οξφόρδης (OED) καθώς σύμφωνα με τους επιστήμονες έχει παγκόσμια χρήση αλλά και μεγάλη πολιτική σημασία. Κατά αυτό, ως NIMBY θεωρείται κάθε άτομο το οποίο αντιτίθεται στην εγκατάσταση οποιουδήποτε αντικειμένου θεωρεί επικίνδυνο ή δυσάρεστο στην γειτονιά του. Χαρακτηριστικό είναι ότι μέσα στο λεξικό αναφέρεται και η αγροτική ανάπτυξη η οποία σχετίζεται με το κίνημα NIMBY. Δεν είναι λίγοι άλλωστε αυτοί που συνδέουν το κίνημα αυτό με τις περιβαλλοντικές οργανώσεις.

Τα άτομα λοιπόν τα οποία αντιτίθενται και αντιδρούν στις χρήσεις αυτές είναι αυτά τα οποία επηρεάζονται άμεσα από αυτές. Σύμφωνα με έρευνες, τα άτομα τα οποία αυτά είναι:

- μεγάλης ηλικίας
- κυρίως γυναίκες
- με πολύ καλή μόρφωση
- οικονομικά ευκατάστατα
- μόνιμοι κάτοικοι των περιοχών
- έχουν αρκετό ελεύθερο χρόνο προκειμένου να οργανώσουν και να συμμετέχουν στις συναντήσεις
- δεν μπορούν να δεχτούν κάποια αλλαγή στο δομημένο αλλά και στο φυσικό περιβάλλον γιατί είναι ιδιοκτήτες αυτών

(Mansfield, 2001, Huber 2001, Walsh 1997, Smith 1997)

Σύμφωνα με τον Καλιαμπάκο (2006) η νοοτροπία NIMBY είναι μια μαζική αντιπαράθεση σε μια μελλοντική αλλαγή που προβλέπεται να γίνει στο τοπικό περιβάλλον, και υποστηρίζει ότι η αλλαγή αυτή θα επιφέρει μόνο αρνητικά στο χαρακτήρα, την κοινωνικοοικονομική κατάσταση και την ποιότητα ζωής, της τοπικής κοινωνίας.

Η υιοθέτηση της νοοτροπίας αυτής δεν σχετίζεται με την προσωπικότητα των ατόμων που αντιδρούν. Ο χαρακτηρισμός που είχε αρχικά επικρατήσει χαρακτηριζε τους φανατικούς του κινήματος ως αμόρφωτους, εγωιστές, τοπικιστές, παράλογους και αντιδημοκρατικούς. Ξενόγλωσσες πηγές από την

άλλη χαρακτηρίζουν τα άτομα που ανήκουν σε αυτά τα κινήματα ως καθημερινούς ήρωες.

Τέλος, αξίζει να αναφερθεί ότι η αντίδραση των NIMBYs, περνάει από τρία βασικά στάδια. Αυτά είναι η γέννηση, η ωριμότητα και το γήρας.

- Η γέννηση: Είναι το στάδιο στο οποίο γεννιούνται τα πρώτα αισθήματα των NIMBYs αποτελούμενα από φόβο και αβεβαιότητα για τυχόν κινδύνους όπως κυκλοφοριακής συμφόρησης, παραμόρφωση χαρακτηριστικών των περιοχών εγκατάστασης. Αυτή η αντίδραση αποτελείται από μια ομάδα κατοίκων πλησίον της περιοχής, με μικρό αριθμό ατόμων όμως.
- Η ωριμότητα: Το θέμα της εγκατάστασης γίνεται πλέον θέμα συζήτησης στο κοινό των τοπικών κοινωνιών, με την πλειοψηφία αυτών να στέκονται κατά της υλοποίησης του έργου.
- Το γήρας: Στο στάδιο αυτό παρατηρούνται υποχωρήσεις και από την μεριά των αντιδρώντων αλλά και από την μεριά των κατασκευαστών των έργων. Ως αποτέλεσμα έρχεται είτε η ακύρωση του έργου είτε η καθυστέρησή του.

(Μυστριώτη, 2000)

Το κίνημα των NIMBYs είναι επίσης γνωστό και με άλλα ακρωνύμια στο εξωτερικό όπως NIABY (Not In Any's Back Yard), PIBBY (Put It In Black Back Yard), SOBBY (Some Other Bugger's Back Yard), BANANA (Build Absolutely Nothing Anywhere Near Anyone), NOPE (Not On Planet Earth) κ.α.

Τα ακρωνύμια NIABY, BANANA και NOPE φαίνεται να είναι αυτά που παρόλο που αποτελούνται από μικρές ομάδες υποστηρικτών έχουν και τις πιο αρνητικές σημασίες. Ο όρος PIBBY αναφέρεται στην αδυναμία των χαμηλότερων κοινωνικών, οικονομικών και φυλετικών συμφερόντων, να αντιδράσουν σε ένα νέο κατασκευαστικό έργο με την βοήθεια κάποιου δικηγόρου. Τέλος, το ακρωνύμιο SOBBY αναφέρεται κυρίως στην πνευματική κατάσταση των ατόμων που υποστηρίζουν το κίνημα « Όχι στην αυλή μου » (Wikipedia).

Από την άλλη μεριά, επικρατεί και το κίνημα των YIMBY (Yes In My Back Yard), το οποίο είναι υπέρ της ανάπτυξης των χρήσεων και εγκαταστάσεων που στηρίζονται στην ανάπτυξη της τεχνολογίας και δεν είναι τόσο φιλικές προς το περιβάλλον. Υποστηρίζει λοιπόν, την ανάπτυξη νέων κατοικιών σε μεγάλες πόλεις προκειμένου να αυξηθεί ο αριθμός των κενών διαμερισμάτων με σκοπό να

μειωθούν τα ενοίκια στέγασης. Αποτελείται από άτομα τα οποία κατοικούν σε περιοχές με προβλήματα στέγασης λόγω του αυξημένου πληθυσμού, τα οποία όμως αδυνατούν να πληρώσουν τα υψηλά ενοίκια των κατοικιών τους και επιδιώκουν την παροχή στήριξης από την κοινωνία προκειμένου να καταφέρουν να έχουν προσιτές τιμές για στέγαση. Εμφανίστηκε σε περιοχές του εξωτερικού όπως στο Σαν Φρανσίσκο και στο Λος Άντζελες.

Στην σημερινή πραγματικότητα, το κίνημα των NIMBY ολοένα και δυναμώνει μαζεύοντας όλο και περισσότερους υποστηρικτές, καθυστερώντας ή ακυρώνοντας έτσι τα δημόσια ή ιδιωτικά έργα. Από την άλλη η εγκατάσταση δυσάρεστων χρήσεων κρίνεται απαραίτητη σε πολλές περιπτώσεις προκειμένου να λυθούν βασικά προβλήματα στις γειτονιές, όπως είναι η χωροθέτηση ΧΥΤΑ, οι αυτοκινητόδρομοι και τα μέσα μαζικής μεταφοράς. Η χωροθέτηση τους γίνεται με σκοπό να καλυφθούν υπερτοπικές, δημόσιες ακόμα και εθνικές ανάγκες με επιβαρύνσεις οι οποίες όμως επηρεάζουν άμεσα τις γειτονιές. Οι χρήσεις αυτές μπορεί στην πραγματικότητα να έχουν όφελος σε ολόκληρη την κοινωνία επιδρούν αρνητικά όμως σε ένα μικρό σύνολο σε επίπεδο γειτονιάς.

Οι άνθρωποι οι οποίοι είναι υπεύθυνοι για τον σχεδιασμό προσπαθούν συνήθως να μειώσουν τις αρνητικές επιπτώσεις ή να προβάλουν κατάλληλα και την θετική πλευρά των πραγμάτων. Παρόλα αυτά αντιδράσεις κυρίως από τα άτομα που επηρεάζονται άμεσα συνεχίζουν να υπάρχουν. Προκειμένου λοιπόν να αποφευχθούν αυτές οι αντιδράσεις θα ήταν ωφέλιμο να γίνεται σωστή ενημέρωση στους κατοίκους ώστε να αντιληφθούν την σημασία του έργου αλλά και να μπορέσουν να εμπιστευτούν τους ανθρώπους που πρόκειται να το υλοποιήσουν. Η διαδικασία υλοποίησης τέτοιων χρήσεων θα ήταν ωφέλιμο να λάμβανε υπόψη της και την συμμετοχή του κοινού.

2.2. Οι περιπτώσεις των ανεπιθύμητων χρήσεων και η αναφορά τους στην ελληνική νομοθεσία

Όπως αναφέρθηκε και παραπάνω, ο χαρακτηρισμός των ανεπιθύμητων χρήσεων γης προέκυψε εξαιτίας των αντιδράσεων που αυτές προκαλούν στις τοπικές κοινωνίες. Πολλές από τις χρήσεις γης που συμπεριλαμβάνονται στην κατηγορία των ανεπιθύμητων δεν θα έπρεπε να ανήκουν σε αυτές. Επιπλέον από τόπο σε τόπο οι χρήσεις που θεωρούνται ανεπιθύμητες παρουσιάζουν διαφορές. Παρακάτω φαίνονται μερικές από αυτές :

- Ενεργειακές Υποδομές: χώροι αποθήσεως πυρηνικών αποβλήτων, χώροι εξορύξεων, σταθμοί παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, γραμμές μετάδοσης ηλεκτρικής ενέργειας, φράγματα, κλπ.
- Μεταφορικές υποδομές: Μετρό, σιδηρόδρομοι, αυτοκινητόδρομοι, λιμάνια, αεροδρόμια κλπ.
- Υποδομές διαχείρισης απορριμμάτων – αποβλήτων: ΧΥΤΑ, ΧΑΔΑ, χωματερές, αποτεφρωτήρες κλπ.
- Κοινωνικές υποδομές: κέντρα αστέγων, κέντρα απεξάρτησης, ψυχιατρικές κλινικές, εγκαταστάσεις υποδοχής μεταναστών
- Στρατιωτικές εγκαταστάσεις
- Κοιμητήρια και Κέντρα Αποτέφρωσης Νεκρών και Οστών
- Βιομηχανικές εγκαταστάσεις
- Φυλακές και χώροι κράτησης
- Εγκαταστάσεις ανανεώσιμων πηγών ενέργειας
- Οίκοι ανοχής
- Άλλες χρήσεις: γήπεδα, μεγάλα πολυκαταστήματα, αστυνομικά τμήματα, εκκλησίες, σχολεία, χώροι στάθμευσης κ.α.

(Popper, 1983 & 1985 Siedentop, 2010, Kaya, Erol, 2012, Μυστριώτη, 2010, Rephann, 2000)

Ακόμα, έχει γίνει μια προσπάθεια κατηγοριοποίησης των ανεπιθύμητων χρήσεων γης σε 2 βασικές κατηγορίες:

- Κοινωνικές υποδομές και υποδομές κοινωνικής ωφελείας οι οποίες όμως έχουν αντίκτυπο στην ασφάλεια των κατοίκων, στην αξία των ακινήτων(κέντρα κράτησης, φυλακές, χώροι αστέγων)
- Χρήσεις οι οποίες επιβαρύνουν την υγεία και το περιβάλλον (Schively, 2007)

Μια ακόμα κατηγοριοποίηση για τις δυσάρεστες χρήσεις είναι αυτή με βάση τις επιπτώσεις που μπορεί να προκαλούν:

- θορυβώδεις (π.χ. αεροδρόμια),
- επικίνδυνες (π.χ. χώροι εναπόθεσης επικίνδυνων αποβλήτων),
- άσχημες (π.χ. σταθμοί παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας),
- δύσοσμες (ΧΥΤΑ),
- ρυπογόνες (δηλαδή όλα τα παραπάνω παραδείγματα)
- που μειώνουν τις αξίες γης.

(Popper, 1985, Nordenstam, 1994)

Οι χρήσεις γης που αναφέρθηκαν παραπάνω επιφέρουν διαφορετικές επιπτώσεις, είτε θετικές είτε αρνητικές από περιοχή σε περιοχή, με αποτέλεσμα εν τέλει να αναγνωρίζονται ως ανεπιθύμητες από τους κατοίκους. Χαρακτηριστικό παράδειγμα που προσδίδει οφέλη στις περιοχές εγκατάστασης, αποτελούν οι μεταφορικές υποδομές, όπως το Μετρό. Μια στάση Μετρό σε μια περιοχή διευκολύνει τις μεταφορές των κατοίκων και μειώνει το κυκλοφοριακό πρόβλημα, ενώ παράλληλα αυξάνει την αξία των ακινήτων σε αυτήν. Παρόμοια είναι η κατάσταση και με την περίπτωση των οίκων ανοχής. Όταν αυτοί είναι χωροθετημένοι μέσα στο κέντρο της πόλης (Βόλος), δημιουργούν μεγάλα προβλήματα στους κατοίκους των περιοχών εγκατάστασης κυρίως εξαιτίας της προσέλκυσης και άλλων κακόφημων χρήσεων όπως διακίνηση ναρκωτικών, αυξημένα ποσοστά βίας, κακόφημα μπαρ κ.α. Από την άλλη όμως, όταν είναι τοποθετημένοι σε συγκριμένες περιοχές εγκατάστασης όπως στην Θεσσαλονίκη αλλά και σε περιοχές του εξωτερικού (Red Light Districts), στις οποίες δεν υπάρχουν χρήσεις κατοικίας, ωφελούν τις περιοχές αυτές αποτελώντας ταυτόχρονα τόπους προσέλκυσης τουριστών, αυξάνοντας έτσι την οικονομία της τοπικής κοινωνίας. Συμπερασματικά, κάθε ανεπιθύμητη χρήση μπορεί να έχει

θετικά οφέλη αλλά και αρνητικές επιπτώσεις, οι οποίες εξαρτώνται από την περιοχή εγκατάστασης.

Μια ακόμα κατηγοριοποίηση των ασύμβατων χρήσεων που σχετίζεται με το οικονομικό κομμάτι φαίνεται παρακάτω:

- **Πυροτεχνήματα (fizzlers):** Είναι χρήσεις, εγκαταστάσεις ή επιχειρήσεις οι οποίες δημιουργούν ελάχιστες ή μηδαμινές επιπτώσεις πριν την κατασκευή τους. Όταν πρόκειται για δημόσια έργα, αυτές οι επενδύσεις κατά το πλείστον δεν υλοποιούνται, καθώς η αγορά της μετατρέπει σε επενδύσεις περιφερειακής οικονομικής ανάπτυξης. Τέτοια παραδείγματα είναι οι αυτοκινητόδρομοι και τα υδροηλεκτρικά φράγματα.
- **Νησιά (islands):** Είναι χρήσεις, εγκαταστάσεις ή επιχειρήσεις οι οποίες είναι απομακρυσμένες όσον αφορά την οικονομία από τις περιοχές υποδοχής τους. Οι μονάδες πυρηνικής ενέργειας περιλαμβάνονται συνήθως σε αυτήν την κατηγορία. Αποτρέπουν τους κατοίκους να εγκατασταθούν κοντά στην περιοχή εξαιτίας των κινδύνων που επιφυλάσσουν (σχάση πυρηνικών σταθμών). Τέτοια παραδείγματα είναι οι πυρηνικοί σταθμοί, οι φυλακές, το καζίνο.
- **Ρυπογόνοι (befoulers):** Είναι χρήσεις, εγκαταστάσεις ή επιχειρήσεις οι οποίες είναι επιβλαβείς για το φυσικό περιβάλλον μιας περιοχής εξαιτίας είτε των ρύπων στον αέρα ή στο νερό είτε των στερεών αποβλήτων. Επιπλέον μπορούν να συσχετιστούν έμμεσα με την μόλυνση του περιβάλλοντος μέσα από διάφορες δραστηριότητες όπως αυτή του τουρισμού. Τέτοια παραδείγματα είναι οι αυτοκινητόδρομοι και τα υδροηλεκτρικά φράγματα.
- **Βεβηλωτές (defilers):** Πρόκειται για χρήσεις γης, έργα ή εγκαταστάσεις οι οποίες δεν έχουν άμεσες επιπτώσεις στους ανθρώπους, αλλά εμφανίζουν κοινωνικά προβλήματα (εγκληματικότητα, διακίνηση ουσιών) με βάση τους πληθυσμούς που προσελκύουν. Τέτοια παραδείγματα είναι το καζίνο και οι φυλακές.
- **Αρνητές (deniers):** Είναι χρήσεις, εγκαταστάσεις ή επιχειρήσεις οι οποίες έχουν αρνητικές επιπτώσεις στους «λιγότερο τυχερούς». Συνήθως επηρεάζουν την εργασία, την κατοικία των ηλικιωμένων και των ομάδων με

χαμηλό εισόδημα. Τέτοια παραδείγματα είναι οι αυτοκινητόδρομοι ,το καζίνο και τα υδροηλεκτρικά φράγματα .

- Ανταγωνιστές (competers): Είναι χρήσεις, εγκαταστάσεις ή επιχειρήσεις οι οποίες έχουν επιπτώσεις στην ζωή των ατόμων που βρίσκονται σε καλύτερη οικονομική κατάσταση. Για παράδειγμα μια τοπικά ανεπιθύμητη χρήση θα ανταγωνιστεί πιο δύσκολα την εγκατάσταση μιας νέας επίσης ανεπιθύμητης χρήσης η οποία είναι πιο αποδοτική από αυτή. Τέτοια παραδείγματα είναι το καζίνο και οι αυτοκινητόδρομοι.
- Οφειλέτες (deadbeats) : Είναι χρήσεις, εγκαταστάσεις ή επιχειρήσεις οι οποίες δεν καταβάλουν ολόκληρο το κόστος της υποδομής τους και των αναγκών τους σε δημόσιες υπηρεσίες. Η κάλυψη των παραπάνω αφήνεται στα χέρια των τοπικών φορέων. Αυτή η κατάσταση συμβαίνει όταν δεν λαμβάνονται σημαντικές οικονομικές επιδοτήσεις για μετεγκατάσταση. Τέτοια παραδείγματα είναι το καζίνο.
- Αυτοί που απωθούν (repellers) : Είναι χρήσεις, εγκαταστάσεις ή επιχειρήσεις οι οποίες ενεργοποιούν τα κινήματα των NIMBY και δυσκολεύουν την εγκατάσταση ή και την λειτουργία υπαρχουσών ή μελλοντικών χρήσεων εξαιτίας των αρνητικών επιδράσεων που προκαλούν (περιβάλλον, οικονομία, κοινωνία). Τέτοια παραδείγματα είναι οι σταθμοί πυρηνικής ενέργειας, το καζίνο και οι φυλακές.
- Λιποτάκτες (deserters) : Είναι χρήσεις, εγκαταστάσεις ή επιχειρήσεις οι οποίες δεν έχουν μακροπρόθεσμη σχέση με την τοπική κοινωνία των περιοχών εγκατάστασης. Είναι κίνδυνος για την τοπική κοινωνία εξαιτίας του κόστους που προκαλούν(ιδιομορφία αγοράς και χαμηλά πάγια έξοδα).
- Ενοχλητικοί (disturbers): Είναι χρήσεις, εγκαταστάσεις ή επιχειρήσεις οι οποίες δημιουργούν προβλήματα εξαιτίας της αντίληψης που έχουν. Αυτές ενδέχεται να απωθούνται από τις περιοχές ακόμα και αν βελτιώνουν την οικονομία και αν έχουν ελάχιστες ορατές αρνητικές επιπτώσεις.
- Άγνωστοι (unknowns): Είναι χρήσεις, εγκαταστάσεις ή επιχειρήσεις οι οποίες δεν έχουν άμεσες περιβαλλοντικές ή κοινωνικές επιπτώσεις, αλλά τις εμφανίζουν μακροπρόθεσμα. Εισάγουν τον κίνδυνο στους κατοίκους των περιοχών εγκατάστασης. Τέτοια παραδείγματα είναι οι σταθμοί πυρηνικής ενέργειας.

(Rephann, 1999)

Πολλές από τις χρήσεις που αναφέρθηκαν παραπάνω, περιλαμβάνονται και στο Σχέδιο Προεδρικού Διατάγματος « Κατηγορίες Και Περιεχόμενο Χρήσεων Γης» στο άρθρο 14 περί Ιδιαίτερες Χρήσεις αλλά και στο Προεδρικό Διάταγμα 59 του 2018 «Κατηγορίες και περιεχόμενο χρήσεων γης» και συγκεκριμένα στο άρθρο 13(Ειδικές χρήσεις) . Αυτές φαίνονται παρακάτω:

- Μεγάλες αθλητικές εγκαταστάσεις (όπως γήπεδα ΠΑΕ, εγκαταστάσεις γκολφ)
- Εγκαταστάσεις Μέσων Μαζικής Μεταφοράς
- Εξορυκτικές δραστηριότητες (Ορυχεία- Λατομεία- Εξόρυξη)
- Στρατιωτικές εγκαταστάσεις
- Χώρος επεξεργασίας, αποθήκευσης και διάθεσης στερεών/τοξικών αποβλήτων
- Κέντρα Αποτέφρωσης Νεκρών (Κ.Α.Ν) και Οστών
- Σωφρονιστικά καταστήματα – φυλακές – κέντρα κράτησης
- Κοιμητήρια
- Ιππόδρομος
- Πίστες αγώνων αυτοκινήτων και μοτοποδηλάτων
- Πάρκα κεραιών τηλεπικοινωνιών, ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών σταθμών
- Εγκαταστάσεις οχημάτων τέλους κύκλου ζωής (Ο.Τ.Κ.Ζ.)
- Εγκαταστάσεις προσωρινής υποδοχής και φιλοξενίας μεταναστών/ προσφύγων και ευάλωτων ομάδων

Επιπλέον αναφορά για τις ασύμβατες χρήσεις οι οποίες όμως χαρακτηρίζονταν ως Ιδιαίτερες Χρήσεις είχε γίνει και στον Ν. 4269/2014 Άρθρο 31, το συγκεκριμένο άρθρο του οποίου αντικαταστάθηκε. Τέλος οι ανεπιθύμητες χρήσεις γης περιλαμβάνονται στα πλαίσια διαβουλεύσεων για την έγκριση χωροταξικών και πολεοδομικών μελετών, όπως τα Γενικά Πολεοδομικά Σχέδια (Γ.Π.Σ.).

Η πορνεία ως χρήση, απουσιάζει από τις παραπάνω κατηγοριοποιήσεις, παρόλο που θα μπορούσε κανείς να πει ότι αποτελεί και αυτή μια Ιδιαίτερη χρήση. Στην συνέχεια, θα γίνει ανάλυση της η πορνείας ως μια ιδιαίτερη χρήση.

Κεφάλαιο 3^ο: Χωρικά και αχωρικά στοιχεία λειτουργίας της πορνείας

3.1 Εννοιολογική προσέγγιση εννοιών γύρω από την πορνεία και τους οίκους ανοχής

Παρακάτω δίνονται κάποιοι ορισμοί που συνδέονται άμεσα με τους οίκους ανοχής, όπως η πορνεία ή αλλιώς αγοραίος έρωτας, η πόρνη ή αλλιώς ιερόδουλη και οι οίκοι ανοχής. Με την βοήθεια αυτών θα γίνουν κατανοητά θέματα που αφορούν την νομοθεσία, την χωροθέτηση καθώς και την λειτουργία αυτών των χώρων.

Πορνεία ή αγοραίος έρωτας (sex work)

Η συγκεκριμένη ορολογία, εμφανίστηκε για πρώτη φορά τον 18^ο αιώνα και υποδηλώνει την κάθε σεξουαλική δραστηριότητα για την οποία δίνεται κάποιο χρηματικό αντάλλαγμα ενώ κατά την πάροδο των χρόνων ο παραπάνω όρος αναφερόταν σε κάθε είδους σεξουαλική επαφή εκτός γάμου. Το άτομο το οποίο επιδίδεται σε αυτές τις σεξουαλικές σχέσεις ονομάζεται πόρνη.

Προέρχεται από το ρήμα «πέρνημι» που σημαίνει «πουλώ» και θεωρείται ένα από τα αρχαιότερα επαγγέλματα. Επιπλέον, η πορνεία λογίζεται ως η αρχαιότερη μορφή σεξουαλικής και οικονομικής εκμετάλλευσης. Όσον αφορά την σεξουαλική εκμετάλλευση, η πορνεία αποτελεί ένα επάγγελμα επηρεάζει την σωματική και ψυχική υγεία των γυναικών. Από την άλλη μεριά, η οικονομική εκμετάλλευση της πορνείας αναφέρεται σε αυτούς που την προάγουν (πορνοβοσκοί), καθώς είναι και αυτοί που λαμβάνουν ποσοστό κερδών από την εργασία των γυναικών. Σύμφωνα με αυτήν την προσέγγιση της πορνείας, αυτή φαίνεται να παρουσιάζεται ως μια μορφή βιασμού δίχως κανένα φαινόμενο ισότητας. (Catharine A. MacKinnon, 2011)

Σύμφωνα με τον Πετρόπουλο Η. (1980) , η πορνεία προϋποθέτει την ύπαρξη μιας γυναίκας, την παράδοση του γυναικείου κορμιού με σκοπό την σεξουαλική επαφή και χωρίς να υπάρχει η δυνατότητα επιλογής από την πλευρά των γυναικών, καθώς και την χρηματική αμοιβή. Ακόμα, υποστηρίζει ότι είναι δύσκολο να δοθεί ακριβής ορισμός για την πορνεία καθώς δεν μπορούμε να

γνωρίζουμε ποια είναι η σχέση του πελάτη και της ιερόδουλης κατά την σεξουαλική επαφή αλλά και την σημασία αυτής για καθένα από τους συμμετέχοντες. Επιπλέον από την νομική πλευρά, δεν μπορεί να γίνει αντιληπτό αν πρόκειται για μια σχέση που επιβαρύνει εξίσου και τους δυο συμμετέχοντες (αμφοτεροβαρής) ή αν είναι πλεονεκτική μόνο για τη μια πλευρά (ετεροβαρής).

Οι Charles Winick και Paul Kinsie (1963) ορίζουν την πορνεία ως χορήγηση σεξουαλικής πρόσβασης, η οποία θεσπίζεται με την αμοιβαία συμφωνία της γυναίκας, του πελάτη της και / ή του εργοδότη της έναντι αμοιβής, η οποία μπορεί να σχετίζεται με ένα κομμάτι της παιδικής της ηλικίας.

Πόρνη - Ιερόδουλη

Ο όρος πόρνη προϋπήρχε από τα αρχαία ελληνικά χρόνια και σήμαινε ότι κάτι είναι προς πώληση. Η γυναίκα η οποία παρέχει σεξουαλικές υπηρεσίες έναντι μιας χρηματικής αμοιβής ονομάζεται πόρνη. Είναι ευρέως γνωστό, ότι οι πόρνες ονομάζονται και ιερόδουλες. Ο χαρακτηρισμός αυτός χρησιμοποιούνταν από τα αρχαία χρόνια για να περιγράψει το άτομο (είτε άντρα είτε γυναίκα) το οποίο ήταν αφιερωμένο σε κάποιον θεό και κυρίως στην θεά Αφροδίτη (θεά Ιστάρ).

Η πόρνη ασκεί ένα κοινωνικό λειτούργημα και είναι αυτή η οποία διαθέτει η ίδια τον εαυτό της ελεύθερα. Όσον αφορά τις γυναίκες τις οποίες τις αναγκάζουν στην πορνεία αυτές ανήκουν στην πλειοψηφία σε χαμηλά και εύκολης εκμετάλλευσης κοινωνικές ομάδες, και ο λόγος ώθησης τους σε αυτήν είναι οι συνθήκες φτώχειας (Catharine A. MacKinnon, 2011 & Πετρόπουλος Ηλίας, 1980).

Ακόμα, στην αρχαιότητα γινόταν διαχωρισμός των ιεροδούλων (ανεξάρτητες πόρνες και εταίρες ή παλλακίδες) ανάλογα με την θέση τους στην κοινωνία. Οι ανεξάρτητες πόρνες ήταν αυτές που υπήρχαν από την αρχή, ήταν στο παρελθόν δούλες αλλά στην συνέχεια ελευθερώθηκαν. Οι εταίρες ή αλλιώς παλλακίδες ήταν αυτές οι οποίες είχαν κάποιο επίπεδο μόρφωσης και είχαν δικαίωμα συμμετοχής σε συμπόσια και συζητήσεις. Οι γυναίκες αυτές οι μόνες που ήταν ικανές να έχουν δική τους περιουσία καθώς και να είναι ανεξάρτητες ,μαζί με τις Σπαρτιάτισσες (www.enet.gr)

Σήμερα, ο όρος πόρνη έχει αντικατασταθεί από άσχημες και προσβλητικές λέξεις. Ενδεικτικά κάποιες από αυτές είναι παστρικά , κούρβα, πουτάνα, γυναίκα του χαμαιτυπείου, πεταλούδα της νύχτας κ.α. (Ηλίας Πετρόπουλος, 1980).

Οίκος ανοχής

Ως οίκος ανοχής νοείται το οίκημα στο οποίο πηγαίνουν πελάτες με στόχο την συνεύρεση με τις πόρνες παρέχοντάς τους κάποια χρηματική αμοιβή. Οι οίκοι ανοχής ονομάζονται και μπουρδέλα ή μπορντέλα από την ιταλική λέξη bordello. Στα γαλλικά οι οίκοι ανοχής ονομάζονται bordel, το οποίο όμως το 1105 σήμαινε καλύβα ή σπίτι ενώ το 1200 άρχισε να σημαίνει τόπος πορνείας. Όσον αφορά τους τόπους χωροθέτησής τους στα αρχαία χρόνια, αυτοί ήταν κοντά σε λιμάνια, στρατώνες, σταθμούς, αγορές κτλ (Ηλίας Πετρόπουλος, 1980). Ακόμα οι οίκοι ανοχής έχουν μια μορφή κατηγοριοποίησης όπως φαίνεται παρακάτω:

- τύπος μπορντέλο-καμαρούλα (μία πόρνη),ο οποίος συναντώνταν στην περιοχή Μπάρα της Θεσσαλονίκης, στον σημερινό Βαρδάρη.
- τύπος μπορντέλο-σπιτάκι (μία πόρνη), ο οποίος συναντώνταν στην περιοχή Μπάρα της Θεσσαλονίκης, στον σημερινό Βαρδάρη.
- τύπος μπορντέλο-οικία (λίγες πόρνες) , ο οποίος συναντώνταν στην περιοχή Τρούμπα, στην σημερινή περιοχή του Πειραιά αλλά και σε πολλές επαρχιακές πόλεις.
- τύπος μπορντέλο-ξενοδοχείο (πολλές πόρνες), ο οποίος συναντώνταν στην περιοχή πίσω από την δημαρχία της Αθήνας αλλά και στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης.
- τύπος μπορντέλο-στρατώνας (πολλές πόρνες), ο οποίος συναντώνταν στα Βούρλα της Αθήνας στον σημερινό Δήμο Κερατσινίου- Δραπετσώνας.
- συνδυασμός μπουρδελογειτονιά (ομάδα οίκων ανοχής), ο οποίος συναντώνταν κυρίως στα Τρίκαλα με 42 οίκους ανοχής αλλά και στην περιοχή Τρούμπα, στην σημερινή οδό Αγγελάκη της Θεσσαλονίκης.
- συνδυασμός μπουρδελο-πολιτεία (αυτόνομος οικισμός πορνών), ο οποίος συναντώνταν στην περιοχή Μπάρα της Θεσσαλονίκης, στον σημερινό Βαρδάρη.

(Ηλίας Πετρόπουλος, 1980).

Επιπλέον έχουν επικρατήσει και άλλοι χαρακτηρισμοί για τους οίκους ανοχής όπως χαμαιτυπείο, κασωρείον, μαρτυλείον, οίκος ακολασίας ,κακόφημο σπίτι κ.α.

Διεθνείς Σωματεμπορία (Human Trafficking)

Ο επίσημος ορισμός δόθηκε του trafficking δόθηκε διεθνώς από Πρωτόκολλο του Παλέρμο για την Αποτροπή, την Καταστολή και την Τιμωρία της Παράνομης Διακίνησης Προσώπων με Σκοπό την Σεξουαλική και Οικονομική Εκμετάλλευση των Γυναικών και των Παιδιών, που συμπληρώνει την Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών Ενάντια στο Υπερεθνικό Οργανωμένο Έγκλημα (μαζί με το Πρωτόκολλο Ενάντια στην Λαθρεμπορία των Μεταναστών Μέσω Ξηράς, Αέρα και Θάλασσας).

Πρόκειται για έναν σύνθετο ορισμό ο οποίος σύμφωνα με το πρωτόκολλο του Παλέρμο τον Δεκέμβριο του 2000, το οποίο αποτελεί το πρώτο νομικό κείμενο που ορίζει ως trafficking το εμπόριο ανθρώπων που έχει ως στόχο την εκμετάλλευση και την παράνομη διακίνησή τους. Η εκμετάλλευση αναφέρεται σε κάθε είδους σεξουαλική εκμετάλλευση. Ακόμα η στρατολόγηση, η μεταφορά και μετακίνηση γυναικών και παιδιών κάτω των 18 ετών, από τα σύνορα μιας χώρας σε μια άλλη, με σκοπό την εκμετάλλευση θεωρείται επίσης ως διεθνής σωματεμπορία. Όσον αφορά την Ευρώπη, τον Μάιο του 2005 ψηφίστηκε η Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης κατά της εμπορίας ανθρώπων.

Οι μορφές οι οποίες αναγνωρίζονται ως μορφές εκμετάλλευσης είναι η σεξουαλική εκμετάλλευση, η εργασιακή εκμετάλλευση, το εμπόριο οργάνων και η εμπορία παιδιών. Η σωματεμπορία είναι αναγνωρισμένη ως το τρίτο μεγαλύτερο έγκλημα . Υπολογίζεται ότι κάθε χρόνο περίπου 25.7 δις ευρώ προέρχονται από την σωματεμπορία και πιο συγκεκριμένα τα 22.6 δις ευρώ προέρχονται από την σεξουαλική εκμετάλλευση.

3.2. Οι μορφές του αγοραίου έρωτα

Με το πέρασμα του χρόνου, οι μορφές του αγοραίου έρωτα άρχισαν να γίνονται ολοένα και περισσότερες. Η μαζική εισαγωγή αλλοδαπών γυναικών αλλά και η αύξηση των μεταναστευτικών ρευμάτων έφεραν νέες μορφές πορνείας όπως ξενοδοχεία με εκδιδόμενες, μπαρ αλλά και κέντρα με μασάζ. Επιπλέον η τεχνολογική πρόοδος ήταν ένας ακόμα λόγος για να αναπτυχθούν μορφές

πορνείας που συνδέονται άμεσα με το διαδίκτυο όπως συνοδοί πολυτελείας (call girls) , εφαρμογές αναζήτησης ατόμων που προσφέρουν τέτοιες υπηρεσίες αλλά και εύρεση μέσω διαδικτυακών σελίδων.

Οι μορφές αγοραίου έρωτα που κυριαρχούν σήμερα και διαφέρουν ανάλογα με τον τόπο και τις υπηρεσίες που παρέχουν στον πελάτη είναι οι εξής:

- Οίκοι ανοχής
- Πεζοδρομιακή πορνεία - πορνεία του δρόμου
- Συνοδοί πολυτελείας (call girls, escort)
- Πορνεία μέσω διαδικτύου
- Εξαναγκαστική πορνεία (trafficking)

Οίκοι ανοχής

Ως οίκοι ανοχής ορίζονται οι στεγασμένοι χώροι στους οποίους ασκείται το επάγγελμα της πορνείας. Πρόκειται για διώροφα ή μονώροφα κτίρια τα οποία σε πόλεις όπως η Θεσσαλονίκη και η Αθήνα έχουν δικό τους ιδιωτικό parking. Εκεί οι πελάτες μπορούν να απολαύσουν τον αγοραίο έρωτα πληρώνοντας χρηματική αμοιβή στην εκδιδόμενη. Σε αυτά τα κτίρια υπάρχει πάντα κάποια μεγάλης ηλικίας κυρία η οποία είναι η επικεφαλής αλλά και αυτή που υποδέχεται, διαχειρίζεται και ενημερώνει τους πελάτες. Επιπλέον στον χώρο υπάρχει πάντα ασφάλεια ενώ σε μεγάλες πόλεις κατά την είσοδο σε αυτούς είναι τοποθετημένες και κάμερες. Ακόμα, σε πολλές περιοχές, στο εξωτερικό των οίκων ανοχής, θα βρει κανείς το χαρακτηριστικό κόκκινο φωτάκι. Οι εργαζόμενες εκεί περνούν από ελέγχους προκειμένου να διαπιστωθούν θέματα υγείας. Ακόμα προκειμένου να εργαστούν εκεί πέρα από τους ελέγχους οφείλουν να είναι άγαμες. Οι συγκεκριμένοι χώροι στην πλειοψηφία τους λειτουργούν τις βραδινές ώρες έως τα ξημερώματα. Όσον αφορά τους πελάτες, οι οίκοι ανοχής αποτελούν πιο ασφαλή επιλογή σε σχέση με τα υπόλοιπα είδη πορνείας που υπάρχουν.

Στην χώρα μας η χωροθέτηση των οίκων ανοχής είναι νόμιμη. Η πλειοψηφία αυτών, έχουν νόμιμη άδεια λειτουργίας. Αρκετοί όμως είναι και αυτοί που λειτουργούν παράνομα. Όσον αφορά την χωροθέτηση τους στην χώρα μας, αυτή ποικίλει ανάλογα με την πόλη. Στις μεγάλες πόλεις βρίσκονται συνήθως στα προάστια σε υποβαθμισμένες περιοχές. Σπάνια θα συναντήσει κανείς οίκους

ανοχής στο κέντρο τους. Αντίθετα στις πιο μικρές πόλεις οίκοι ανοχής συναντώνται και διάσπαρτοι μέσα στον αστικό ιστό. Κατευθύνσεις για την χωροθέτηση τους αποτελεί ο Ν.2734/99 καθώς και ο Ν.4238/2014. Στις περισσότερες χώρες του εξωτερικού οι οίκοι ανοχής βρίσκονται σε ειδικά διαμορφωμένες περιοχές οι οποίες καλούνται «red light districts».

Πεζοδρομιακή πορνεία-Πορνεία του δρόμου

Αυτού του είδους η πορνεία εντοπίζεται σε δημόσιους δρόμους, στενάκια και πάρκα εντός της πόλης. Οι εκδιδόμενες εμφανίζονται κυρίως στους δρόμους κατά τις βραδινές ώρες ορισμένες φορές με ενδυμασία που προδίδει τον σκοπό τους. Συνήθως περιμένουν σε σκοτεινούς δρόμους ή σε μικρά στενά τον πελάτη. Οι υπηρεσίες προσφέρονται είτε στον δρόμο είτε στο αυτοκίνητο του πελάτη είτε σε κάποιο ξενοδοχείο. Αυτού του είδους η πορνεία είναι διάσπαρτη μέσα σε συγκεκριμένους δρόμους του αστικού ιστού στις περιοχές που χαρακτηρίζονται ως λεγόμενες πιάτσες.

Κάθε μια τις εκδιδόμενες που βρίσκονται πάνω στον ίδιο δρόμο, δεν περιμένει σε όποιο σημείο του δρόμου θέλει. Η κάθε μια έχει το δικό της καθορισμένο «στέκι». Σε περίπτωση που κάποια βρεθεί στον «χώρο» της άλλης, τότε δημιουργούνται εντάσεις μεταξύ τους (Πετρόπουλος ,1980). Οι γυναίκες που προσφέρουν τις υπηρεσίες αυτές στον δρόμο δεν ανήκουν σε κάποιον οίκο ανοχής με αποτέλεσμα να μην έχουν περάσει από ιατρικούς ελέγχους ή ακόμα και να μην έχουν νόμιμα χαρτιά. Οι πλειοψηφία αυτών είναι αλλοδαπές οι οποίες δεν έχουν γίνει δεκτές από κάποιον οίκο ανοχής συνήθως εξαιτίας της προέλευσης τους. Ένας ακόμα λόγος που δεν εργάζονται σε οίκους ανοχής είναι η χρηματική αμοιβή, η οποία εξαρτάται αποκλειστικά από αυτές, αλλά και τα ωράρια. Επιπλέον έχει παρατηρηθεί ότι οι περισσότερες από αυτές είναι εθισμένες σε ναρκωτικές ουσίες. Η πορνεία του δρόμου θεωρείται μια από τις πιο οικονομικές μορφές πορνείας.

Αυτή η μορφή πορνείας είναι παράνομη στην χώρα μας και για τον λόγο αυτό οι εκδιδόμενες καταζητούνται από την αστυνομία. Η κατάσταση αυτή όμως διαφέρει στο εξωτερικό. Σε κάποιες χώρες, υπάρχουν ειδικά διαμορφωμένοι δρόμοι (*tippelzones*), στους οποίους επιτρέπεται και είναι νόμιμη η πορνεία του δρόμου. Στις πόλεις Ντόρτμουντ, Κολωνία και Έσσην της Γερμανίας, υπάρχουν οι

ζώνες αυτές. Ακόμα στις ζώνες αυτές της Γερμανίας, οι εκδιδόμενες πληρώνουν κάποιο χρηματικό αντίτιμο σαν εισιτήριο, προκειμένου να μπορούν να εργάζονται εκεί. Τέλος, η κυβέρνηση της Γερμανίας παρέχει σύνταξη σε όποια δηλώσει το επάγγελμα αυτό. Παρόμοια κατάσταση επικρατεί και στην Ολλανδία. Η πορνεία του δρόμου είναι και εκεί νόμιμη παρόλα αυτά πλέον η πλειοψηφία αυτών έχει σταματήσει να λειτουργεί εξαιτίας των αντιδράσεων των κατοίκων αλλά και του μεγάλου αριθμού επισκεπτών.

Οι ζώνες αυτές (*tippelzones*), έχουν δημιουργηθεί προκειμένου να είναι ελεγχόμενες από την αστυνομία ώστε να αποφεύγονται τα κρούσματα της σεξουαλικής βίας αλλά και της διακίνησης ναρκωτικών ουσιών. Ακόμα, στις περιοχές αυτές οι εκδιδόμενες μπορούν να περάσουν από υγειονομικούς ελέγχους ενώ νιώθουν έντονα το αίσθημα της ασφάλειας. Η Αγγλία, η Ελβετία, η Ιταλία και η Βραζιλία είναι από τις χώρες που έχουν νομιμοποιήσει επίσης την πορνεία του δρόμου.

Συνοδοί πολυτελείας (*call girls, escort*)

Η συγκεκριμένη μορφή πορνείας αναφέρεται κυρίως σε πελάτες με πολύ καλή οικονομική κατάσταση. Οι γυναίκες που εξυπηρετούν τέτοιες υπηρεσίες λαμβάνουν μεγάλα χρηματικά ποσά. Ο τόπος που λαμβάνει χώρα αυτό το είδος είναι είτε στον χώρο του πελάτη είτε σε κάποιο ξενοδοχείο. Οι κοπέλες αυτές προέρχονται συνήθως από πρακτορεία συνοδών λέγοντας όμως ότι προέρχονται από πρακτορεία συνοδείας για κοινωνικές εκδηλώσεις. Στα πρακτορεία αυτά υπάρχει ένα άτομο το οποίο διαχειρίζεται τις κλήσεις αυτές και επιλέγει ποια κοπέλα τελικά θα εξυπηρετήσει κάθε πελάτη. Οι υπηρεσίες που παρέχουν μπορεί να είναι και ερωτικές αλλά και απλής συντροφιάς. Ο πελάτης μπορεί να βρει τις εκδιδόμενες είτε μέσω τηλεφώνου είτε στο διαδίκτυο. Αυτή η μορφή πορνείας μπορεί να μην αναφέρεται αποκλειστικά σε πρακτορείο. Κάθε εκδιδόμενη μπορεί να προβάλλει και να διαφημίζει μόνη της τον εαυτό της. Έτσι επιλέγει μόνη της από την οθόνη με ποιόν πελάτη θα βρεθεί. Προκειμένου να παρέχει τις υπηρεσίες της ή ταξιδεύει στην περιοχή που της ζητείται ή καλεί τον πελάτη να έρθει σε αυτήν. Δεν είναι οι λίγες και οι κοπέλες που ανήκουν σε πρακτορεία ενώ ταυτόχρονα διαφημίζονται μόνες τους (Melissa Hope Ditmore, 2006). Στο σημείο αυτό αξίζει να αναφερθεί ότι, στις χώρες του εξωτερικού και συγκεκριμένα στο

Βανκούβερ, λειτουργεί πρακτορείο που αποτελείται από εξειδικευμένο προσωπικό, το οποίο παρέχει σεξουαλικές υπηρεσίες σε άτομα με ειδικές ανάγκες (ΑμεΑ). Ακόμα, τον Ιούλιο του 2017 στην Βαλένθια, ιδρύθηκε το μη κερδοσκοπικό Κέντρο Σεξουαλικής Ανάπτυξης (Sexualidad Funcional), που αναφέρεται σε άτομα με λειτουργικές ποικιλομορφίες, το οποίο υποστηρίζει και από το Υπουργείο Υγείας και Ισότητας της Βαλένθιας. Επιπλέον μέσα στους χώρους αυτούς υπάρχουν ειδικά εργαστήρια προκειμένου να εκπαιδεύονται τα άτομα που παρέχουν τις υπηρεσίες.

Το είδος αυτό είναι παράνομο και τιμωρείται από τις αρχές. Εξαιτίας όμως της παραπλάνησης σχετικά με τις υπηρεσίες που παρέχουν οι κοπέλες αυτές είναι δύσκολο να εντοπιστούν από την αστυνομία. Όσον αφορά την χωροθέτηση του, εξαιτίας της παρανομίας του δεν πραγματοποιείται σε συγκεκριμένο οίκημα ώστε να μπορεί να γίνει λόγος για αυτήν.

Πορνεία μέσω διαδικτύου

Η πορνεία μέσω διαδικτύου στην σύγχρονη κοινωνία αποτελεί συχνό φαινόμενο. Μέσω αυτής αγοράζονται online υπηρεσίες έρωτα χάρη στις ιστοσελίδες που υπάρχουν. Οι γυναίκες διαφημίζονται μόνες τους, χωρίς να έχουν κάποιο πρακτορείο, στις σελίδες αυτές και είναι υπεύθυνες τόσο για το χρηματικό ποσό που ζητούν όσο και για τους πελάτες που δέχονται. Μέσω του διαδικτύου εκτός από τα προαναφερθέντα, έχουν την δυνατότητα να συνομιλήσουν online με τους πελάτες τους. Αυτή η μορφή πορνείας, δίνει την δυνατότητα διαφήμισης και προβολής υπηρεσιών από άντρες. Αυτό συμβαίνει διότι τα πρακτορεία διαχειρίζονται κυρίως γυναίκες.

Οι περισσότερες από τις εργαζόμενες κατάγονται από φτωχές χώρες του εξωτερικού, είναι χαμηλού μορφωτικού επιπέδου και χρειάζονται άμεσα χρήματα. Αυτού του είδους πορνείας αποτελεί ένα από τα πιο επικίνδυνα για τις κοπέλες διότι δεν γνωρίζουν ποιος είναι ο διαδικτυακός πελάτης καθώς και δεν μπορούν να είναι βέβαιες για την αξιοπιστία των στοιχείων που προβάλλει. Επιπλέον δεν είναι λίγες οι φορές που οι κοπέλες αυτές οδηγούνται σε διαδικτυακό trafficking.

Το διαδίκτυο, θα μπορούσε να δημιουργήσει ευκαιρίες για την καλύτερη και ασφαλή αλληλεπίδραση μεταξύ πελατών και των εργαζομένων. Οι εργαζόμενες

τους σεξ θα μπορούσαν να ελέγχουν τους πελάτες τους ενώ ταυτόχρονα να επιβεβαιώνουν τις «ταυτότητες» αυτών μέσα από στοιχεία από προηγούμενες συμπεριφορές τους. Μια δεύτερη παροχή του διαδικτύου θα μπορούσε να είναι μια κοινότητα με «αόρατους» άντρες οι οποίοι θα συνομιλούν με τις εργαζόμενες προκειμένου να γνωστοποιήσουν τις σεξουαλικές συναλλαγές τους και τα «χόμπι» τους (Melissa Hope Ditmore 2006).

Εξαναγκαστική πορνεία (trafficking)

Το είδος αυτό της πορνείας συναντάται κυρίως σε χώρες με πληθυσμούς που έχουν μεγάλα οικονομικά προβλήματα και χαμηλό μορφωτικό επίπεδο. Με την πάροδο των χρόνων βέβαια η εξαναγκαστική πορνεία έχει αρχίσει να εξαπλώνεται σε όλον τον κόσμο. Στην χώρα μας, τα άτομα που «πέφτουν» θύματα trafficking προέρχονται κυρίως από την Ρωσία, την Ρουμανία, την Ουκρανία και σε μικρότερο βαθμό από την Βουλγαρία και την Νιγηρία. Περίπου 20.000 γυναίκες υπολογίζονται ως θύματα, ενώ 1.000 από αυτές βρίσκονται στις ηλικίες μεταξύ 13 και 15 ετών.

Σύμφωνα με τον Ν.3064/2002, η εξαναγκαστική πορνεία αποτελεί ειδικό αδίκημα. Στο σημείο αυτό, αξίζει να αναφερθεί ότι αυτή η μορφή πορνείας αποτελεί μια από τις 3 πρώτες πηγές οικονομικού πλούτου στην χώρα μας. Κλείνοντας, η Γραμμή Πληροφόρησης για την Εμπορία Ανθρώπων 1109, είναι υπεύθυνη προκειμένου να βοηθάει τα άτομα που είναι θύματα της πορνείας αυτής. Τέλος, η μετανάστευση αποτελεί έναν από του λόγους άνθισης της εξαναγκαστικής πορνείας.

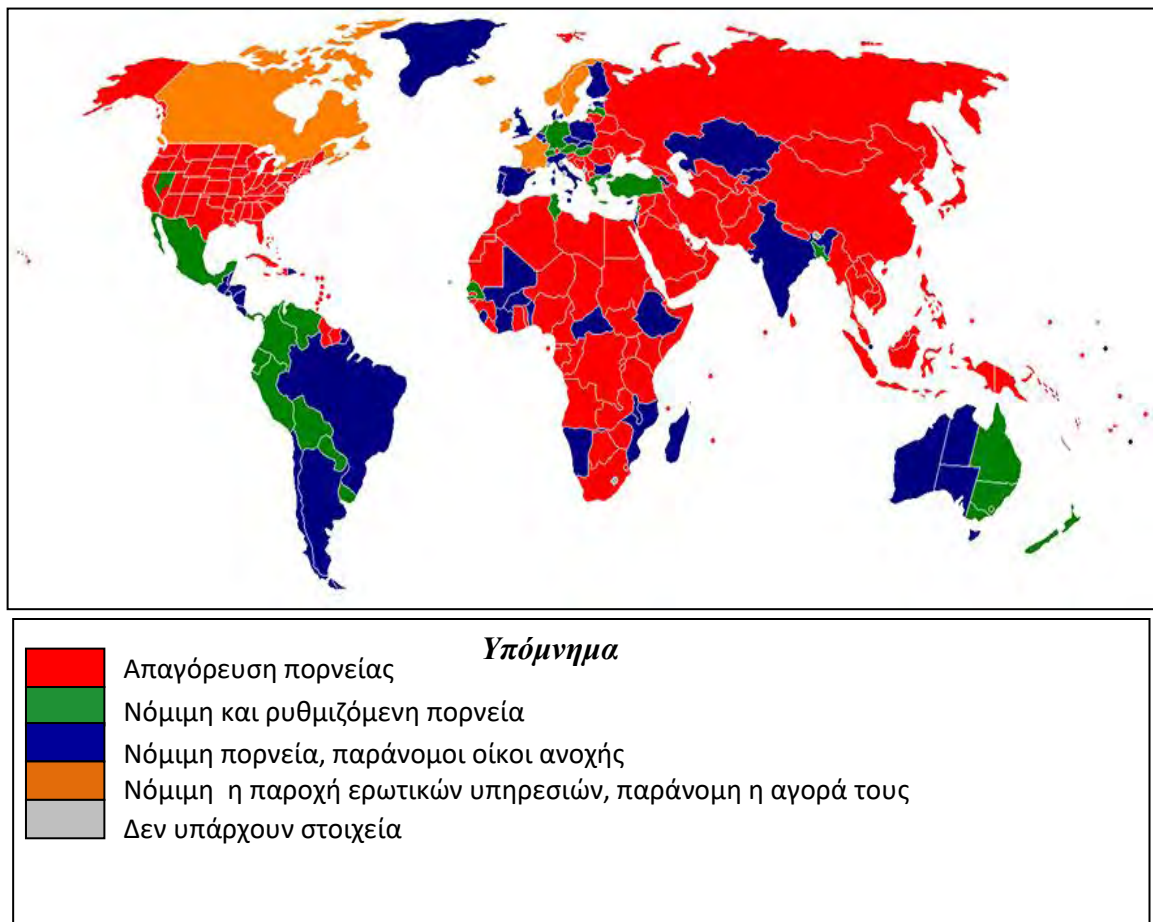
Όσον αφορά τις χώρες του εξωτερικού, αυτή έχει μεγάλα ποσοστά εμφάνισης κυρίως σε χώρες ή πόλεις του τρίτου κόσμου. Στις ΗΠΑ και συγκεκριμένα στις πόλεις Μαϊάμι και στις πολιτείες Φλόριντα και Νεβάδα, το πρόβλημα της εξαναγκαστικής πορνείας είναι τεράστιο. Οι γυναίκες είναι αναγκασμένες να μένουν μόνιμα μέσα σε καταστήματα είτε σε οίκους ανοχής, ενώ η πλειοψηφία αυτών προέρχεται από την Κίνα. Τέλος στην Βρετανία, εμφανίζεται έντονα το φαινόμενο ενοικίασης κατοικιών από σωματέμπορους με υποτιθέμενο σκοπό την χρήση για παραθεριστική κατοικία, που όμως λειτουργούν για το συγκεκριμένο χρονικό διάστημα τους ενοικιαζόμενους χώρους ως οίκους ανοχής. Οι οίκοι αυτοί εμφανίζονται με τον όρο pop up οίκοι ανοχής.

Κεφάλαιο 4^ο: Ιστορική εξέλιξη της νομοθεσίας των οίκων ανοχής

4.1. Ιστορική εξέλιξη της νομοθεσίας στις χώρες του εξωτερικού από τους αρχαιότερους στους νεότερους χρόνους

Όσον αφορά την πορνεία και την νομιμότητα της αυτή εμφανίζει διαφορές ανά τον κόσμο. Στην πλειοψηφία των χωρών η πορνεία αναγνωρίζεται ως νόμιμη και δεν διώκεται ποινικά. Από την άλλη μεριά, η λειτουργία των οίκων ανοχής θεωρείται κατά το πλείστον παράνομη. Ο αριθμός των νόμων ποικίλει από χώρα σε χώρα και από περιοχή σε περιοχή. Στο σημείο αυτό αξίζει να σημειωθεί ότι η αντιμετώπιση της πορνείας όπως και των οίκων ανοχής παρουσιάζει διαφορές ακόμα και ανάμεσα στις χώρες οι οποίες ανήκουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό συμβαίνει διότι δεν υπάρχει κάποια επίσημη κατεύθυνση από αυτήν σχετικά με την πορνεία αλλά και τους οίκους ανοχής. Παρακάτω φαίνεται ο σχετικός παγκόσμιος χάρτης με την νομιμότητα της πορνείας ανά τον κόσμο.

Χάρτης 1: Η πορνεία ανά τον κόσμο

Πηγή: https://www.athensvoice.gr/viral/sex/404404_o-pagkosmios-hartis-tis-porneias-kai-i-ellada-eikona, Ιδία επεξεργασία

Συμπερασματικά από τον παραπάνω χάρτη, φαίνεται ότι στην Ασία, η πλειοψηφία των χωρών θεωρεί την πορνεία παράνομη με ελάχιστες εξαιρέσεις (Καζακστάν, Ινδία). Όσον αφορά την Αυστραλία, αυτή παρουσιάζει ασαφείς νόμους σχετικά με την πορνεία. Παρόλα αυτά στο δυτικό της κομμάτι η πορνεία θεωρείται νόμιμη. Στην Ευρώπη, και συγκεκριμένα στο βόρειο τμήμα της παρατηρείται μια τάση απαγόρευσης της πορνείας, ενώ στο υπόλοιπο η νομιμότητα της ποικίλει. Η Αφρική επίσης στην πλειοψηφία των χωρών της κρίνει την πορνεία παράνομη, ενώ στο δυτικό της τμήμα μόνο η Δημοκρατία της Γουινέας - Μπισσάου την θεωρεί νόμιμη. Στην Νότια Αμερική, στις δυτικές χώρες η πορνεία είναι νόμιμη, ενώ στις ανατολικές παράνομοι είναι οι οίκοι ανοχής. Τέλος, στην Βόρεια Αμερική, η πορνεία στην πλειοψηφία της είναι παράνομη ενώ μόνο στο Μεξικό θεωρείται νόμιμη.

Από τις παραπάνω ηπείρους επιλέχθηκαν δυο, με τέσσερις χώρες εντός αυτών. Οι περιπτώσεις χωρών που θα μελετηθούν είναι οι εξής: η Ολλανδία, η Σουηδία, η Ινδία και η Ταϊλάνδη. Οι επιλογή αυτών έγινε διότι παρουσιάζουν μεγάλες διαφορές τόσο στην νομιμότητα όσο και στην χωροθέτηση τους. Στοιχεία σχετικά με την χωροθέτηση θα αναλυθούν σε επόμενο κεφάλαιο. Ένας βασικός λόγος για τον οποίο επιλέχθηκαν οι χώρες αυτές, όσο αφορά την νομοθεσία, είναι διότι η Ολλανδία και η Σουηδία είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώ η Ινδία και η Ταϊλάνδη ανήκουν σε άλλη ήπειρο, ενώ παρουσιάζουν και διαφορετικά έθιμα γύρω από την πορνεία. Έτσι έχει γίνει μια αρχική “ζωνοποίηση” σε χώρες εντός και εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης. Παρακάτω θα αναλυθεί η νομοθεσία που ακολουθείτε από κάθε χώρα.

Ολλανδία: Η Ολλανδία όπως αναφέρθηκε και παραπάνω ανήκει στις χώρες που βρίσκονται εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όσον αφορά την νομοθεσία της, αυτή παρουσιάζει διαφορές ανά τους αιώνες. Η περιοχή που φιλοξενούνται σήμερα οι οίκοι ανοχής άρχισε να οριοθετείτε για πρώτη φορά το 1270 όταν σχηματίστηκε το πρώτο λιμάνι. Λόγω της χρήσης αυτής που είχε η περιοχή άρχισε να φιλοξενεί μετανάστες αλλά και μεγάλο αριθμό από γυναίκες εκδιδόμενες. Στο τέλος του 15^{ου} αιώνα απαγορεύτηκε η διέλευση στην περιοχή στους παντρεμένους άντρες. Στην συνέχεια το 1578 κατά την διάρκεια της ισπανικής κυριαρχίας, η πορνεία θεωρήθηκε ως τιμωρούμενη. Οι άνθρωποι που εργάζονταν σε οίκους ανοχής κλείστηκαν σε υπόγεια δωμάτια και έψαχναν κρυφά την νύχτα πελάτες παρόλο που η πορνεία συνέχιζε να είναι παράνομη. Το 1830 πλέον η πορνεία αρχίζει να αναγνωρίζεται ως νόμιμη, ενώ το 1988 αναγνωρίζεται ως νόμιμο επάγγελμα. Κατά την πάροδο των χρόνων αυτών εμφανιστήκαν πολλές οργανώσεις προκειμένου να σταματήσουν την πορνεία. Τον Οκτώβριο του 2000 θεσπίστηκε ο νόμος που αναγνωρίζει την εθελοντική πορνεία και νομιμοποιεί τους οίκους ανοχής εφόσον αυτοί δεν ενοχλούν την δημόσια ζωή. Έτσι το σεξ αρχίζει να αντιμετωπίζεται όπως οποιαδήποτε άλλη επιχείρηση. Ο νόμος αυτός είχε ως στόχο πέρα από το να νομιμοποιήσει την εθελοντική πορνεία, να προστατέψει την οργάνωση της εξαναγκαστικής πορνείας αλλά και να βάλει ποινές σε όσους εκμεταλλεύονται άτομα κάτω των 18 ετών, καταδικάζοντας τους σε έξι χρόνια φυλάκισης. Τέλος απαγόρευε την έλευση ατόμων σε οίκους ανοχής κάτω των 16 ετών. Οι οίκοι ανοχής οφείλουν να παίρνουν άδεια από τον αρμόδιο Δήμο

προκειμένου να λειτουργούν νόμιμα. Το 2002 γίνεται επανεξέταση της νομοθεσίας με σκοπό την καλύτερη προστασία των ανηλίκων. Τα άτομα που εργάζονται σε οίκους ανοχής αναγνωρίζονται από το κράτος ως ελεύθεροι επαγγελματίες που οφείλουν να δηλώνουν το επάγγελμα τους αλλά και να πληρώνουν τους ανάλογους φόρους στο κράτος. Παρόλα αυτά δεν είναι υποχρεωμένοι από τον νόμο να κάνουν ιατρικό έλεγχο πριν την εργασία. Για τον λόγο αυτό, σε μελέτη που πραγματοποιήθηκε το 2006, αποκαλύφθηκε ότι το 7% των γυναικών που εργάζονται σε οίκους ανοχής πάσχει από AIDS. Κλείνοντας, ο νόμος επιτρέπει και σε άτομα τα οποία δεν ανήκουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση να εργάζονται σε οίκους ανοχής.

Το 2007 και το 2008 εξαιτίας της μεγάλης έκτασης που είχε το θέμα αποφασίστηκε, να κλείσουν 51 παράθυρα πορνείας και να αγοραστούν από τις δημοτικές αρχές 18 κτίρια προκειμένου να φιλοξενηθούν άλλες χρήσεις, όπως σχεδιαστήρια μόδας. Οι ιδιοκτήτες των περιοχών αυτών δημιούργησαν την ηλεκτρονική "Πλατφόρμα 1012", η οποία πήρε το όνομά της από τον ταχυδρομικό κώδικα της περιοχής, με σκοπό να σταματήσουν αυτές της ενέργειες. Το 2009, η κυβέρνηση αποφάσισε να καταθέσει νέο νομοσχέδιο για να καταπολεμήσει τις παραβάσεις που γινόταν σχετικά με την πορνεία. Το 2014 έκανε νέα μια τροπολογία στο ισχύον νομοσχέδιο βάζοντας βαριές ποινές σε όσους οίκους ανοχής είχαν εργαζόμενες που δεν είχαν συμπληρώσει το 21^ο έτος. Η τελευταία τροπολογία του νόμου για την πορνεία πραγματοποιήθηκε το 2017, όταν πλέον άλλαξε η κυβέρνηση. Ο νέος νόμος προέβλεπε την τιμωρία όσων χρησιμοποιούσαν εκδιδόμενες για να κάνουν εμπόριο ανθρώπων. Ουσιαστικά ήταν ένας νόμος που ενίσχυε την προστασία όλων αυτών των γυναικών, ακόμα και αυτών που ήταν αυτοαπασχολούμενες. Κλείνοντας, αξίζει να αναφερθεί ότι παράνομη θεωρείται η μορφή πορνείας που περιλαμβάνει συνοδούς ,η πορνεία στο σπίτι που έχει όμως και προσωπικό πέραν της εκδιδόμενης και οι αίθουσες μασάζ που προσφέρουν και υπηρεσίες σεξ χωρίς άδεια. Τέλος το 2019, ο Δήμαρχος αποφάσισε να απαγορεύσει τις ομαδικές εκδρομές - περιηγήσεις στην περιοχή προκειμένου να προστατέψει και τις εκδιδόμενες αλλά και να περιορίσει τους μεγάλους πληθυσμούς τουριστών.

Σουηδία: Η Σουηδία ανήκει και αυτή στις χώρες που συγκαταλέγονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά στην νομοθεσία σχετικά με την πορνεία παρουσιάζει

μεγάλες διαφορές και λιγοστούς νόμους σε σχέση με το προηγούμενο μοντέλο. Πρώτα από όλα, αξίζει να αναφερθεί ότι η Σουηδία ανήκει στις τέσσερις πιο ισότιμες μεταξύ των φίλων χώρες του κόσμου (Hausman, Tyson, & Zahidi, 2009). Πριν τον 18^ο αιώνα δεν υπήρχε κάποιο νομικό κείμενο σχετικό με την πορνεία και έτσι αυτή δεν θεωρούνταν παράνομη. Μόνη η σουηδική εκκλησία ποινικοποιούσε τις σεξουαλικές πράξεις εκτός γάμου, με τιμωρίες αλλά και πρόστιμα και για τα δυο φύλα. Ο πρώτος νόμος για την πορνεία εμφανίστηκε στον Αστικό Κώδικα του 1734, σύμφωνα με τον οποίο απαγορευόταν τόσο η αγορά όσο και η πώληση σεξουαλικών υπηρεσιών επιβάλλοντας ως τιμωρίες την καταναγκαστική εργασία, την φυλάκιση και την τιμωρία με μαστίγιο. Μετά την εφαρμογή της νομοθεσίας για όσες γυναίκες δεν είχαν βιώσιμο εισόδημα οι αρχές είχαν την πεποίθηση ότι ήταν πόρνες. Για τον λόγο αυτό τις οδήγησαν στις φυλακές και κάποιες από αυτές τις ανάγκασαν σε υποχρεωτικά επαγγέλματα προκειμένου να απαλλαγούν από την φυλάκιση. Το 1812 και καθώς τα ποσοστά των σεξουαλικώς μεταδιδόμενων νοσημάτων άρχισαν να αυξάνονται, θεσπίστηκε νέα νομοθεσία η οποία επέβαλε την υποχρεωτική ιατρική εξέταση στις πόρνες. Κατά την διάρκεια του 19^{ου} αιώνα, το θέμα της πορνείας όπως και των οίκων ανοχής συνέχισε να θεωρείται παράνομο αλλά ανεχτό και ρυθμιζόμενο κάτω από την κρατική επίβλεψη.

Εν συνεχεία, θεσπίστηκαν δυο νέοι νόμοι, ο νόμος Vagrancy (1885) και ο νόμος Lex Veneris (1918), οι οποίοι ασχολούνταν με την ανεργία αλλά και τις ασθένειες. Οι νέοι αυτοί νόμοι σχετιζόταν με το περιεχόμενο του Αστικού Κώδικα του 1734, καθώς επέβαλε σε όλα τα άνεργα άτομα ή σε αυτά που είχαν εισόδημα με το οποίο όμως δεν μπορούσαν να καλύψουν τις ανάγκες για επιβίωση, να λαμβάνουν προειδοποιητικό σημείωμα προκειμένου να τους δοθεί η ευκαιρία να εργαστούν αναγκαστικά ή να φυλακιστούν σε κάποιο σπίτι ως δούλοι. Ακόμα με τον νόμο Vagrancy (1885), δημιουργήθηκαν δυο κατηγορίες ατόμων «περιπλανώμενων», οι οποίες αναφερόταν σε άτομα τα οποία δεν είχαν σταθερό τόπο διαμονής και σε άτομα των οποίων οι ζωές αποτελούσαν μια απειλή για την κοινωνία και την κοινή ευπρέπεια. Οι νόμοι αυτοί αναφερόταν και στις ιερόδουλες. Κατά την πάροδο των χρόνων, για πρώτη φορά στο κοινοβούλιο της Σουηδίας αναφέρθηκε η ισότητα των δυο φύλων όπου το 1976 θεσπίστηκαν και τα αρμόδια όργανα για την προφύλαξη της, όπως το Υπουργείο Ισότητας και η Επιτροπή Διοίκησης Ισότητας δηλαδή μια κυβερνητική υπηρεσία της Σουηδίας

που φρόντιζε για την νομοθεσία σχετικά με τις φυλετικές, θρησκευτικές, σεξουαλικές διακρίσεις. Στις 5 Φεβρουαρίου του 1998 κατατέθηκε το πρώτο νομοσχέδιο «Kvinnofrid», σχετικά με την βία κατά των γυναικών, όπου και ψηφίστηκε ο νόμος ο οποίος απαγόρευε την αγορά σεξουαλικών υπηρεσιών, ενώ θεωρούσε νόμιμη την πώληση τους. Στις 1 Ιανουαρίου του 1999 και όταν το 50% του κοινοβουλίου αποτελούνταν από γυναίκες, αποφασίστηκε η ισχύ του νόμου προκειμένου να μειωθούν τα υψηλά ποσοστά γυναικείας αλλά και αντρικής πορνείας. Ο νόμος αυτός ποινικοποιεί την αγορά της πορνείας αλλά αποποινικοποιεί την πώληση σεξουαλικών υπηρεσιών, δηλαδή μια γυναίκα μπορεί χωρίς να θεωρείται ότι διαπράττει έγκλημα να παρέχει υπηρεσίες αλλά δεν ένας άντρας που αγοράζει τις υπηρεσίες αυτές θεωρείται παράνομος εφόσον πληρώνει. Ως ποινές για την εγκληματική πράξη δίνονται η χρηματική ποινή είτε η φυλάκιση μέχρι και 6 μήνες. (Gylden 2003). Κάθε μορφή πορνείας από αυτές που αναφέρθηκαν και παραπάνω θεωρείται παράνομη. Το 80% του πληθυσμού είναι ακόμα θετικό σε αυτόν τον νόμο.

Το κράτος, άρχισε να παρέχει στις εκδιδόμενες κοινωνική βοήθεια , αλληλεγγύη αλλά και παροχές εκπαίδευσης προκειμένου να καταφέρουν να βγουν από αυτόν τον «κόσμο». Το 2002 ο νόμος αυτός τροποποιήθηκε και άλλο προκειμένου να απαγορεύσει οποιουδήποτε είδους εμπόριο σχετικό με την παροχή σεξουαλικής εκμετάλλευσης και την διακίνηση λευκής σαρκός. Είναι φανερό ότι η Σουηδία αντιμετωπίζει την πορνεία ως ένα κοινωνικό πρόβλημα που μεριμνά με κάθε τρόπο για την εξάλειψη του. Υπολογίζεται ότι μέσα σε αυτά τα χρόνια τα ποσοστά πορνείας έχουν μειωθεί κατά 80%, ενώ δεν είναι λίγες οι πόλεις που έχουν εξαφανίσει τελείως την πεζοδρομιακή πορνεία. Παρόμοιες νομοθεσίες με του μοντέλου της Σουηδίας, θέσπισαν και άλλες ευρωπαϊκές χώρες, ενώ ταυτόχρονα έγινε πρόταση στην Ευρωπαϊκή Ένωση, προκειμένου να ληφθεί ως πρότυπο το σουηδικό μοντέλο για μια κοινή Ευρωπαϊκή οδηγία.

Ινδία: Η νομοθεσία που ισχύει στην Ινδία είναι ασαφής. Ο πρώτος νόμος, Immoral Traffic Suppression (SITA) , σχετικά με την πορνεία εμφανίστηκε το 1956 , αναγνώριζε νόμιμο το επάγγελμα των εκδιδόμενων και επέτρεπε την ιδιωτική του λειτουργία αλλά ταυτόχρονα απαγόρευε την ύπαρξη νόμιμου κοινού. Στην Ινδία δηλαδή, είναι νόμιμη η πορνεία αλλά παράνομη κάθε δραστηριότητα που σχετίζεται με αυτήν, όπως οι οίκοι ανοχής, τα ξενοδοχεία κλπ. Μια γυναίκα

επιτρέπεται λοιπόν να πουλήσει το σώμα της μεμονωμένα αλλά όχι σε κάποιον κοινό χώρο(οίκο ανοχής). Ακόμα απαγορεύεται οποιαδήποτε σεξουαλική παροχή σε απόσταση μικρότερη των 200 μέτρων από δημόσιο χώρο. Στην συνέχεια ο νόμος μετονομάστηκε σε ΙΤΡΑ ή ΡΙΤΑ το 1986. Μέσα στον νόμο αυτό γίνεται αναφορά και στην πορνεία σε παιδιά κάτω των 18 ετών με ποινές φυλάκισης στα άτομα που διακινούν τα παιδιά από 7 έως 10 χρόνια. Επιπλέον, οι οίκοι ανοχής παραμένουν παράνομοι, με ποινές φυλάκισης σε στους κατόχους τους. Τέλος, αξίζει να αναφερθεί ότι η νομιμότητα της πορνείας διαφέρει και από περιοχή σε περιοχή.

Υψηλά ποσοστά παρουσιάζονται στην σωματεμπορία αλλά και στην διαδικτυακή πορνεία. Η χώρα είναι από τις πιο φημισμένες για διακίνηση γυναικών κυρίως εξαιτίας των οικονομικών προβλημάτων που παρουσιάζει αλλά και του χαμηλού μορφωτικού επιπέδου. Περίπου 3 εκατομμύρια γυναίκες εργάζονται σε όλη την Ινδία ως εκδιδόμενες προκειμένου να βγάλουν ένα πολύ μικρό εισόδημα για να επιβιώσουν. Μεγάλα ποσοστά υπάρχουν και στην πορνεία ανηλίκων, πάνω από 12.000 κορίτσια. Όσον αφορά το νομικό πλαίσιο και τον Ινδικό ποινικό κώδικα γύρω από την σωματεμπορία υπάρχει ένας αρκετά μεγάλος αριθμός νόμων. Στις 26 Ιουλίου 2018, θεσπίστηκε ο πιο πρόσφατος νόμος σχετικά με την εμπορία των ανθρώπων με τίτλο "Η διακίνηση προσώπων (Πρόληψη, Προστασία και αποκατάσταση)". Μέσα σε αυτό το νομοσχέδιο προτείνεται η λειτουργία θεσμικών μηχανισμών σε όλα τα επίπεδα διοίκησης για την προστασία των ατόμων. Επίσης μέσα από αυτόν προβλέπεται και η κατάσχεση περιουσίας χωρίς προειδοποίηση, πέρα από τις ποινές φυλάκισης, σε εμπόρους ανθρώπων.

Τέλος η χώρα εμφανίζει πολλές σεξουαλικά μεταδιδόμενες ασθένειες με πρωταρχική αυτή του AIDS. Εξαιτίας των τεράστιων ποσοστών εμφάνισης του AIDS, η κυβέρνηση υλοποίησε ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα πρόληψης του ιού σε περίπου 5.000 ιερόδουλες στην παραγκούπολη Sonagachi της Καλκούτας. Το πρόγραμμα αυτό ήταν ένα πρόγραμμα ενημέρωσης που διήρκεσε από το 1995 έως το 2001 για τον ιό αλλά και παροχής προφυλακτικών στις εκδιδόμενες. Εξαιτίας της εφαρμογής αυτού, τα ποσοστά χρήσης προφυλακτικών παρουσίασαν αύξηση η οποία έφτασε έως και 86%.

Ταϋλάνδη: Η Ταϋλάνδη αποτελεί ένα από τους πρώτους προορισμούς που έχουν αναπτύξει τον σεξουαλικό τουρισμό. Η νομοθεσία που ισχύει στην χώρα για την πορνεία δεν την θεωρεί ούτε παράνομη ούτε νόμιμη. Η ιστορία της άρχισε πριν από πολλούς αιώνες όταν κατά την περίοδο του Βασιλείου του Αγιουτχάγια (1351-1767) η πορνεία δεν ήταν απλά νόμιμη αλλά φορολογούνταν κιόλας. Το 1960 βγήκε ο πρώτος νόμος για την εξάλειψη της πορνείας. Το 1996, η πορνεία στην χώρα έγινε παράνομη. Ο Νόμος του 1996 περί πρόληψης και καταστολής της πορνείας ισχύει μέχρι και σήμερα. Στον ίδιο νόμο δίνεται ξανά ο ορισμός της πορνείας, ο οποίος είναι ο ίδιος που υπάρχει και στην Συνθήκη Ηνωμένων Εθνών το 1950. Επιπλέον με αυτόν τον νόμο κάθε άτομο που προκαλεί την πορνεία τιμωρείται είτε με χρηματικό ποσό είτε με φυλάκιση. Ακόμα μέσα στον νόμο αυτό τονίζεται και η ποινή φυλάκισης 20 ετών και χρηματικής αμοιβής για την σεξουαλική συνεύρεση με άτομο άνω των 15 ετών και κάτω των 18. Τέλος, αναφορά ποινής γίνεται και για τους κάτοχους οίκων ανοχής. Παρόλα αυτά ο συγκεκριμένος νόμος προστατεύει και δεν τιμωρεί τον πελάτη. Το 2003, έγινε μια προσπάθεια νομιμοποίησης της πορνείας αλλά έμεινε στα χαρτιά. Παρόλες τις ασάφειες και ανακρίβειες της νομοθεσίας, σήμερα ισχύει ότι η πορνεία είναι παράνομη σύμφωνα με τον Νόμο του 1996 που αναφέρθηκε και παραπάνω και σύμφωνα με τον Ποινικό Κώδικα, η αγορά σεξουαλικών υπηρεσιών είναι νόμιμη εφόσον η εργαζόμενη είναι άνω των 18 ετών, η πώληση υπηρεσιών και η προώθηση εκδιδόμενων είναι παράνομη και τέλος οι ποινές για τους παραβάτες γίνονται ακόμα σκληρότερες όταν εμπλέκονται ανήλικα άτομα.

Παρά την απαγόρευση της πορνείας, η χώρα συνεχίζει να έχει τεράστια ποσοστά πορνείας και φέρνει ετησίως έσοδα περίπου στα 6,4 δισεκατομμύρια δολάρια(2015). Τα άτομα που συμμετέχουν είναι περίπου είναι 2,8 δισεκατομμύρια. Τα παιδικά θύματα πορνείας υπολογίζονται γύρω στις 800.000. Υψηλά ποσοστά παρουσιάζει και η σωματεμπορία. Τέλος, μεγάλους αριθμούς εμφάνισης έχουν τα ποσοστά AIDS στην χώρα, με σχεδόν 1 εκατομμύριο κρούσματα το 1993. Κατά την πάροδο των χρόνων, η κυβέρνηση αποφάσισε να υλοποιήσει προγράμματα με πολύ υψηλό κόστος, σχετικά με την ενημέρωση για τον ιό μέσα από διαφημίσεις στο ραδιόφωνο, στην τηλεόραση αλλά και με την παροχή δωρεάν προφυλακτικών σε όλη την χώρα. Τα προγράμματα αυτά φάνηκε να έφεραν πολύ καλά αποτελέσματα στην μείωση του ιού.

4.2. Νομοθεσία στην Ελλάδα

Η Ελλάδα ανήκει στις χώρες που έχουν νομιμοποιήσει την πορνεία και την αναγνωρίζει ως επάγγελμα. Στην χώρα μας άλλωστε, η πορνεία θεωρείται ως ένα από τα αρχαιότερα επαγγέλματα. Από την αρχαϊκή εποχή, η πλειοψηφία των ελληνικών πόλεων διέθεταν οίκους ανοχής, εξαιρούμενης της Σπάρτης. Η πορνεία αποτελούσε μια από τις πιο βασικές οικονομικές δραστηριότητες. Το 594 π.Χ. ο νομοθέτης Σόλων ιδρύει τους πρώτους κρατικούς οίκους ανοχής με οικονομικές τιμές. Τόσο γυναίκες όσο και νεαροί άνδρες εκδίδονταν εκεί. Με τον νόμο 1834 και το άρθρο 31, αναφέρεται ρύθμιση για τις γυναίκες που έκαναν άσκηση του επαγγέλματος τους στο πεζοδρόμιο. Το 1836, εκδόθηκε το διάταγμα «Προς κώλυσιν της μεταδόσεως του αποτρόπαιου και βδελυρού πάθους (της αφροδισιακής νόσου)», το οποίο τόνιζε ότι οι ιερόδουλες όφειλαν να κάνουν συχνούς ελέγχους για την υγεία τους. Κατά την διάρκεια του 19^{ου} αιώνα, Ο Νόμος 3032/22 «Περί ασέμων γυναικών», ήταν αυτός που νομιμοποίησε τους οίκους ανοχής, αλλά έδωσε αρμοδιότητες πέρα από την αστυνομία και στους ιατρούς. Πλέον οι ιερόδουλες έπρεπε να περνούν από ιατρικό έλεγχο προκειμένου να εργαστούν σε κάποιον οίκο ανοχής. Εν συνεχεία με τον Ν. 3310/55 «Περί Καταπολεμήσεως των Αφροδισίων Νόσων και Άλλων Τινών Διατάξεων» καταργήθηκαν οι κρατικοί οίκοι ανοχής και άρχισαν να λειτουργούν πλέον οι ιδιωτικοί. Επιπλέον ο ίδιος νόμος απαγόρευε την εργασία σε άτομα κάτω των 18 ετών. Ο Νόμος αυτός γρήγορα αντικαταστάθηκε από τον Ν.4095/60 «Περί της εξ Αφροδισίων Νόσων Προστασίας και Ρυθμίσεως Συναφών Θεμάτων», επειδή παρουσίαζε κάποιες ασάφειες και ελλείψεις. Η ιερόδουλη πλέον δεν μπορεί να ενοικιάσει χώρο προκειμένου να παρέχει τις υπηρεσίες της δίχως να πάρει άδεια από την αστυνομία. Ο Ν.1193/81 υποχρέωσε την απομάκρυνση των οίκων ανοχής από κατοικημένες περιοχές και την εγκατάστασή τους μέσα στον ιστό αστικό ιστό αλλά σε περιφραγμένες περιοχές.

Οι Νόμοι που ισχύουν μέχρι και σήμερα είναι αρχικά ο Ν.2734/99 «Εκδιδόμενα με αμοιβή πρόσωπα». Μέσα στον νόμο αυτό προβλέπεται η τιμωρία της πεζοδρομιακής πορνείας μόνο. Οι οίκοι ανοχής προκειμένου να λειτουργήσουν, οφείλουν να πάρουν άδεια εγκατάστασης από τον αρμόδιο Δήμο. Ακόμα σύμφωνα με τον νόμο αυτόν απαγορεύεται η εγκατάσταση εκδιδομένων με

αμοιβή προσώπων σε: α. διατηρητέα ή παραδοσιακά κτίρια, β. σε χώρους που δεν είναι κύριας χρήσεως και δεν πληρούν τους όρους του Γενικού Οικοδομικού Κανονισμού γ. σε κτίρια που απέχουν, σε ακτίνα λιγότερο από 200 μέτρα, από ναούς, σχολεία, νηπιαγωγεία, φροντιστήρια, παιδικούς σταθμούς, νοσηλευτικά ιδρύματα, κέντρα νεότητας, αθλητικά κέντρα, οικοτροφεία, βιβλιοθήκες και ευαγή ιδρύματα, από πλατείες και παιδικές χαρές. Στους περιορισμούς των 200 μέτρων προστέθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 49 του Ν.4238/2014, ξενοδοχεία κατηγορίας τριών (3) έως και πέντε (5) αστερών . Επιπλέον τα κτίρια που στεγάζονται οι οίκοι ανοχής δεν θα έπρεπε να έχουν την χρήση της κατοικίας. Σύμφωνα με τα στοιχεία, το 2014 έγιναν περίπου 230 αιτήσεις προκειμένου να πάρουν άδεια οι οίκοι ανοχής. Παρόλα αυτά μεγάλος αριθμός λειτουργεί εκτός άδειας.

Ακόμα το άρθρο 349, σύμφωνα με τον Ποινικό Κώδικα καταδικάζει την προαγωγή στην πορνεία ως έγκλημα και την ονομάζει μαστροπεία. Ως ποινή αναφέρει την φυλάκιση τουλάχιστον 18 μηνών και χρηματική ποινή. Επιπλέον υπήρχε ένα ακόμα άρθρο του Ποινικού Κώδικα το οποίο καταδίκασε την πορνεία μεταξύ των ανδρών, το οποίο όμως καταργήθηκε το 2015.

Όσον αφορά τα σεξουαλικά μεταδιδόμενα νοσήματα, το 2012 βρέθηκε στην Αθήνα για πρώτη φορά ιερόδουλη η οποία ήταν φορέας του ιού του AIDS. Υπολογίζεται ότι περίπου το 50% των εκδιδόμενων γυναικών είναι θετικά στον ιό. Παρόλα αυτά από τα περίπου 20.000 άτομα που εργάζονται σε οίκους ανοχής, μόνο τα 1.200 είναι δηλωμένα, σύμφωνα με το Υπουργείο Υγείας.

Κεφάλαιο 5^ο: Τάσεις χωροθέτησης και χαρακτηριστικά των περιοχών εγκατάστασης

5.1. Τάσεις χωροθέτησης και χαρακτηριστικά των περιοχών εγκατάστασης στο εξωτερικό

Η χωροθέτηση των οίκων ανοχής στις χώρες του εξωτερικού, στην πελιοψηφία, γίνεται σε ειδικά διαμορφωμένες περιοχές που ονομάζονται "Red light districts". Πρόκειται για αστικές περιοχές με χρήσεις αναψυχής στις οποίες είναι αναπτυγμένη η πορνεία. Εκεί μπορεί να βρει κανείς χωροθετημένα κλαμπ, οίκους ανοχής, βιτρίνες με εκδιδόμενες, θέατρα ενηλίκων κ.α. Ο όρος αυτός χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά το 1882 σε μια χριστιανική ένωση γυναικών στις Ηνωμένες Πολιτείες. Στα ιαπωνικά ο όρος σήμαινε κόκκινη γραμμή και έδειχνε τις κόκκινες γραμμές που είχαν τραβήξει στον χάρτη οι αρχές προκειμένου να οριοθετήσουν τις νόμιμες περιοχές της πορνείας. Προκειμένου να φανούν οι διαφορές σχετικά με τις τάσεις χωροθέτησης στην Ελλάδα και σε πόλεις του εξωτερικού επιλέχθηκαν κάποιες χώρες και στην συνέχεια η πιο αντιπροσωπευτικές πόλεις από αυτές. Η πρώτη είναι η Ολλανδία και συγκεκριμένα η πρωτεύουσα της, το Άμστερνταμ. Η Ολλανδία, επιλέχθηκε καθώς είναι η πιο πλήρης, είτε σε νομοθεσία είτε σε χωροθέτηση, πόλη. Η πορνεία αντιμετωπίζεται ως ένα επάγγελμα όπως τα υπόλοιπα ενώ υπάρχει σεβασμός στα πρόσωπα αυτών που το ασκούν. Στην συνέχεια επιλέχθηκε η Σουηδία και συγκεκριμένα η Στοκχόλμη, καθώς η χώρα αυτή εμφάνισε μεγάλες ξαφνικές αλλαγές όσο αφορά την νομοθεσία αλλά και την ανύπαρκτη πλέον χωροθέτηση οίκων ανοχής. Επιπλέον τόσο η Ολλανδία όσο και η Σουηδία ανήκουν στις Σκανδιναβικές χώρες αλλά και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά παρόλα αυτά εμφανίζουν πολλές διαφορές όσο αφορά την αντιμετώπιση της χωροθέτησης της πορνείας. Ακόμα, επιλέχθηκαν η Ινδία, η πόλη Καλκούτα και η Ταϊλάνδη, με την περιοχή Πατάγια, οι οποίες αποτελούν διάσημες περιοχές άσκησης της πορνείας. Η μεν Ινδία, παρουσιάζει ενδιαφέρον καθώς η πορνεία εκεί ασκείται σε φτωχές παραγκουπόλεις ενώ η μεταχείριση των γυναικών ως «αντικείμενα» του σεξ είναι πολύ άσχημη. Από την άλλη, η Ταϊλάνδη αξίζει να μελετηθεί καθώς αποτελεί την πρωτεύουσα του σεξοτουρισμού. Αυτές οι πόλεις εμφανίζουν ενδιαφέρον είτε ως προς την χωροθέτηση των οίκων ανοχής είτε ως προς την νομοθεσία όπως

περιγράφηκε στο προηγούμενο κεφάλαιο και για αυτόν τον λόγο αναλύονται παρακάτω.

Ολλανδία: Στην Ολλανδία και συγκεκριμένα στο Άμστερνταμ, οι οίκοι ανοχής βρίσκονται χωρισμένοι σε τρεις ζώνες-περιοχές όσες και οι περιοχές εγκατάστασης. Η πιο φημισμένη και μεγαλύτερης έκτασης περιοχή είναι η περιοχή De Wallen.

Εικόνα 1: Η περιοχή De Wallen

Πηγή: <https://www.bestofamsterdam.com/red-light-district-amsterdam-the-wallen/>

Πρόκειται για την παλαιότερη περιοχή εγκατάστασης κατοικιών που πλέον στεγάζει και οίκους ανοχής με έχει συνολική έκταση 6.500τ.μ. και περίπου 900 εργαζόμενες. Ήδη από το 1300 εξαιτίας του λιμανιού που υπήρχε στην περιοχή, ιερόδουλες πρόσφεραν τις υπηρεσίες τους σε άντρες ναύτες. Εκεί αριθμούνται πλέον περίπου 300 μονοκατοικίες με πολύ ιδιαίτερη αρχιτεκτονική, στις οποίες προσφέρονται υπηρεσίες από τις εκδιδόμενες ενώ υπάρχουν και καφετέριες με κάνναβη, ξενοδοχεία, οίκοι μόδας μεγάλων καλλιτεχνών αλλά και mini market, τα οποία εγκαταστάθηκαν στην περιοχή με το Πρόγραμμα 1012, με ονομασία προερχόμενη από τον ταχυδρομικό κώδικα της περιοχής. Οι οικίες αυτές διαθέτουν μεγάλες γυάλινες βιτρίνες με σκοπό την διαφήμιση των οίκων. Επιπλέον έχουν γυάλινες πόρτες με το χαρακτηριστικό μαύρο ή κόκκινο φωτάκι. Στο κέντρο της περιοχής βρίσκεται η Παλιά Εκκλησία (De Oude Kerk), η οποία χτίστηκε τον Σεπτέμβριο του 1306 και αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα μνημεία για την ιστορία της χώρας. Σήμερα λειτουργεί ως μουσείο ενώ δίπλα του

υπάρχουν βιτρίνες με εργαζόμενους του σεξ. Στην περιοχή υπάρχει ένας ακόμα μικρότερος ναός. Επιπλέον, χαρακτηριστικό της είναι και ο δρόμος Trompettersteeg, ο οποίος περιτριγυρίζεται από παλαιά κτίρια και έχει πλάτος μόλις ενός μέτρου. Στην περιοχή ακόμα τοποθετήθηκε το Κέντρο Πληροφόρησης Πορνείας (PIC), το οποίο κατασκευάστηκε από μια ιερόδουλη προκειμένου να παρέχει πληροφορίες σχετικά με την περιοχή και τους εργαζόμενους του σεξ στους τουρίστες. Ακόμα, δίνει την δυνατότητα για οργανωμένες ξεναγήσεις εντός της περιοχής. Τέλος στην περιοχή κατασκευάστηκε το 2007 το πρώτο μπρούτζινο άγαλμα σχετικό με την πορνεία με την ονομασία Belle, στο οποίο αναπαριστάται μια γυμνόστηθη γυναίκα πάνω σε μια σκάλα με την χαραγμένη την επιγραφή «Σεβασμός σε όλους τους εργαζόμενους του σεξ σε όλον τον κόσμο».

Εικόνα 2: Το μπρούτζινο άγαλμα Belle

Πηγή: <https://sepolia.net/anakata/2318-to-proto-mnimeio-gia-tin-porneia-vrisketai-pou-alloy-sto-amsterntam>

Η περιοχή αποτελεί μια από τις πιο τουριστικές της χώρας και καθημερινά προσελκύει αμέτρητους επισκέπτες. Για τον λόγο αυτό υπάρχει διαρκής βιντεοσκόπηση και αστυνομική περιπολία ώστε να είναι ασφαλής η τοποθεσία αλλά και να μην παραβιάζονται τα ανθρώπινα δικαιώματα. Ακόμα, αξίζει να σημειωθεί ότι στην περιοχή δεν επιτρέπεται η λήψη φωτογραφιών και η βιντεοσκόπηση.

Στην περιοχή επιπλέον, από το 2014, άρχισε να λειτουργεί το πρώτο μουσείο στην Ευρώπη σχετικό με την πορνεία το οποίο ονομάζεται « Τα μυστικά των κόκκινων φώτων (Red Light Secrets)». Αυτό στεγάζεται σε ένα κτίριο που χρησιμοποιούνταν ως οίκος ανοχής. Εκεί προβάλλεται η ιστορία της πορνείας της Ολλανδίας , με ιδιαίτερη έμφαση από το 2000 και έπειτα όπου και έγινε νόμιμη, βίντεο σχετικά με το πώς λειτουργούν και πως γίνεται η συντήρηση των οίκων ανοχής και βίντεο σχετικά με την επίδραση της πορνείας στην οικονομία, στην κοινωνία αλλά και στην καθημερινή ζωή της εκδιδόμενης. Ακόμα υπάρχουν αίθουσες με καρέκλες, κρεβάτια, νιπτήρες που δείχνουν πως αναπαριστούν το εσωτερικό των οίκων ανοχής. Τέλος αξίζει να αναφερθεί ότι στην περιοχή υπάρχει και σχολείο για τα παιδιά των γυναικών που εργάζονται εκεί.

Από την άποψη της χωροθέτησης, οι οίκοι ανοχής στο συγκεκριμένο μοντέλο δεν παρουσιάζουν δυσκολία στην εγκατάστασή τους, καθώς βρίσκονται σε ειδικά διαμορφωμένες περιοχές με συγκεκριμένες χρήσεις γύρω τους. Οι περιοχές αυτές εντοπίζονται στο κέντρο της πόλης και δεν παρουσιάζουν κάποια μορφή γκετοποίησης. Ακόμα στις ειδικά διαμορφωμένες αυτές περιοχές παρατηρείται μια "μίξη" χρήσεων γης, αναδεικνύοντας έτσι την πορνεία ως μια απλή χρήση που μπορεί να συνυπάρξει δίπλα σε κάθε άλλη. Τα τελευταία χρόνια εξαιτίας της μεγάλης προσέλευσης των επισκεπτών, έχει παρατηρηθεί μεγάλη κυκλοφοριακή συμφόρηση στο κέντρο της πόλης, πράγμα που ανάγκασε τις αρχές να σκοπεύουν να απαγορεύσουν από το 2020, τις ομαδικές επισκέψεις και να επιτρέπουν μόνο μέχρι 20 άτομα να ξεναγούνται στην περιοχή ενώ ταυτόχρονα επιβάλουν σε κάθε πρακτορείο το οποίο πρόκειται να πραγματοποιήσει περιήγηση στην περιοχή να πάρει άδεια από τις αρμόδιες δημοτικές αρχές. Τέλος η νέα δήμαρχος έχει κάνει προτάσεις προκειμένου να διαμορφωθούν ξανά οι περιοχές αυτές, να μετεγκατασταθούν κατά την πλειοψηφία τους εκτός πόλης και να καταργηθούν οι βιτρίνες των κτιρίων. Σκοπός των αλλαγών αυτών είναι να προστατευτούν οι γυναίκες που εργάζονται στις περιοχές, να αντιμετωπιστούν κάθε είδους εγκληματικά φαινόμενα καθώς και να αναδειχτεί η συγκεκριμένη παλιά γειτονιά, η οποία αποτελεί κομμάτι της παγκόσμιας κληρονομιάς της UNESCO.

Σουηδία: Όπως αναφέρθηκε και παραπάνω η πορνεία στην Σουηδία θεωρείται παράνομη. Για τον λόγο αυτό οι οίκοι ανοχής δεν λειτουργούν πλέον αφού η λειτουργία τους τιμωρείται με τέσσερα τουλάχιστον χρόνια φυλάκισης (Swedish

Penal Code). Παρόλα αυτά σε ορισμένους κεντρικούς δρόμους της Στοκχόλμης, παρατηρούνται φαινόμενα πεζοδρομιακής πορνείας. Οι περιοχές στις οποίες στεγαζόταν παλιά οι οίκοι ανοχής, μετά τις 10 το βράδυ μένουν ερημωμένοι. Παρόλα αυτά, γύρω από την κεντρική πλατεία της πρωτεύουσας συναντάται μικρός αριθμός εκδιδόμενων, καθώς οι άντρες φοβούνται να αγοράσουν τις υπηρεσίες τους εξαιτίας της νομοθεσίας. Η απαγόρευση της λειτουργίας των οίκων ανοχής έδωσε πάτημα στην ανάπτυξη μεγάλων ποσοστών διαδικτυακής πορνείας αλλά και συνοδών πολυτελείας. Ωστόσο ο αριθμός των εκδιδόμενων συνολικά σε όλη την χώρα δεν ξεπερνά τις 500 γυναίκες. Τέλος, σύμφωνα με μαρτυρίες των κατοίκων, πολλά σπίτια από την Airbnb νοικιάζονται από ιερόδουλες με σκοπό την παροχή των υπηρεσιών τους.

Όσον αφορά την χωροθέτηση των οίκων ανοχής αυτή δεν μπορεί να γίνει λόγος για αυτήν, καθώς δεν θεωρείται νόμιμη η λειτουργία οίκων ανοχής. Από την άλλη, η πορνεία του δρόμου είναι αχωρική και εμφανίζεται σε πολύ μηδαμινά ποσοστά.

Ινδία: Η πιο διαδεδομένη περιοχή με οίκους ανοχής στην Ινδία είναι στο χωριό Σοναγκάτσι, στην Καλκούτα. Η περιοχή αυτή είναι μια παραγκούπολη, με πολύ υψηλά ποσοστά εγκληματικότητας, ναρκωτικών και πορνείας. Τα κτίρια στα οποία στεγάζονται οι οίκοι ανοχής είναι πολύ μεγάλης ηλικίας, πολυώροφα και παλαιωμένα. Η εγκατάσταση τους κατά την πλειοψηφία, γίνεται σε πολύ φτωχές γειτονίες. Πολλά από αυτά χρησιμοποιούνται και ως κατοικία η οποία συνήθως ανήκει σε κάποιο ζευγάρι. Η γυναίκα του σπιτιού είναι αυτή που προσέχει τις κοπέλες που εργάζονται εκεί. Τα οικήματα των οίκων ανοχής περνάνε από γενιά σε γενιά. Στην περιοχή αριθμούνται πάνω από 13.000 οίκοι ανοχής και εργάζονται τουλάχιστον 11.000 γυναίκες, με μισθό για κάθε ερωτική επαφή από μόλις 0,90 ευρώ.

Το πρόβλημα της πορνείας στην Ινδία είναι τεράστιο. Πρόκειται για πρόβλημα, καθώς οι γυναίκες ωθούνται δίχως την θέληση τους από τις οικογένειες τους στην πορνεία. Αποτελεί κάτι σαν παράδοση των οικογενειών να βάζουν στο επάγγελμα όλα τα κορίτσια από νεαρή ηλικία. Κατά την πάροδο των χρόνων έγιναν πολλές προσπάθειες ώστε να εξελιχθεί η αναγκαστική πορνεία, χωρίς όμως να έχουν αποτέλεσμα. Το 2018 έγινε μια ακόμα προσπάθεια η οποία αφορούσε την αισθητική αναβάθμιση των κτιρίων της περιοχής. Τρανσέξουαλ καλλιτέχνες

πήραν την πρωτοβουλία να ζωγραφίσουν πάνω στους τοίχων των κτιρίων που στεγάζονταν οι εκδιδόμενες. Σκοπός τους ήταν να προβάλουν τον σεβασμό και τα δικαιώματα των εργαζόμενων αλλά και να συμβάλουν στο να σταματήσει η βία και η εγκληματικότητα στην περιοχή.

Η χωροθέτηση των οίκων ανοχής στην Ινδία δεν αποτελεί πρόβλημα της πολεοδομίας, καθώς απαγορεύεται από τον νόμο και ασκείται σε κρυφές περιοχές που έχουν ως βασική χρήση την πορνεία. Η αλλαγή του νόμου ίσως επέτρεπε την καλύτερη χωροθέτηση και στέγασή τους.

Εικόνα 3: Η περιοχή όπου στεγάζονται οι οίκοι ανοχής στην Ινδία

Πηγή: <https://www.iefimerida.gr/news/226672/india-i-hora-toy-trafficking-ta-misathymata-pagkosmios-kataligoyn-ekei-vinteo>

Ταϊλάνδη: Παρόλο που η πορνεία είναι παράνομη στην χώρα, οι οίκοι ανοχής που λειτουργούν εκεί είναι αμέτρητοι. Ολόκληρη η χώρα θεωρείται ένας από τους πιο δημοφιλείς προορισμούς στους οποίους ανθεί ο σεξοτουρισμός καθώς φιλοξενεί 3 εκατομμύρια τουρίστες. Η Πατάγια (Pattaya) είναι μια από τις πιο γνωστές «ερωτικές» περιοχές και αποκαλείται ως η πρωτεύουσα του σεξ. Πρόκειται για μια πολύ ανεπτυγμένη παραθαλάσσια πόλη. Σε αυτήν κατοικούν περίπου 320.000 κάτοικοι ενώ οι επισκέπτες στην περιοχή είναι πάνω από 6 εκατομμύρια τον χρόνο. Φιλοξενεί πάνω από 1.000 χώρους με χρήσεις σχετικές με την πορνεία.

Κεντρικοί παραλιακοί δρόμοι τεράστιου πλάτους και μήκους γεμάτοι με φώτα πλημμυρίζονται καθημερινά από τους αμέτρητους τουρίστες. Κατά μήκος αυτών συναντώνται οίκοι ανοχής, club, αίθουσες μασάζ, στριπ μπαρ και go-go μπαρ, όπου χορεύτριες παρέχουν και σεξουαλικές υπηρεσίες με πρόσθετη αμοιβή. Χαρακτηριστικό είναι ότι ακόμα και τα απλά club θεωρούνται χώροι άσκησης της πορνείας. Όσον αφορά τα αρχιτεκτονικά χαρακτηριστικά των χώρων αυτών, στην πλειοψηφία τους είναι καλοδιατηρημένα και φρεσκοβαμμένα κτίρια με σχετικά λίγους ορόφους.

Εικόνα 4: Η περιοχή όπου στεγάζονται οι οίκοι ανοχής στην Πατάγια

Πηγή: <https://www.travelstyle.gr/15-xores-sexotourism/>

Η χωροθέτηση στην συγκεκριμένη χώρα γίνεται σε ορισμένες πόλεις, οι οποίες προσελκύουν αμέτρητους τουρίστες και ενισχύουν σημαντικά την τοπική οικονομία. Παρόλα αυτά, η λειτουργία των οίκων ανοχής θεωρείται παράνομη και δεν θα έπρεπε να γίνεται λόγος για την χωροθέτησή τους. Όμως εξαιτίας των μεγάλων οικονομικών ωφελειών που έρχονται στους κατοίκους αλλά και την κυβέρνηση της χώρας κανείς δεν θεωρεί την ένταξη των οίκων ανοχής ως «ενοχλητική».

5.2. Τάσεις χωροθέτησης και χαρακτηριστικά των περιοχών εγκατάστασης στην Ελλάδα

Όσον αφορά την εγκατάσταση των οίκων ανοχής στην Ελλάδα, αυτή διαφέρει κατά πολύ από αυτήν που ισχύει στο εξωτερικό. Δεν υπάρχει κάποιο συγκεκριμένο μοντέλο χωροθέτησης που ακολουθείται. Οι τόποι εγκατάστασης των οίκων ανοχής εξαρτώνται αποκλειστικά από την πόλη που βρίσκονται. Έτσι οίκους ανοχής μπορεί να συναντήσει κανείς είτε μέσα στον αστικό ιστό και στο κέντρο της πόλης είτε σε περιοχές εκτός αυτού. Η μη ύπαρξη μοντέλου χωροθέτησης στην χώρα μας ίσως ευθύνεται για τις έντονες αντιδράσεις που εμφανίζονται συχνά από κατοίκους περιοχών. Ως παράδειγμα, επιλέχθηκε η Αθήνα, καθώς αποτελεί την πρωτεύουσα της Ελλάδας, ενώ περιέχει έναν πολύ μεγάλο αριθμό οίκων ανοχής. Στην συνέχεια ακολουθούν κάποια ιστορικά στοιχεία για την πόλη.

Αθήνα: Η Αθήνα καθώς είναι η πρωτεύουσα της χώρας μας, φιλοξενεί μεγάλο αριθμό οίκων ανοχής εξαιτίας και του πυκνού πληθυσμού αλλά και της έκτασής της. Από το 1835, το λιμάνι του Πειραιά ξεκίνησε να προσελκύει υπηρεσίες πορνείας. Εν συνεχεία εξαιτίας των συμπλοκών στην περιοχή, το δημοτικό συμβούλιο αποφάσισε να μετακινήσει τις ιερόδουλες σε οίκημα εκτός πόλεως, στην θέση Βούρλα στα όρια του Δήμου Δραπετσώνας. Το 1873, το κράτος παραχωρεί στον Δήμο μια έκταση προκειμένου να κατασκευαστεί ένας κρατικός οίκος ανοχής. Ο οίκος ανοχής λειτουργούσε εκεί για περίπου 60 χρόνια. Η ιστορία της χωροθέτησης των οίκων ανοχής, συνεχίζεται το 1900 και συγκεκριμένα στο Γκάζι όπου και συναντώνται οι πρώτοι οίκοι ανοχής. Η τοποθεσία άρχισε πλέον να αποτελεί μια ακόφρημη περιοχή. Κατά την περίοδο 1910 έως 1950, εξαιτίας του διατάγματος 3031/55(Καψάλης) το οποίο έκλεινε τους 11 οίκους ανοχής στην Αθήνα και τον Πειραιά, εξαιτίας των οδηγιών για την μετάδοση των αφροδίσιων νοσημάτων, οδήγησε στην εξάπλωση της πεζοδρομιακής πορνείας στις οδούς Σοφοκλέους, Αθήνας και Αγίου Κωνσταντίνου. Από το 1940, ξεκίνησε η εγκατάσταση των ιεροδούλων στην περιοχή Τρούμπα, η οποία αποτελεί σήμερα συνοικία του Πειραιά. Εκεί οι εκδιδόμενες εργαζόταν σε παράνομα σπίτια. Εν συνεχεία το 1982, η εγκατάσταση των οίκων ανοχής γίνεται πλέον στο Μεταξουργείο σε εγκαταλελειμμένες

κατοικίες, με τους κατοίκους να φεύγουν από την περιοχή εξαιτίας της προσέλευσης των οίκων ανοχής. Πλέον στην Αθήνα λειτουργούν 250 οίκοι ανοχής, ενώ η πλειοψηφία αυτών δεν έχει άδεια λειτουργίας. Ταυτόχρονα έχουμε έντονη αύξηση της πεζοδρομιακής πορνείας. Οι 70 οίκοι από τους 250 εντοπίζονται στην περιοχή του Μεταξουργείου. Χώρους διεξαγωγής της πορνείας αποτελούν παράνομα και παλιά ξενοδοχεία. Ακόμα 12 οίκοι ανοχής φιλοξενούνται σε διατηρητέα κτίρια, κάτι που σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία κρίνεται παράνομο.

Σήμερα οι οίκοι ανοχής στην Αθήνα εντοπίζονται από την Σοφοκλέους μέχρι και το Μεταξουργείο. Οι οίκοι ανοχής στεγάζονται κυρίως σε πολύ παλιά μονώροφα ή ισόγεια νεοκλασικά κτίρια. Στο εξωτερικό τους υπάρχει το χαρακτηριστικό κόκκινο φωτάκι που υποδηλώνει ότι είναι ανοιχτοί. Στον Βοτανικό και στην λεωφόρο Συγγρού συναντώνται οι οίκοι ανοχής «Studio», οι οποίοι οίκοι ανοχής αναφέρονται σε κοινό με καλύτερη οικονομική κατάσταση, αφού παρέχουν υπηρεσίες μεγαλύτερης χρονικής διάρκειας και μεγαλύτερης καθαριότητας. Το συγκεκριμένο είδος οίκου ανοχής δημιουργήθηκε προκειμένου να απαγορεύει την είσοδο των μεταναστών, εξαιτίας των υψηλών τιμών, που έχουν αυξηθεί τα τελευταία χρόνια στην χώρα μας. Η σημερινή θέση των οίκων ανοχής μέσα στον αστικό ιστό της πόλης, τείνει να δημιουργεί ένα παραλληλόγραμμο σχήμα κάτω από την πλατεία Ομόνοια, στην περιοχή του Μεταξουργείου. Αυτό περιλαμβάνει τις οδούς 3^{ης} Σεπτεμβρίου, Αγίου Μελετίου, Λιοσίων και Ιουλιανού και τις οδούς Πειραιώς, Πλαταιών, Μεγάλου Αλεξάνδρου και Δεληγιώργη. Όσον αφορά την πεζοδρομιακή πορνεία, αυτή εντοπίζεται διάσπαρτη μέσα στον αστικό ιστό με μια τάση συγκέντρωσης σε απόσταση 1.5 χιλιόμετρο από την πλατεία της Ομόνοιας.

Εικόνα 5: Οίκοι ανοχής στην Αθήνα

Πηγή: https://www.athensvoice.gr/life/urban-culture/athens/411776_amarties-stin-odofylis

Στην Αθήνα, οι οίκοι ανοχής αλλά και η πεζοδρομιακή πορνεία αποτελούν ένα μείζον ζήτημα που ταλανίζει τόσο τους κατοίκους της περιοχής όσο και τις τοπικές αρχές. Κατά την πάροδο των χρόνων έγιναν προσπάθειες επισφράγισης των οίκων ανοχής, οι οποίες όμως δεν είχαν κάποιο αποτέλεσμα καθώς αυτοί συνέχισαν να λειτουργούν κανονικά. Το πρόβλημα στην Αθήνα, σίγουρα εντοπίζεται στην λανθασμένη χωροθέτηση των οίκων ανοχής αλλά και στην μη τήρηση της κείμενης νομοθεσίας.

Β' ΜΕΡΟΣ: Η περίπτωση της Θεσσαλονίκης

Κεφάλαιο 6^ο: Ανάλυση πόλης

6.1. Η φυσιογνωμία της πόλης

Η Περιφερειακή Ενότητα Θεσσαλονίκης αποτελεί μια από τις 74 Περιφερειακές Ενότητες της Ελλάδας, η οποία βρίσκεται στην κεντρική Μακεδονία, στο βόρειο τμήμα της χώρας μας. Στο δυτικό τμήμα της βρέχεται από τον Θερμαϊκό κόλπο, ενώ στα ανατολικά από τον Στρυμονικό. Περιλαμβάνει 14 Δήμους, ενώ πρωτεύουσα της είναι η Θεσσαλονίκη. Έχει πληθυσμό 1.106.000(απογραφή 2018). Όσον αφορά το Πολεοδομικό συγκρότημα της Θεσσαλονίκης έχει συνολικό πληθυσμό 789.191 και αποτελείται από 7 Δήμους(Δ. Θεσσαλονίκης, Δ. Κορδελιού - Ευόσμου, Δ. Παύλου Μελά, Δ. Καλαμαριάς, Δ. Νεάπολης – Συκεών, Δ. Πυλαίας – Χορτιάτη, Δ. Αμπελοκήπων – Μενεμένης) . Ο μεγαλύτερος από αυτούς σε έκταση αλλά και πληθυσμιακά είναι ο Δήμος Θεσσαλονίκης, ο οποίος αποτελεί και τον δεύτερο μεγαλύτερο Δήμο σε πλυθυσμό της Ελλάδας (325.182 κάτοικοι, απογραφή 2011). Παρόλα αυτά από το 1991 έως και την τελευταία απογραφή, ο πληθυσμός του Δήμου παρουσιάζει μειωτικές τάσεις. Ο Δήμος Θεσσαλονίκης, περιλαμβάνει την Δημοτική Ενότητα Θεσσαλονίκης και την Δημοτική Ενότητα Τριανδρίας. Εντοπίζεται στο δυτικό μέρος της Περιφερειακής Ενότητας Θεσσαλονίκης. Πρόκειται για έναν πυκνοκατοικημένο Δήμο, ο οποίος είναι αμφιθεατρικά κτισμένος.

Όσον αφορά τα γεωγραφικά του στοιχεία, στα ανατολικά , περιτριγυρίζεται από το δάσος Σείχ Σου. Νότια και ανατολικά βρίσκεται το όρος Χορτιάτη με υψόμετρο έως 1201 μέτρα. Βορειοδυτικά απλώνεται η πεδιάδα της Θεσσαλονίκης – Γιαννιτσών, η οποία αποτελεί μια την μεγαλύτερη σε έκταση πεδιάδα της χώρας μας. Πρόκειται για μια παραλιακή πεδιάδα, η όποια φτάνει έως και την θάλασσα του Θερμαϊκού κόλπου. Τόσο το όρος Χορτιάτη όσο και η πεδιάδα Θεσσαλονίκης – Γιαννιτσών, συμβάλουν στην ύδρευση της πόλης. Στον Θερμαϊκό κόλπο εκβάλουν ο Αξιός ποταμός, ο Λουδίας ο οποίος αποτελεί πλέον τεχνητό κανάλι, ο Εχέδωρος ή Γαλλικός ποταμός και ο Αλιάκμονας. Τέλος το λιμάνι της πόλης, αποτελεί μια φυσική οχύρωση για αυτήν.

Σχετικά με τις αστικές και υπεραστικές συγκοινωνίες της Θεσσαλονίκης αυτές περιλαμβάνουν την δημόσια συγκοινωνία ΟΑΣΘ, το μετρό το οποίο είναι υπό κατασκευή, τον Διεθνή Κρατικό Αερολιμένα Θεσσαλονίκης, το σιδηροδρομικό δίκτυο, τα ΚΤΕΛ Μακεδονία, τα ΚΤΕΛ Χαλκιδικής, τα ΚΤΕΛ Θεσσαλονίκης-Αθήνας, το εμπορικό και επιβατικό λιμάνι Θεσσαλονίκης. Ο Διεθνής Κρατικός Αερολιμένας Θεσσαλονίκης, βρίσκεται στα νοτιοανατολικά της πόλης και συγκεκριμένα στον Δήμο Θέρμης, ενώ έχει συνδεσιμότητα με όλες τις υπόλοιπες μεταφορικές υποδομές αλλά και με το κέντρο της πόλης μέσω των αστικών λεωφορείων ΟΑΣΘ. Το σιδηροδρομικό δίκτυο, τα ΚΤΕΛ Μακεδονία καθώς και τα ΚΤΕΛ Θεσσαλονίκης-Αθήνας βρίσκονται δυτικά της πόλης και έχουν επίσης σύνδεση μέσω των αστικών λεωφορείων. Το εμπορικό και επιβατικό λιμάνι, βρίσκεται εντός του κέντρο της πόλης.

Κεφάλαιο 7^ο: Ιστορική εξέλιξη της χωροθέτησης των οίκων ανοχής

7.1. Ιστορική εξέλιξη της χωροθέτησης των περιοχών εγκατάστασης στην Θεσσαλονίκη

Στην συνέχεια ακολουθεί μια ιστορική αναδρομή της χωροθέτησης των οίκων ανοχής στην Θεσσαλονίκη. Όσον αφορά την χωροθέτηση και την λειτουργία των οίκων ανοχής είναι δύσκολο να έχουμε πληροφορίες σχετικά με αυτές κατά τους αρχαίους χρόνους (Φραγκόπουλος Ι., 2004). Παρόλα αυτά φαίνεται ότι κατά την διάρκεια της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, η πόλη αποτελούσε έναν από τους πιο φημισμένους προορισμούς για σεξουαρισμό. Κατά την περίοδο αυτή, η Θεσσαλονίκη ήταν γνωστή για τα λουτρά της, τα χανουμάκια της, τα χασισοποιεία της και τα πορνοστάσια της. Στο τέλος του 19^{ου} αιώνα, η περιοχή που φιλοξενούνταν πλέον οι σχετικοί χώροι γύρω από την πορνεία, ήταν το λιμάνι της πόλης, στην δυτική της πλευρά, καθώς αυτό αποτελούσε μια από τις βασικές πύλες εισόδου. Εν συνεχεία, οι οίκοι ανοχής αρχίζουν να εντοπίζονται στην συνοικία Μπάρα ή συνοικία των Ελών, η οποία περιλάμβανε τις οδούς Μοναστηρίου, Λαγκαδά, Αφροδίτης Βάκχου, Οδυσσέως, Ταντάλου Προμηθέως και ονομαζόταν στα τούρκικα ο δρόμος της ηδονής (dudulak). Στην γλώσσα μας, η ονομασία της περιοχής οφείλεται στα στάσιμα νερά που υπήρχαν σε αυτήν. Τα οικήματα που χρησιμοποιούνταν ως οίκοι ανοχής, είχαν ελάχιστους ορόφους, συνήθως έναν ή σπάνια δυο, με τρεις χώρους, την κουζίνα, τον χώρο εργασίας και ένα υπνοδωμάτιο, καθώς οι κοπέλες κατοικούσαν στους χώρους που εργαζόταν. Οι εισοδοί σε αυτά τα σπίτια είχαν παράθυρα στο πάνω μέρος της πόρτας, προκειμένου να φαίνεται σαν βιτρίνα τους κρύους χειμώνες με σκοπό το κάλεσμα των πελατών από το εσωτερικό τους. Τους θερινούς μήνες οι κοπέλες περίμεναν τους πελάτες στο εξωτερικό των σπιτιών τους. Ταυτόχρονα στην περιοχή συναντούσε κανείς οικίες οικογενειών, στις οποίες υπήρχε τοποθετημένη η επιγραφή «Προσοχή οικογένεια», προκειμένου να μην πλησιάζει κάποιος πελάτης. Η περιοχή αυτή γνώρισε μεγάλη ακμή κατά την διάρκεια του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου (1912-1918), όταν αποβιβάστηκαν εκεί περίπου 300.000 άνδρες του στρατού της Ανατολής. Εκείνη την περίοδο εργαζόνταν στην περιοχή περίπου 3000 ιερόδουλες. Τότε οι κοπέλες ήταν υποχρεωμένες να κάνουν έλεγχο

για αφροδίσια νοσήματα, προκειμένου να πάρουν και άδεια ασκήσεως επαγγέλματος. Στο τέλος του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, οι αρμόδιοι φορείς διοίκησης, κατάφεραν να κλείσουν τους οίκους ανοχής της Μπάρας. Έτσι το 1949, η πλειοψηφία αυτών έπαψε να λειτουργεί. Κατά την δεκαετία του 60, οι οίκοι ανοχής αρχίζουν να εμφανίζονται ξανά στην περιοχή του Βαρδάρη αλλά και στα Λαδάδικα, με την ανάπτυξη συνάμα και άλλων χρήσεων στην περιοχή, όπως ξενοδοχεία, σινεμά βιοτεχνίες ρούνων κ.α. Μεγάλη αύξηση παρατηρούνταν και στην πεζοδρομιακή πορνεία, η οποία ασκούνταν κυρίως στις οδούς Μοναστηρίου και Γιαννιτών, πλησίον του σιδηροδρομικού σταθμού και του σταθμού των ΚΤΕΛ. Το 1996, στην Αρχαία Αγορά της Θεσσαλονίκης, εντοπίστηκε ένας οίκος ανοχής ηλικίας 2000 ετών. Στον χώρο αυτό βρέθηκαν λουτρά, κυκλικές αίθουσες εφίδρωσης με 25 λουτήρες, πισίνες και θερμαντικοί κλίβανοι. Τα υλικά κατασκευής των αιθουσών του οίκου ανοχής ήταν πέτρες τοπικού σχιστόλιθου, ενώ στο ψηφιδωτό δάπεδο ήταν κατασκευασμένο από λευκές πέτρες. Τέλος, στην περιοχή βρέθηκε και ένα κεραμικό δοχείου για κρασί με στόμιο σε σχήμα φαλλού, το οποίο διακοσμούσαν ανάγλυφες παραστάσεις του Ερμή, της Αφροδίτης καθώς και σταφυλιών αλλά και εμβλήματα γονιμότητας και ερωτικής δραστηριότητας.

Μετά το 2000 και συγκεκριμένα το 2003, η Τοπική Αυτοδιοίκηση ήταν υπεύθυνη για την έκδοση άδειας λειτουργίας των οίκων ανοχής, αντί της αστυνομίας. Έως το 2004 λειτουργούσαν περίπου 12 οίκοι ανοχής, ενώ το 2010 29 οίκοι ανοχής. Ένα ζήτημα που είχαν να αντιμετωπίσουν οι αρμόδιες αρχές όσον αφορά την περιοχή εγκατάστασης, ήταν η ξενοδοχειακή μονάδα Met Hotel. Πρόκειται για ένα ξενοδοχείο 5 αστέρων το οποίο βρίσκεται επί της οδού 26^{ης} Οκτωβρίου, στην περιοχή δηλαδή που εντοπιζόταν οι οίκοι ανοχής. Το ξενοδοχείο αυτό, κατασκευάστηκε το 2009. Έτσι εξαιτίας των έντονων αντιδράσεων των κατοίκων αλλά και των ιδιοκτητών της ξενοδοχειακής μονάδας, το 2011, ο δήμαρχος αποφάσισε την μετεγκατάσταση των οίκων ανοχής, σε νέα περιοχή μακριά από το συγκεκριμένο ξενοδοχείο, παρόλο που η κείμενη νομοθεσία δεν απαγόρευε την χωροθέτηση τους πλησίον αυτού. Το 2014 πλέον, ο Νόμος 4238/2014 πρόσθεσε στις αποστάσεις των 200 μέτρων και τα ξενοδοχεία 5 αστέρων.

Σχετικά με την νέα περιοχή εγκατάστασης, πενήντα νέοι οίκοι ανοχής μπορούσαν να ανοίξουν σε αυτήν. Βρίσκεται σε στενά πάνω από την οδό 26^{ης}

Οκτωβρίου. Η περιοχή αυτή είχε ως προβλεπόμενη χρήση αυτήν της βιομηχανίας και της βιοτεχνίας. Οι νέοι οίκοι ανοχής στεγάζονται σε βαμμένα κτίρια με φαρδύς δρόμους, επαρκή φωτισμό και χώρους parking που δεν έχουν όμως πρόσωπο στον κεντρικό δρόμο. Έτσι η περιοχή αρχίζει να θυμίζει τις οργανωμένες «Red light districts» του εξωτερικού, σε πολύ μικρότερη κλίμακα.

Στις παλαιές περιοχές εγκατάστασης τα κτίρια τα οποία στεγάζονταν οι οίκοι ανοχής ήταν κακοδιατηρημένα και μεγάλης ηλικίας. Επιπλέον στην περιοχή υπήρχαν μεγάλα ποσοστά εγκληματικότητας και βίας. Ο Δήμος έδωσε προθεσμία μετεγκατάστασης σε όλους τους οίκους ανοχής 12 μήνες. Μετά το πέρας των 12 μηνών έπαψε να δίνει ή να ανανεώνει τις άδειες λειτουργίας ενώ ταυτόχρονα έκανε ελέγχους προκειμένου να κλείσει όσους είχαν μείνει. Το 2013, αναγκάστηκε να σφραγίσει 188 φορές 10 οίκους ανοχής που είχαν παραμείνει στην περιοχή. Σήμερα η περιοχή αυτή αποτελείται από κινέζικα καταστήματα ένδυσης και πώλησης αντικειμένων. Τα ενοίκια εκεί παραμένουν πολύ χαμηλά, προκειμένου να αναπτυχθεί περαιτέρω, προσελκύοντας νέους κατοίκους. Παρόλα αυτά, συνεχίζουν να εμφανίζονται μεγάλα ποσοστά πεζοδρομιακής πορνείας στην παλιά περιοχή εγκατάστασης.

Κεφάλαιο 8^ο : Χωρική απεικόνιση - χαρτογράφηση των περιορισμών της νομοθεσίας στην ήδη υπάρχουσα περιοχή εγκατάστασης των οίκων ανοχής

8.1. Ανάλυση σημερινής περιοχής εγκατάστασης οίκων ανοχής - Χαρτογραφική απεικόνιση ακτινών οίκων ανοχής

Από το 2011, οι οίκοι ανοχής, εξαιτίας της παρέμβασης του Δήμου Θεσσαλονίκης, μετεγκαταστάθηκαν, όπως αναφέρθηκε και παραπάνω, και πλέον βρίσκονται σε νέα περιοχή. Η περιοχή αυτή βρίσκεται στην Δυτική Θεσσαλονίκη, σχεδόν στα όρια του Δήμου Θεσσαλονίκης με τον Δήμο Μενεμένης. Εντός της Περιφερειακής Ενότητας Θεσσαλονίκης, αποτελεί την μοναδική τοποθεσία στην οποία χωροθετούνται οίκοι ανοχής. Αυτό βέβαια μπορεί να οφείλεται και στην ανάπτυξη των άλλων μορφών της πορνείας, δηλαδή είτε σε ξενοδοχεία ή σε χώρους Airbnb είτε τηλεφωνικά. Πρόκειται για μια περιοχή υποβαθμισμένη τόσο αισθητικά όσο και πληθυσμιακά, παρόλο που τα κτίρια στα οποία στεγάζονται οι οίκοι ανοχής είναι καινούργια. Η περιοχή αυτή στο σύνολο της σήμερα, προσελκύει μεγάλο αριθμό μεταναστών, τοξικομανών, άστεγων καθώς και μεγάλα ποσοστά εγκληματικότητας. Η αισθητική υποβάθμιση της περιοχής περιλαμβάνει παλιά κακοδιατηρημένα κτίρια, ελάχιστους χώρους πρασίνου, ερείπια καθώς και χώρους με μπάζα. Ακόμα βρίσκεται αρκετά μακριά από τις υπόλοιπες περιοχές της Θεσσαλονίκης και είναι σχετικά αποκομμένη από αυτήν, εξαιτίας και της κακής φήμης που έχει. Από την άλλη μεριά όμως, η περιοχή προσελκύει και μεγάλο αριθμό νέων εξαιτίας των πολυάριθμων κέντρων διασκέδασης. Επιπλέον υπάρχει και ένας μεγάλος αριθμός κινέζικων καταστημάτων. Υπάρχει λοιπόν μια σύγκρουση στην εξωτερική εικόνα της. Το πρωί μοιάζει ερημωμένη και καταθλιπτική ενώ την νύχτα γεμίζει κόσμος και φώτα. Τέλος, η συγκεκριμένη τοποθεσία, σύμφωνα με τις θεσμοθετημένες χρήσεις γης, προέβλεπε την ανάπτυξη χρήσεων μη οχλούσας βιομηχανίας.

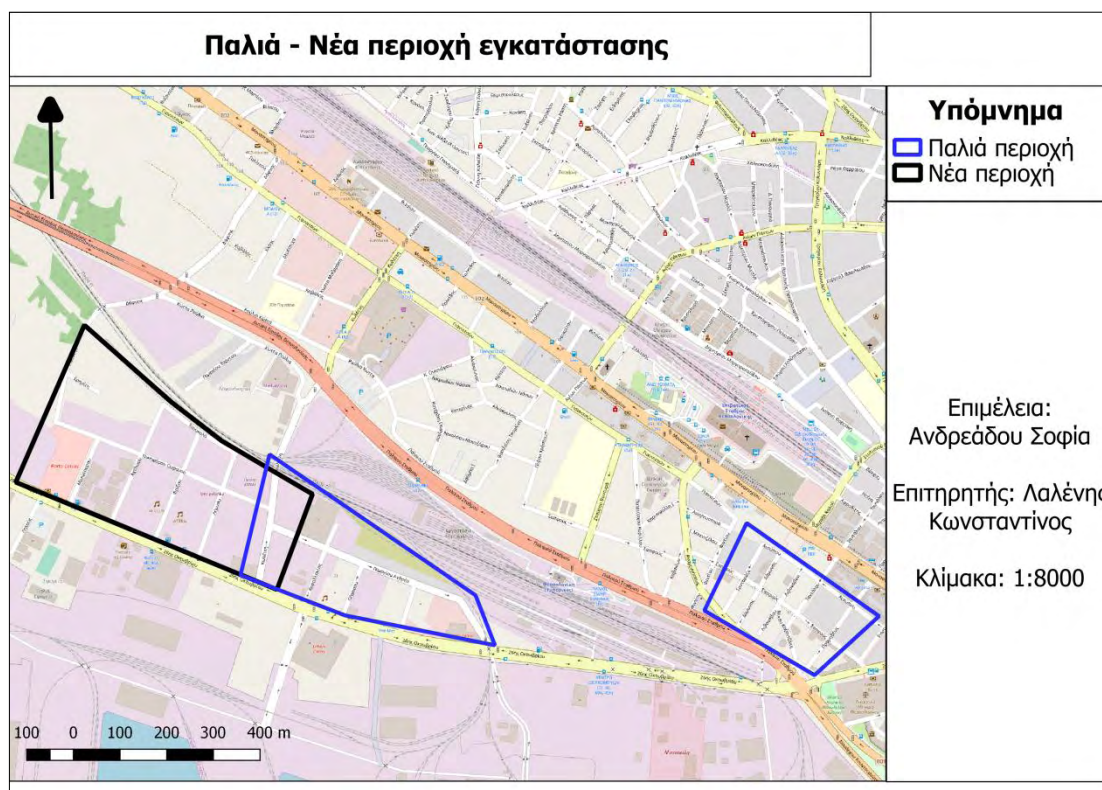
Η επιλογή της σημερινής περιοχής εγκατάστασης έγινε με βάση την ισχύουσα νομοθεσία (Ν.2734/99, Ν. 4238/2014) αλλά και με την εγκύκλιο του Δήμου Θεσσαλονίκης 39/5-6-2012. Σύμφωνα με αυτήν, πέρα από την ακτίνα των 200

μέτρων, προβλέπονται και κάποιοι πρόσθετοι περιορισμοί, σχετικοί με την περιοχή εγκατάστασης αλλά και τα κτίρια χωροθέτησής τους. Αρχικά, το κτίριο εγκατάστασης του οίκου ανοχής, οφείλει να είναι σε περιοχή με χρήση γης «οχλούσα - μη οχλούσα», «Βιομηχανική – Βιοτεχνική», καθώς να μην διαθέτει πρόσοψη – είσοδο σε βασικό οδικό δίκτυο. Ακόμα, το οίκημα θα πρέπει να είναι κύριας χρήσης και να διαθέτει διαφορετική είσοδο προς τον χώρο που ασκείται η δραστηριότητα αυτή. Οι προσθήκες αυτές έγιναν προκειμένου να μπορέσει να οριστεί μια πιο συγκεκριμένη περιοχή εγκατάστασης. Στο σημείο όμως αυτό, αξίζει να αναφερθεί, ότι σύμφωνα με το άρθρο 5 του Π.Δ. 23.2/6.3.1987 και το άρθρο 1 παράγραφος 2 Π.Δ. 8/19.12.1990 στις περιοχές εγκατάστασης μη οχλούσας βιομηχανίας, επιτρέπεται η εγκατάσταση βιομηχανιών και βιοτεχνιών χαμηλής και μέσης όχλησης, επαγγελματικά εργαστήρια χαμηλής και μέσης όχλησης, κτίρια αποθήκευσης και στάθμευσης, κατοικία για προσωπικό ασφαλείας, πρατήρια βενζίνης, γραφεία, εστιατόρια, αναψυκτήρια, χώροι συνάθροισης κοινού, κτίρια κοινωνικής πρόνοιας, αθλητικές εγκαταστάσεις, εγκαταστάσεις εμπορικών εκθέσεων και μέσων μαζικών μεταφορών. Μέσα στα συγκεκριμένα Προεδρικά Διατάγματα, αναφέρεται και η κατηγορία των αθλητικών εγκαταστάσεων, η οποία όμως αναφέρεται και στις αποστάσεις του Ν.2734/99 των 200 μέτρων γύρω από τους οίκους ανοχής. Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι αν στην περιοχή υπάρχουν αθλητικές εγκαταστάσεις, θα υπάρχει θέμα στην χωροθέτηση των οίκων ανοχής, δηλαδή από την μια και οι εγκαταστάσεις αυτές βρίσκονται στην σωστή περιοχή εγκατάστασης αλλά και οι οίκοι ανοχής οφείλουν να παραμείνουν εκεί σύμφωνα με την εγκύκλιο του Δήμου Θεσσαλονίκης 39/5-6-2012.

Ο Δήμος Θεσσαλονίκης, όπως είναι κατανοητό, προσπάθησε να « βολέψει » τις χρήσεις αυτές σε μια περιοχή σίγουρα μη κατοικημένη, ώστε να μην έρχεται αντιμέτωπος με τους κατοίκους, καταλαμβάνοντας χώρους και απομακρύνοντας άλλες χρήσεις οι οποίες θα μπορούσαν νόμιμα να έχουν εγκατασταθεί ή να ζητήσουν άδεια εγκατάστασης στην περιοχή αυτή.

Παρακάτω, με μπλε περίγραμμα φαίνεται η παλιά περιοχή εγκατάστασης η οποία είναι αρκετά εκτεταμένη, κομμένη σε 2 τμήματα, ενώ με μαύρο η νέα περιοχή εγκατάστασης .

Χάρτης 2: Απεικόνιση παλιάς και νέας περιοχής εγκατάστασης

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Στην περιοχή σήμερα, επιτρέπεται η εγκατάσταση 50 οίκων ανοχής. Πιο συγκεκριμένα, οι οίκοι ανοχής βρίσκονται πλέον στις παρακάτω οδούς: Κοροβάγκου, Φρίξου, Νικηφόρου Ουρανού, Πέτρου Ερημίτη, Μινωταύρου, Αχελώου, Θεοδώρου Τσουκαλά. Στο σημείο αυτό αξίζει να σημειωθεί ότι σύμφωνα με τις ρυθμίσεις των προσωπικών δεδομένων, ο Δήμος Θεσσαλονίκης δεν μας παρείχε πληροφορίες σχετικά με την ακριβή οδό εγκατάστασης του κάθε οίκου ανοχής, αποκρύπτοντας ουσιαστικά την ύπαρξή τους. Επιπλέον δεν δόθηκαν τα κατάλληλα υπόβαθρα.

Στον χάρτη που ακολουθεί, φαίνεται η συνολική έκταση που καταλαμβάνουν οι ακτίνες των 200 μέτρων των οίκων ανοχής με το διακεκομμένο περίγραμμα, ενώ με μαύρους μικρούς κύκλους φαίνονται οι οίκοι ανοχής.

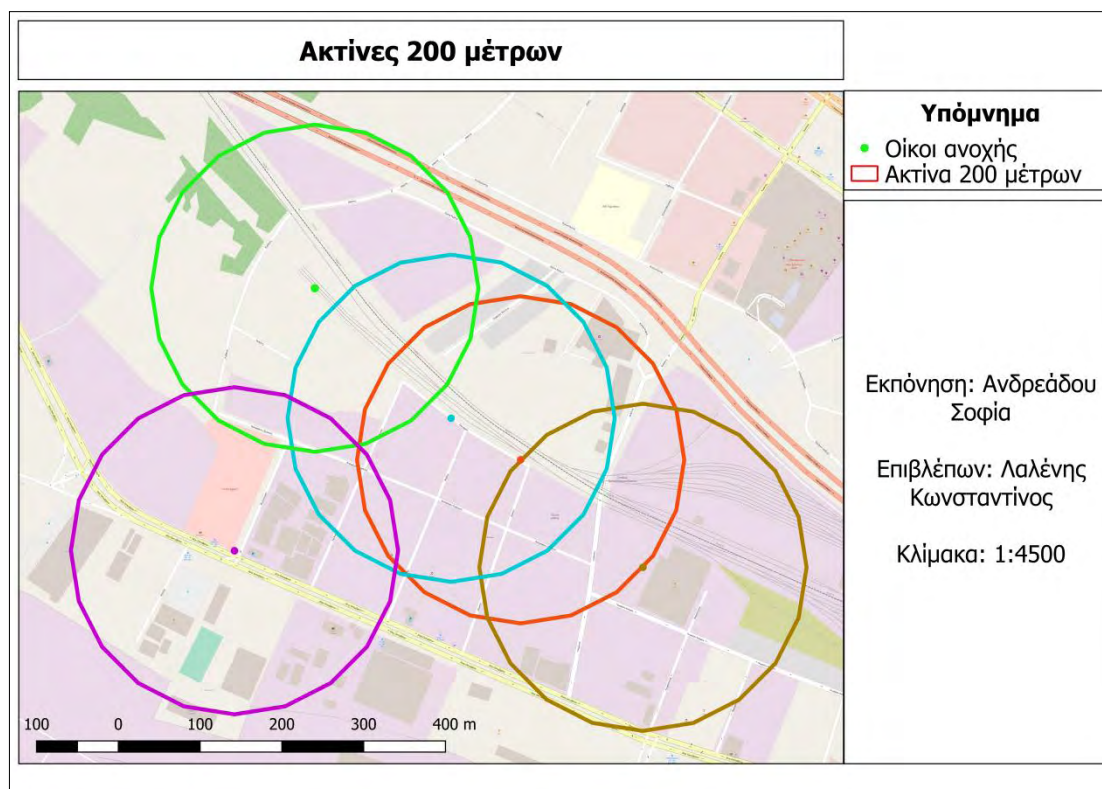
Χάρτης 3: Περίγραμμα της συνολικής έκτασης των ακτινών των οίκων ανοχής

Πηγή: *Ιδία επεξεργασία*

Στον παρακάτω χάρτη φαίνονται όλοι οι οίκοι ανοχής που εντοπίστηκαν με επιτόπια έρευνα και σύμφωνα με τις διαδικτυακές πηγές. Ο κάθε οίκος ανοχής έχει το δικό του χρώμα απεικόνισης. Με τους έντονους μαύρους κύκλους, απεικονίζονται οι οίκοι ανοχής, ενώ με τον ανοιχτό κύκλο η ζώνη των 200 μέτρων τους. Επειδή όλοι οι οίκοι ανοχής βρίσκονται στην ίδια περιοχή εγκατάστασης και σε σχεδόν δίπλα ο ένας στον άλλον, σχεδιάστηκαν οι ακτίνες των 200 μέτρων μόνο των πιο οριακών για την συνολική περιοχή εγκατάστασής τους, δηλαδή αυτών που βρίσκονται στις οδούς Μινωταύρου 3 (μοβ χρώμα), Εριμήτη 3 (πράσινο χρώμα), Τσουκαλά 8 (γαλάζιο χρώμα) και Τσουκαλά 82 (πορτοκαλί χρώμα), Κοροβάγκου 5 (καφέ χρώμα).

Χάρτης 4: Ακτίνες 200 μέτρων "οριακών" οίκων ανοχής

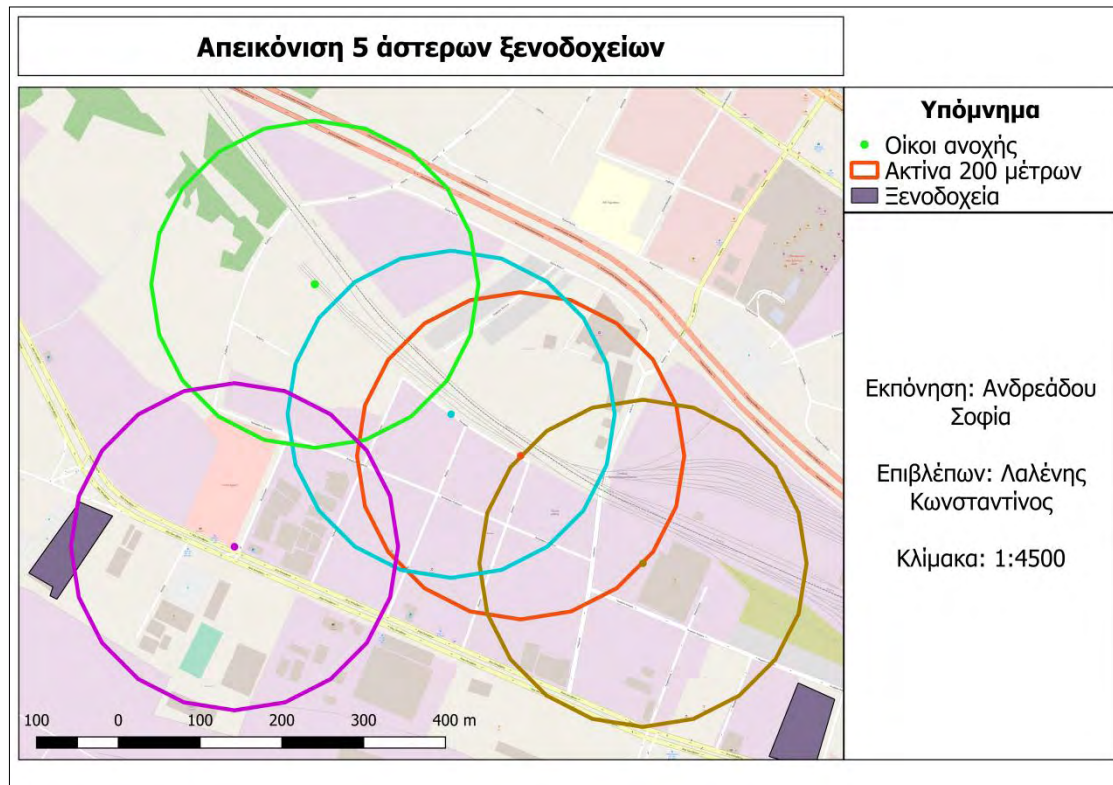
Πηγή: Ιδία επεξεργασία

8.2. Χαρτογραφική απεικόνιση ακτινών «περιορισμένων» χρήσεων γης

Στο κεφάλαιο αυτό θα μελετηθούν οι χρήσεις γύρω από τους οίκους ανοχής και κατά πόσο αυτές συμβαδίζουν με την κείμενη νομοθεσία Ν.2734/99 και Ν.4238/2014. Αρχικά, σχεδιάστηκαν όλες αυτές οι «απαγορευμένες» χρήσεις που αναφέρονται στην νομοθεσία. Επειδή η νέα περιοχή εγκατάστασης των οίκων ανοχής επιλέχθηκε από τον Δήμο Θεσσαλονίκης, είναι αρκετά «προσεγμένη» όσον αφορά τις χρήσεις γης που περιβάλλονται από τις ακτίνες των 200 μέτρων. Έτσι όπως φαίνεται και στον παρακάτω χάρτη, στην περιοχή που καλύπτουν οι ακτίνες των 200 μέτρων των πιο «ακραίων» οίκων ανοχής, δεν περιλαμβάνει καμία από τις χρήσεις που αναφέρονται στην παραπάνω νομοθεσία, εκτός από αυτή των ξενοδοχείων των 5 αστέρων. Στην ακτίνα του οίκου ανοχής που βρίσκεται στην οδό Μινωταύρου 3 περιέχεται εντός της, το ξενοδοχείο Porto Palace. Αξίζει να αναφερθεί ότι εντός των ακτινών των 200 μέτρων της παλιάς

περιοχής εγκατάστασης, βρισκόταν το ξενοδοχείο 5 αστέρων The Met Hotel και ήταν ένας από τους βασικούς λόγους μετεγκατάστασης των οίκων ανοχής, όπως αναφέρθηκε και σε προηγούμενο κεφάλαιο. Στον χάρτη φαίνεται και αυτό που οριακά γειτνιάζει με την ακτίνα των 200 μέτρων του οίκου ανοχής στην οδό Κοροβάγκου 5.

Χάρτης 5: Ξενοδοχεία 5 αστέρων

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

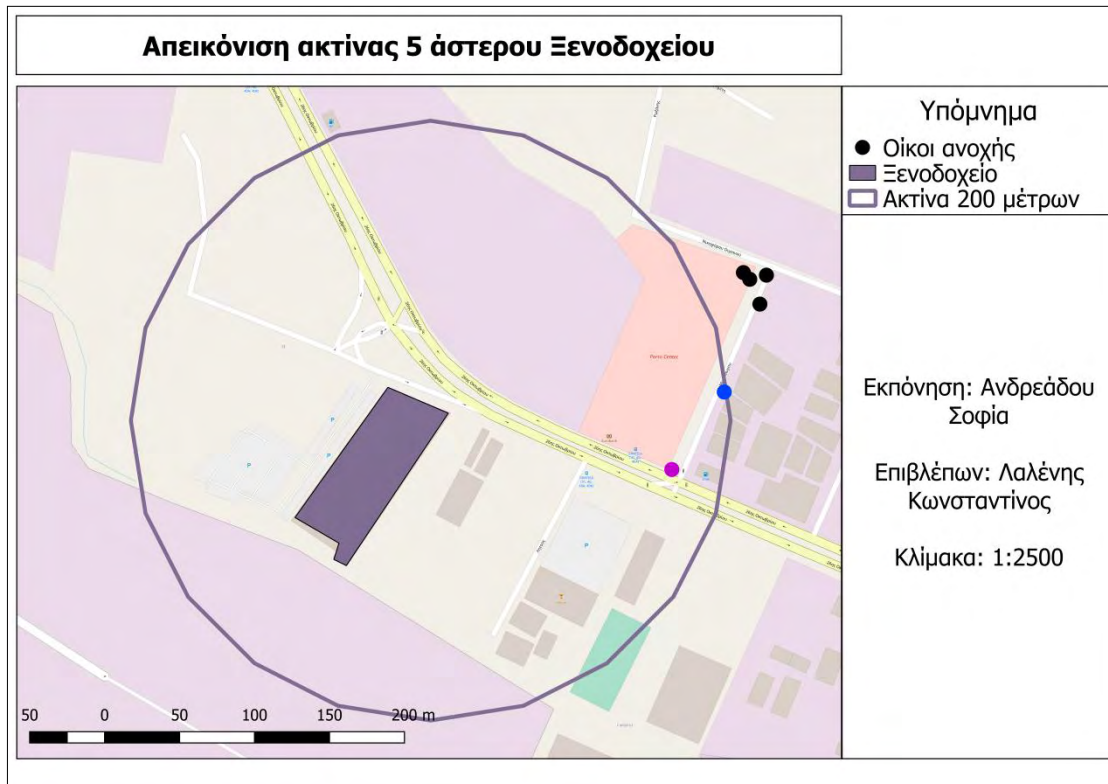
Επιπλέον οριακά εκτός της ακτίνας των 200 μέτρων των οίκων ανοχής στις οδούς Τσουκαλά 8 και Τσουκαλά 82, βρίσκεται το 30^ο Γυμνάσιο Θεσσαλονίκης, όπως φαίνεται στον επόμενο χάρτη.

8.3. Χαρτογραφική απεικόνιση «περιορισμένων» χρήσεων γης με σημείο αναφοράς την εκάστοτε χρήση

Εν συνεχεία, φαίνονται οι ακτίνες που σχεδιάστηκαν γύρω από κάθε «απαγορευμένη» χρήση που επηρεάζει την περιοχή, δηλαδή αυτή των 5 αστέρων ξενοδοχείων, ώστε να φανεί ποιους οίκους ανοχής θα είχαμε αποκλείσει ή θα είχαμε αποτρέψει την λειτουργία τους, προκειμένου να μην καταπατάτε η

νομοθεσία αν σχεδιάζαμε λαμβάνοντας υπόψη την τοποθεσία των χρήσεων και όχι των οίκων ανοχής.

Χάρτης 6: Ακτίνες ξενοδοχείου 5 αστέρων Porto Palace

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Σύμφωνα με τον παραπάνω χάρτη, αν σχεδιάζαμε με βάση την χρήση και όχι τον κάθε οίκο, από την περιοχή θα έπρεπε να απεγκατασταθούν οι οίκοι ανοχής που βρίσκονται στις οδούς Μινωταύρου 3, με φούξια χρώμα, και Μινωταύρου 10, με μπλε χρώμα. Οι υπόλοιποι οίκοι ανοχής, που σχεδιάστηκαν με μαύρο χρώμα, δεν επηρεάζονται από αυτήν την ακτίνα.

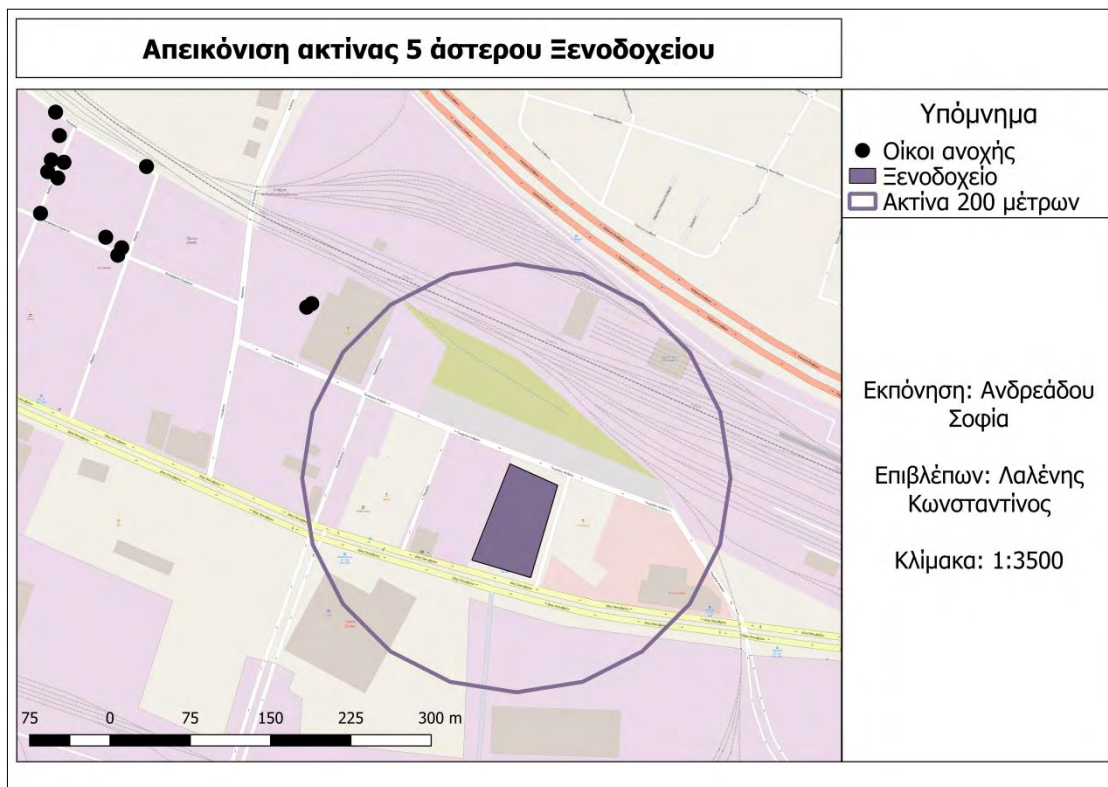
Τέλος σχεδιάστηκαν ενδεικτικά οι ακτίνες των 200 μέτρων του 30^{ου} Γυμνασίου Θεσσαλονίκης αλλά και του ξενοδοχείου The Met Hotel το οποίο δημιουργούσε πρόβλημα στην παλιά περιοχή εγκατάστασης, προκειμένου να φανεί ότι παρόλο που γειτνιάζουν οριακά με τις ακτίνες των οίκων ανοχής δεν τους επηρεάζουν ακόμα και αν ο σχεδιασμός γινόταν με βάση την χρήση γης.

Χάρτης 7: Ακτίνα 200 μέτρων 30ου Γυμνασίου Θεσσαλονίκης

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Χάρτης 8: Ακτίνα 200 μέτρων ξενοδοχείου The Met Hotel

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

8.4. Χαρτογραφική σύγκριση Βόλου-Θεσσαλονίκης

Ακολούθως, επιλέχθηκε η πόλη του Βόλου, προκειμένου να μελετηθεί και να συγκριθεί με την Θεσσαλονίκη. Ο Βόλος αποτελεί ένα τρανό παράδειγμα καταπάτησης της νομοθεσίας, καθώς η πλειοψηφία των οίκων ανοχής δεν τηρεί της προδιαγραφές της. Ο Βόλος είναι μια μικρή πόλη σε έκταση σε σχέση με την Θεσσαλονίκη. Παρατηρήθηκε το φαινόμενο ότι οι πόλεις με μικρή έκταση είναι αυτές που τείνουν να εμφανίζουν μεγάλα ποσοστά καταπάτησης της νομοθεσίας όσο αφορά την χωροθέτηση των οίκων ανοχής. Παρακάτω φαίνονται αναλυτικά τα στοιχεία αυτά.

Βόλος: Στην πόλη του Βόλου ο αριθμός των οίκων ανοχής είναι μικρός, καθώς μιλάμε για μια πόλη με σχετικά μικρό πληθυσμό. Η εγκατάσταση των οίκων ανοχής στον Βόλο παρουσιάζει μεγάλες διαφορές σε σχέση με αυτήν της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης. Στον Δήμο επιτρέπεται η εγκατάσταση 11 οίκων ανοχής, εκ των οποίων οι 9 είναι εγκατεστημένοι στο κέντρο της πόλης και συγκεκριμένα πάνω ή στα στενά του βασικού κεντρικού πεζόδρομου που διασχίζει την πόλη

(Ερμού). Στις γειτονίες που είναι εγκατεστημένοι οι οίκοι ανοχής, ο φωτισμός γίνεται πιο σκοτεινός. Τα κτίρια είναι στην πλειοψηφία τους δυο ορόφων, ενώ δεν είναι λίγα αυτά που είναι και μονώροφα. Κάποια από αυτά φιλοξενούν τους οίκους ανοχής στον δεύτερο τους όροφο. Στο εξωτερικό τους ή στο μπαλκόνι του ορόφου υπάρχει το χαρακτηριστικό κόκκινο φωτάκι. Τα κτίρια αυτά είναι κατά το πλείστον καλοδιατηρημένα.

Οι όροι της ακτίνας των 200 μέτρων που αναφέρονται στην ισχύουσα νομοθεσία δεν τηρούνται. Το 2012 και το 2013, έγιναν συζητήσεις για την μετεγκατάστασή τους, οι οποίες όμως έμειναν στα χαρτιά. Σκοπός ήταν η αποφυγή της γκετοποίησης. Επειδή το θέμα δεν λύθηκε έχει φτάσει στα χέρια του Συμβουλίου της Επικρατείας και εκκρεμεί. Τέλος μεγάλα ποσοστά πεζοδρομιακής πορνείας, κυρίως από αλλοδαπές, εμφανίζονται και στον Βόλο.

Συμπερασματικά, οι οίκοι ανοχής στην πόλη του Βόλου φαίνεται να μην τηρούν την κείμενη νομοθεσία, ενώ ταυτόχρονα το πρόβλημα της χωροθέτησης τους φαίνεται να μην προβληματίζει τις αρμόδιες αρχές.

Χάρτες οίκων ανοχής και ακτινών 200 μέτρων

Η δημιουργία των παρακάτω χαρτών, έγινε προκειμένου να φανεί η αντίφαση της κείμενης νομοθεσίας και της σημερινής κατάστασης που επικρατεί σχετικά με την χωροθέτηση των οίκων ανοχής. Στους χάρτες που ακολουθούν αποτυπώνεται η καταπάτηση της ισχύουσας νομοθεσίας, σχετικά με την ακτίνα των 200 μέτρων.

Αρχικά, ο πρώτος χάρτης απεικονίζει τους οίκους ανοχής με στρογγυλό σχήμα (donut), με μεγαλύτερο κύκλο ίδιου χρώματος με αυτόν των οίκων ανοχής, την ζώνη των 200 μέτρων και τέλος τις χρήσεις γης που αναφέρονται στην νομοθεσία και εμφανίζονται στην ευρύτερη περιοχή δηλαδή οι ναοί, οι πλατείες, τα σχολεία και οι παιδικοί σταθμοί, τα φροντιστήρια, οι βιβλιοθήκες και τα ξενοδοχεία 3 αστέρων. Έτσι κάθε οίκος ανοχής περιβάλλεται από έναν κύκλο ακτίνας 200 μέτρων, προκειμένου να φανούν οι «απαγορευμένες» χρήσεις που υπάρχουν εντός αυτού. Κάθε οίκος ανοχής έχει διαφορετικό χρώμα προκειμένου να γίνεται καλύτερος διαχωρισμός τους. Επειδή οι οίκοι ανοχής βρίσκονται σε πολύ κοντινή απόσταση και οι ακτίνες των 200 μέτρων τους συμπίπτουν σε αρκετά σημεία, δημιουργήθηκαν ξεχωριστοί χάρτες για κάθε έναν από αυτούς (χάρτης 7.4.1).

Οι οίκοι ανοχής που έχουν άδεια λειτουργίας εντός της πόλης και φαίνονται στους χάρτες βρίσκονται στις εξής οδούς: (1) Ροζού 18, (2) Μενάνδρου 6, (3) Μενάνδρου 4, (4) Σόλωνος 15, (5) Αθανασίου Διάκου 9, (6) Μπορέλ 1, (7) Χατζηαργύρη 15, (8) Κουτερέλια 33, (9) Μωυσέως 3 Α.

Χάρτης 9: Οι οίκοι ανοχής στην πόλη του Βόλου και η ακτίνα των 200 μέτρων τους

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Ακολουθεί ο χάρτης ο οποίος απεικονίζει την συνολική έκταση που καταλαμβάνουν οι ακτίνες των 200 μέτρων όλων των οίκων ανοχής (χάρτης 9).

Χάρτης 10: Οίκοι ανοχής στην πόλη του Βόλου και το περίγραμμα της συνολικής τους ακτίνας των 200 μέτρων

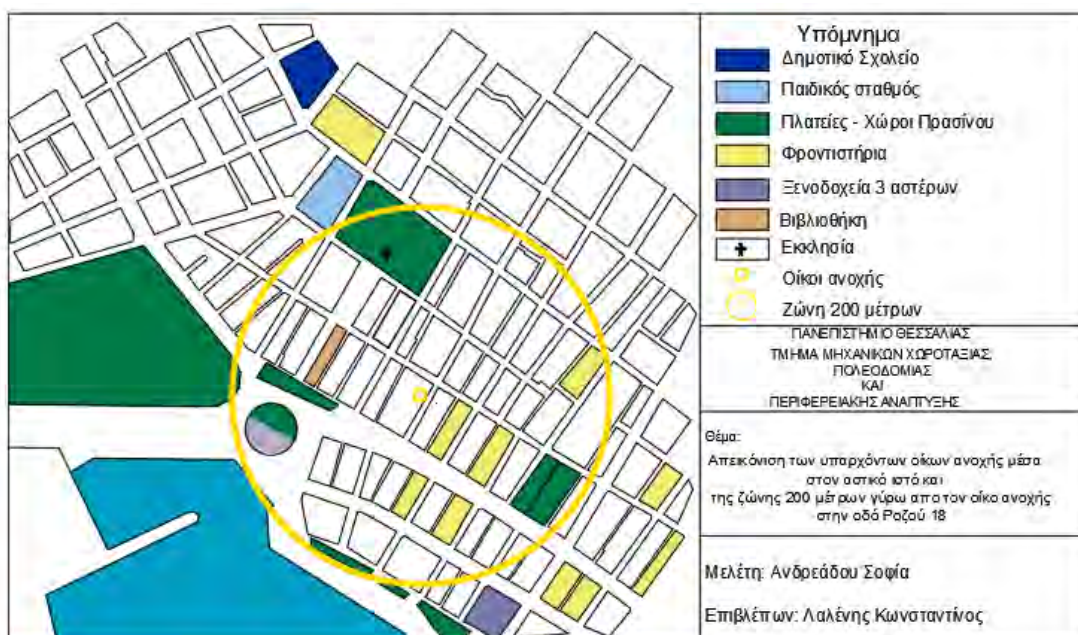

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Όπως φαίνεται και από τον χάρτη, οι ακτίνες των 200 μέτρων όλων των οίκων ανοχής, καταλαμβάνουν μια αρκετά μεγάλη έκταση και εκτείνονται στις οδούς Βασσάνη, Γεωργίου Καρτάλη, Κ. Καρτάλη έως και το παραλιακό μέτωπο. Εντός αυτού του περιγράμματος περιέχονται αρκετές χρήσεις και σχεδόν όλες από αυτές που αναφέρονται στους περιορισμούς των Ν.2734/99 και Ν.4238/2014. Η συγκέντρωση όλων των οίκων ανοχής εντοπίζεται σε μια πολύ συγκεκριμένη περιοχή σε οικοδομικά τετράγωνα που περιβάλλονται από τις οδούς Ερμού και Δημητριάδος.

Στην συνέχεια ακολουθεί ξεχωριστός χάρτης για καθένα από τους οίκους ανοχής, καθώς και η ακτίνα των 200 μέτρων γύρω από αυτούς μαζί με τις «απαγορευμένες» χρήσεις.

Χάρτης 11: Οίκος ανοχής στην οδό Ροζού 18

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Ο συγκεκριμένος οίκος ανοχής βρίσκεται στην οδό Ροζού 18, πλησίον του κεντρικού πεζοδρόμου της Ερμού. Εντός της ακτίνας των 200 μέτρων του, περιλαμβάνονται φροντιστήρια, η βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, η πλατεία Πανεπιστημίου καθώς και η εκκλησία της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος. (χάρτης 11)

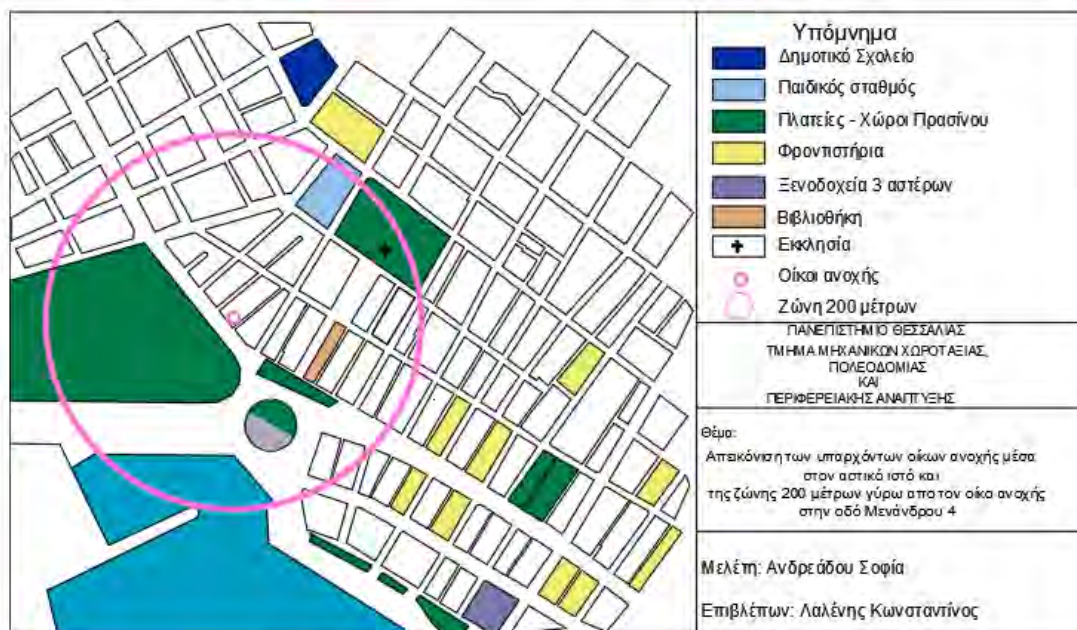
Χάρτης 12: Οίκος ανοχής στην οδό Μενάνδρου 6

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Ο οίκος ανοχής αυτός εντοπίζεται στην οδό Μενάνδρου 4, επίσης πλησίον του κεντρικού πεζοδρόμου της Ερμού, αλλά σε σημείο όχι τόσο κεντρικό. Στην ακτίνα των 200 μέτρων του, περιλαμβάνονται η βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, η πλατεία Ρήγα Φεραίου καθώς και η εκκλησία της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος και ο Βρεφονηπιακός Μητροπόλεως Δημητριάδος (χάρτης 12) .

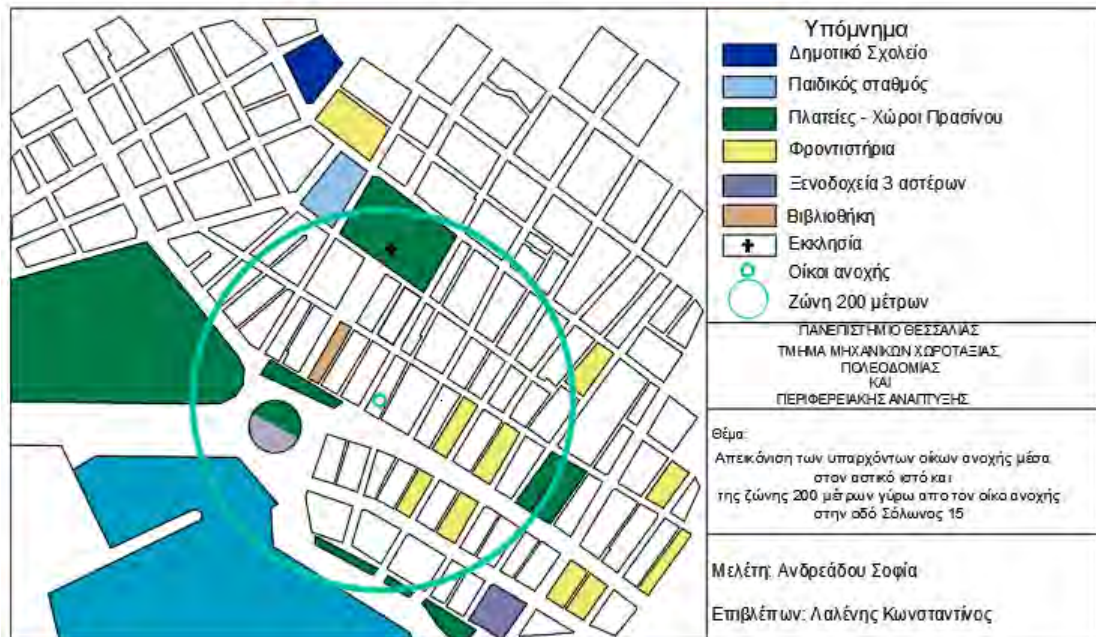
Χάρτης 13: Οίκος ανοχής στην οδό Μενάνδρου 4

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Ο παραπάνω οίκος ανοχής βρίσκεται στην οδό Μενάνδρου 4, δίπλα από τον οίκο ανοχής που αναφέρθηκε προηγουμένως. Στην ακτίνα των 200 μέτρων του, περιλαμβάνονται η βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, η πλατεία Ρήγα Φεραίου καθώς και η εκκλησία της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος και ο Βρεφονηπιακός Μητροπόλεως Δημητριάδος (χάρτης 13).

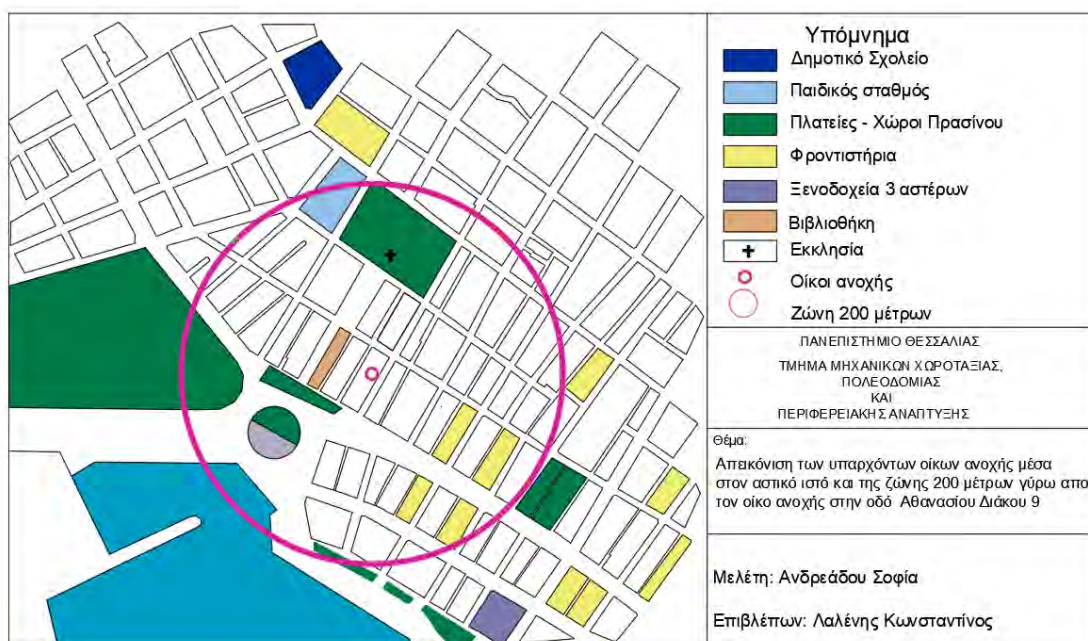
Χάρτης 14: Οίκος ανοχής στην οδό Σόλωνος 15

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Ο συγκεκριμένος οίκος ανοχής βρίσκεται στην οδό Σόλωνος 15, πλησίον του κεντρικού δρόμου της Δημητριάδος. Μέσα στην ακτίνα των 200 μέτρων του εντοπίζονται φροντιστήρια, η βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, η πλατεία Ρήγα Φεραίου και η πλατεία Πανεπιστημίου, η εκκλησία της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος και ο Βρεφονηπιακός Μητροπόλεως Δημητριάδος (χάρτης 14).

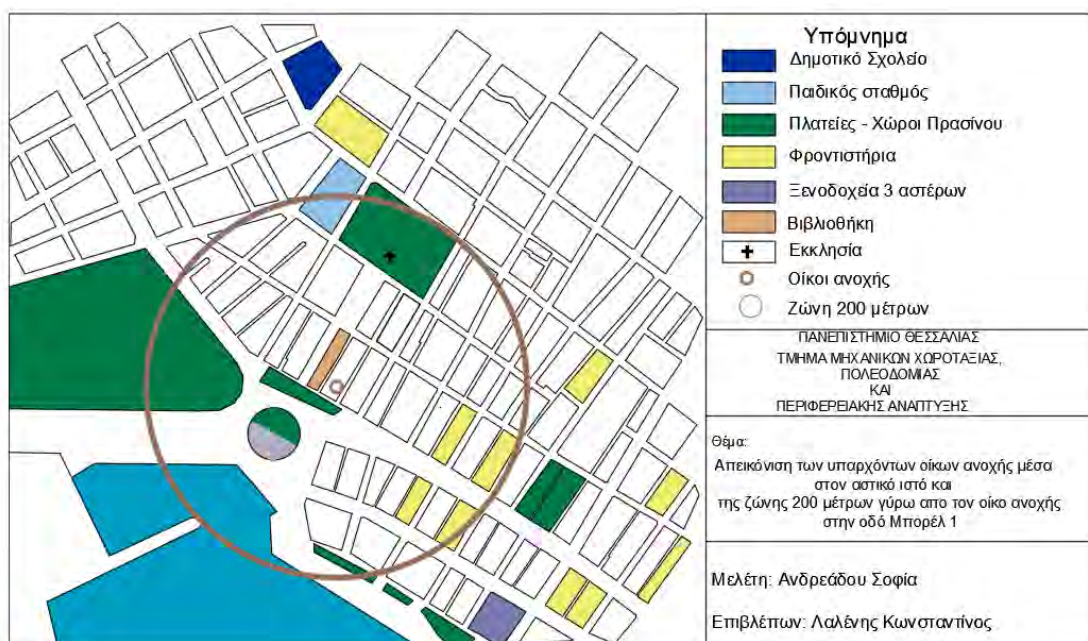
Χάρτης 15: Οίκος ανοχής στην οδό Αθανασίου Διάκου 9

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Αυτός ο οίκος ανοχής βρίσκεται στην οδό Αθανασίου Διάκου 9, πλησίον του κεντρικού πεζοδρόμου της Ερμού. Μέσα στην ακτίνα των 200 μέτρων του εντοπίζονται φροντιστήρια, η βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, η πλατεία Ρήγα Φεραίου και η πλατεία Πανεπιστημίου, η εκκλησία της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος και ο Βρεφονηπιακός Μητροπόλεως Δημητριάδος (χάρτης 15).

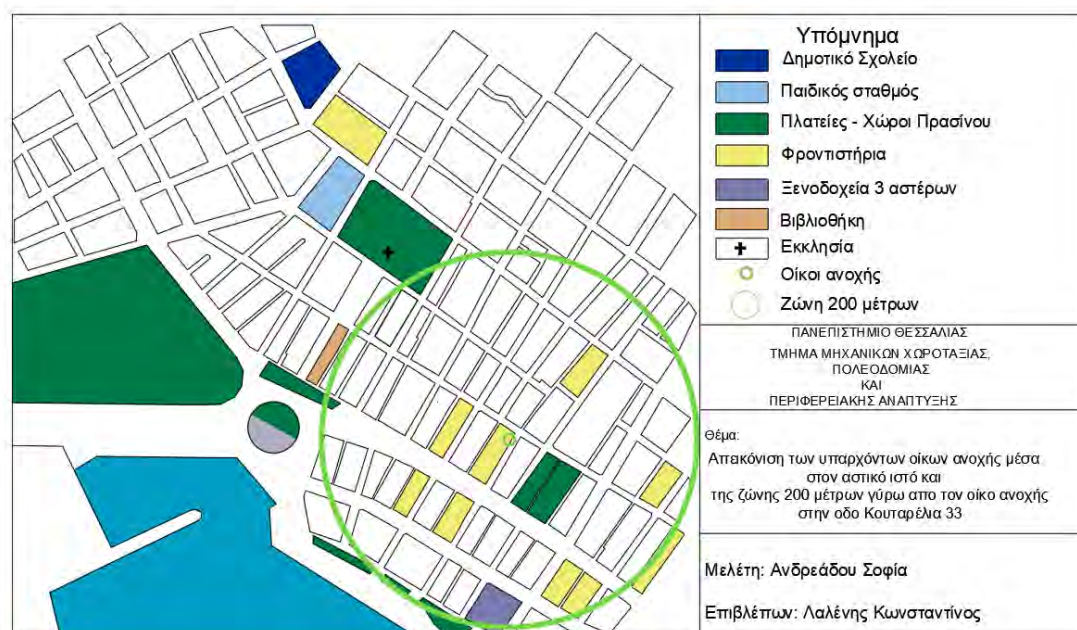
Χάρτης 16: Οίκος ανοχής στην οδό Μπορέλ 1

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Ο οίκος ανοχής βρίσκεται στην οδό Μπορέλ 1, πλησίον του δρόμου της Δημητριάδος. Μέσα στην ακτίνα των 200 μέτρων του εντοπίζονται φροντιστήρια, η βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, η πλατεία Ρήγα Φεραίου, η εκκλησία της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος και ο Βρεφονηπιακός Μητροπόλεως Δημητριάδος (χάρτης 16).

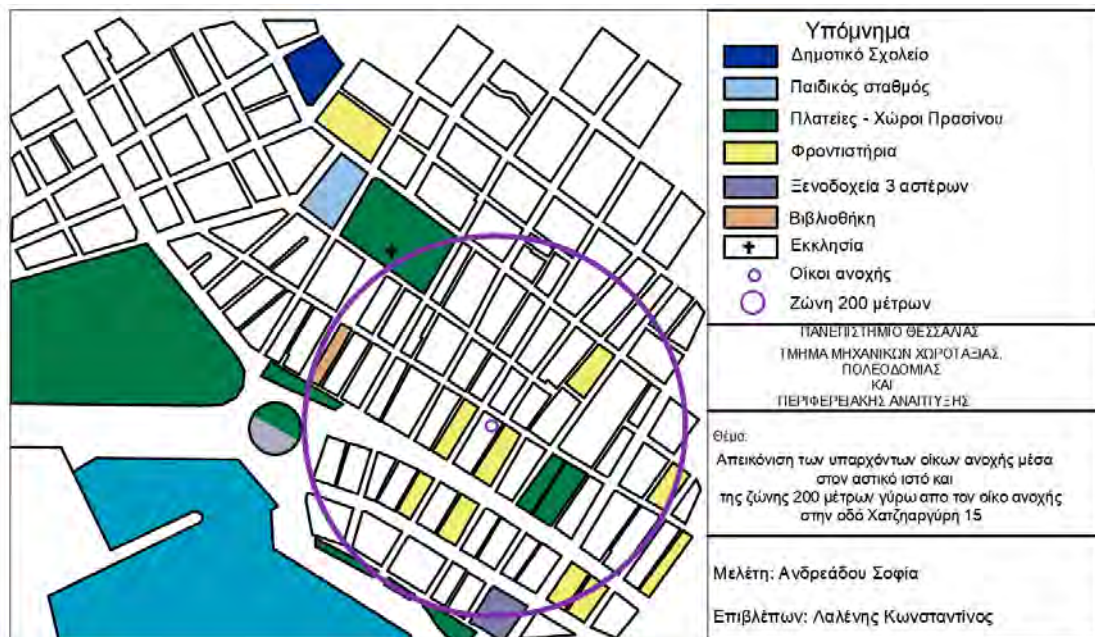
Χάρτης 17: Οίκος ανοχής στην οδό Κουταρέλια 33

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Βρίσκεται στην οδό Κουταρέλια 33. Μέσα στην ακτίνα των 200 μέτρων του εντοπίζονται φροντιστήρια, η πλατεία Πανεπιστημίου, η εκκλησία της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος και το ξενοδοχείο 3 αστέρων Aegli Pallas Hotel Volos (χάρτης 17).

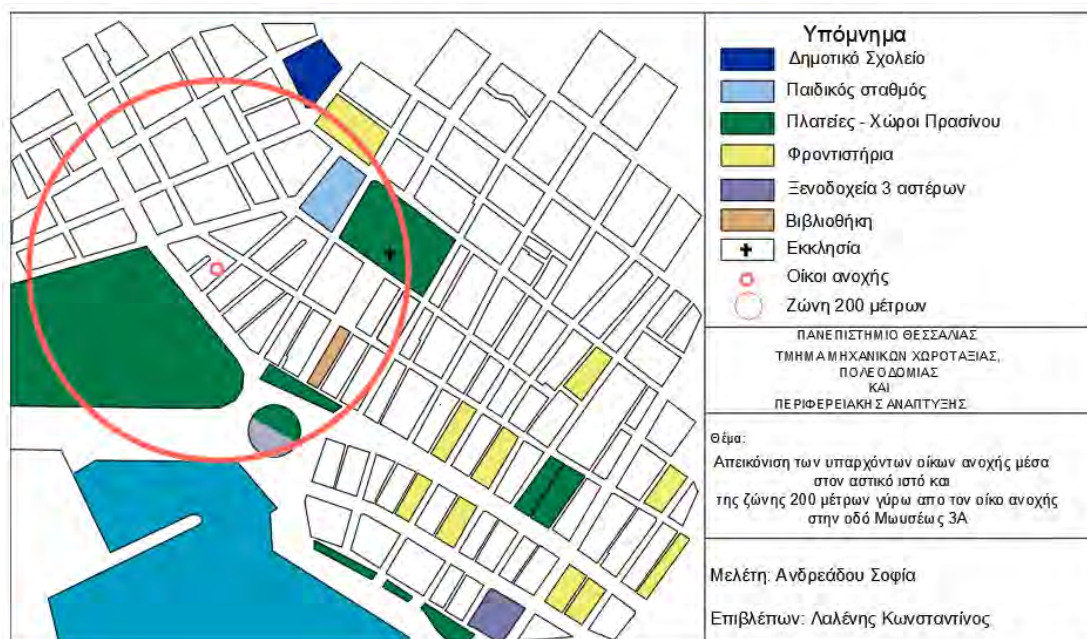
Χάρτης 18: Οίκος ανοχής στην οδό Χατζηαργύρη 15

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Βρίσκεται στην οδό Χατζηαργύρη 15. Εντός της ακτίνας των 200 μέτρων του εντοπίζονται φροντιστήρια, η πλατεία Πανεπιστημίου, η βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, η εκκλησία της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος και το ξενοδοχείο 3 αστέρων Aegli Pallas Hotel Volos (χάρτης 18).

Χάρτης 19: Οίκος ανοχής στην οδό Χατζηαργύρη 15

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Βρίσκεται στην οδό Μωυσέως 3Α. Εντός της ακτίνας των 200 μέτρων του εντοπίζονται, η πλατεία Ρήγα Φεραίου, η βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, η εκκλησία της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, ο Βρεφονηπιακός Μητροπόλεως Δημητριάδος και το 2^ο Δημοτικό Σχολείο Βόλου (χάρτης 19).

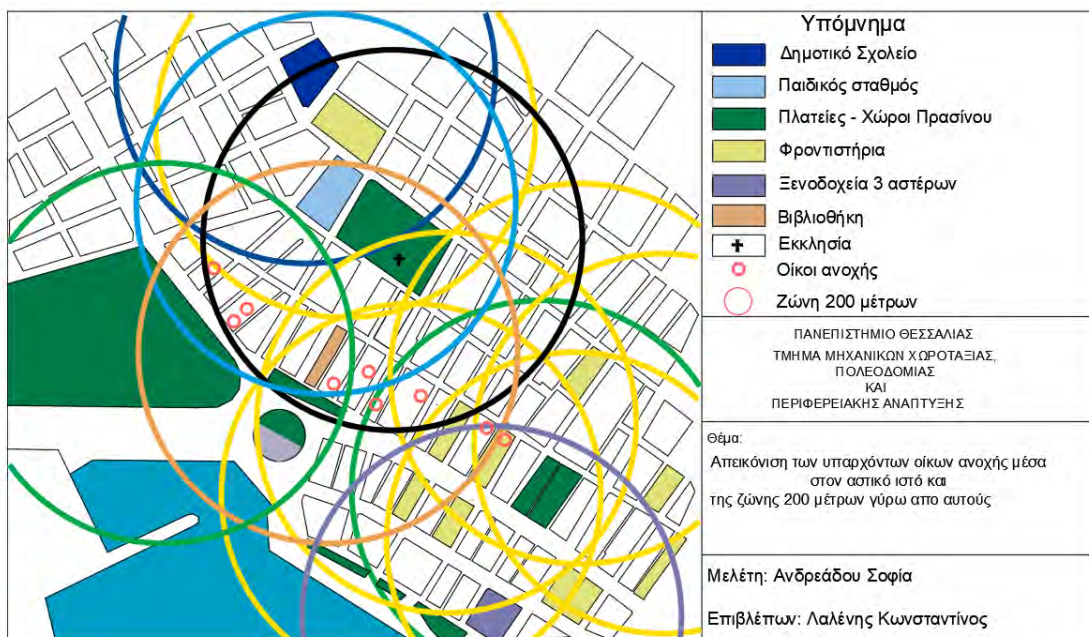
Συμπερασματικά, όπως εύκολα φαίνεται όλες οι ακτίνες των 200 μέτρων όλων των οίκων ανοχής, στην πόλη του Βόλου, περιλαμβάνουν τις «απαγορευμένες» χρήσεις που αναφέρονται στην ισχύουσα νομοθεσία, δηλαδή αυτή παραβιάζεται, δεν γίνεται σωστά η εφαρμογή της και δεν τηρούνται οι όροι της. Αυτό συμβαίνει διότι χωροθετούνται στο κέντρο του αστικού ιστού, εκεί όπου είναι λογικό να συναντώνται ένας μεγάλος αριθμός από όλες τις χρήσεις. Τέλος φαίνεται ότι έχουμε καταπάτηση της ισχύουσας νομοθεσίας χωρίς όμως να γνωρίζουμε αν η εγκατάσταση των οίκων ανοχής προηγήθηκε της νομοθεσίας ή έγινε έπειτα από αυτήν. Η Θεσσαλονίκη από την άλλη όπως αναφέρθηκε και παραπάνω, καταπατά σε πολύ μικρό βαθμό την νομοθεσία, εξαιτίας του ότι ο Δήμος Θεσσαλονίκης φρόντισε να θεσπίσει δικό του Διάταγμα σχετικό με την χωροθέτηση των οίκων ανοχής. Παρόλα αυτά ακόμα και χωρίς την θέσπιση του Διατάγματος, η τωρινή τοποθεσία πέρα από δυο οίκους ανοχής φαίνεται να είναι η κατάλληλη.

Χαρτογράφηση με ακτίνες που έχουν σημείο αναφοράς την κάθε χρήση

Η δεύτερη σειρά χαρτών, έχει ως σημεία αναφοράς τις «απαγορευμένες» αυτές χρήσεις, όπως έγινε και στην περίπτωση της Θεσσαλονίκης, προκειμένου να φανεί έναν υπάρχει κάποιος χώρος, στην περιοχή που βρίσκονται σήμερα οι οίκοι ανοχής, στον οποίο μπορούν να συνεχίσουν να λειτουργούν αυτοί. Με τον τρόπο αυτό θα φανεί αν σχεδιάζαμε με βάση την κάθε χρήση και όχι τον κάθε οίκο ανοχής, είναι κατάλληλη η περιοχή για την εγκατάστασή τους. Έτσι περιμετρικά από κάθε χρήση δημιουργήθηκε ένας κύκλος με ακτίνα επίσης 200 μέτρων.

Με κίτρινο φαίνονται οι ακτίνες 200 μέτρων οι οποίες περικλείουν τα φροντιστήρια, με γαλάζιο αυτή του παιδικού σταθμού, με πράσινο αυτές της πλατείας (Πανεπιστημίου και Ρήγα Φεραίου), με πορτοκαλί αυτή της βιβλιοθήκης του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, με μπλε αυτή του δημοτικού σχολείου, με μαύρο σταυρό αυτή της εκκλησίας Μεταμορφώσεως του Σωτήρος ενώ με λιλά η ακτίνα του ξενοδοχείου 3 αστέρων Aegli Pallas Hotel Volos.

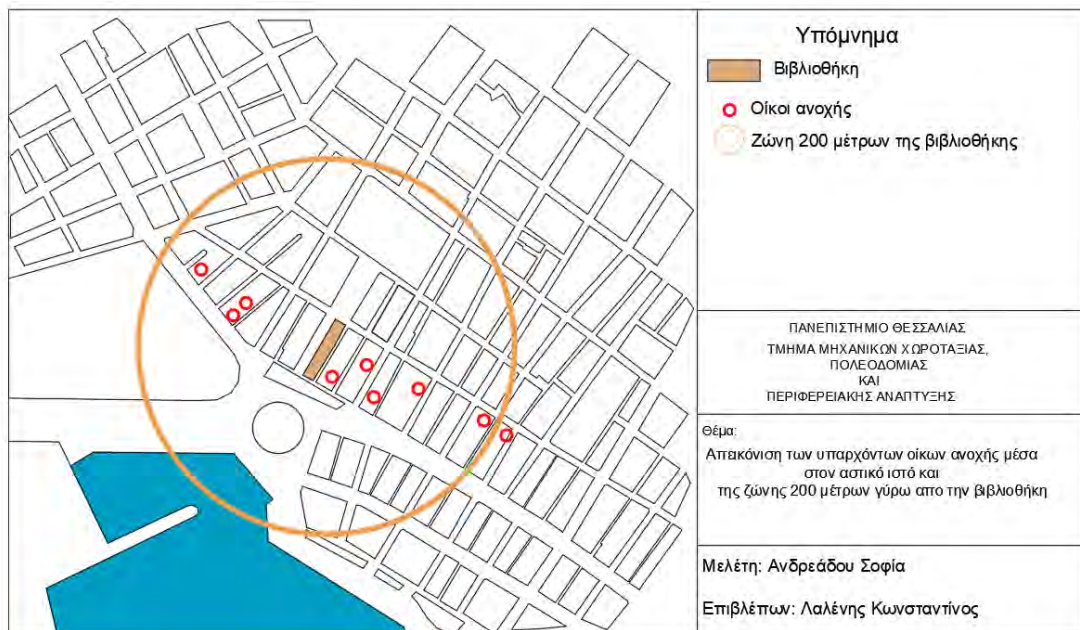
Χάρτης 20: Ακτίνες 200 μέτρων γύρω από κάθε οίκο ανοχής

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Επειδή παρατηρείται πολυπλοκότητα σχετικά με τις ακτίνες όλων των χρήσεων, ακολουθούν χάρτες με ξεχωριστές ακτίνες γύρω από την κάθε χρήση.

Χάρτης 21: Ακτίνα 200 μέτρων γύρω από την βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Όπως φαίνεται στον παραπάνω χάρτη, η ακτίνα των 200 μέτρων της βιβλιοθήκης του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, περιέχει εντός της όλους τους οίκους ανοχής, πέραν αυτού που βρίσκεται στην οδό Κουταρέλια 33.

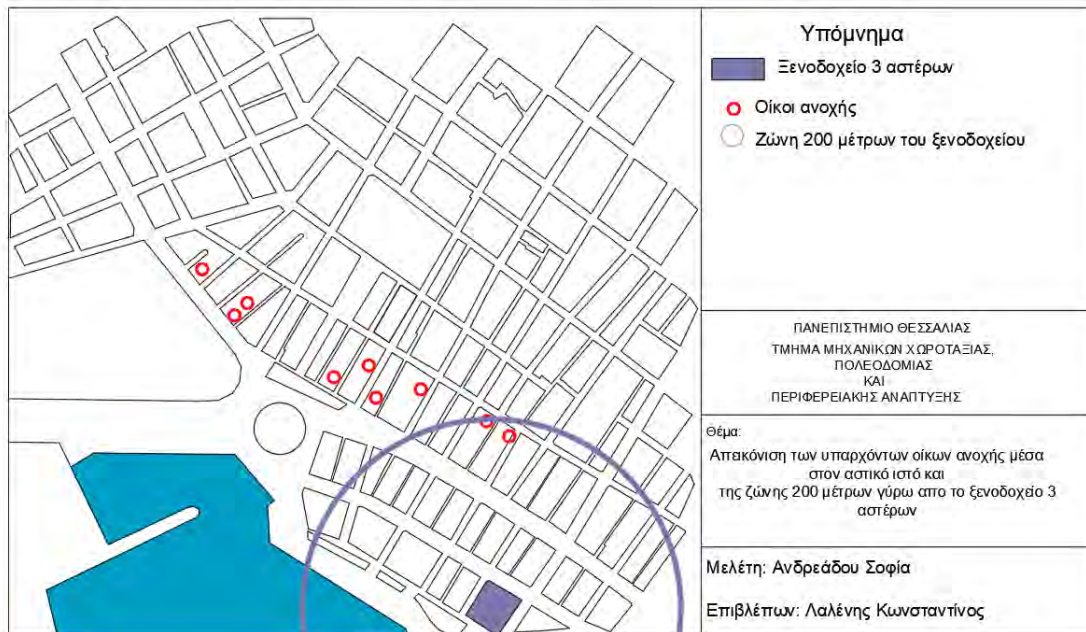
Χάρτης 22: Ακτίνα 200 μέτρων γύρω από την εκκλησία Μεταμορφώσεως του Σωτήρος

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Η ακτίνα των 200 μέτρων της εκκλησίας Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, περιέχει εντός της όλους τους οίκους ανοχής, πέραν αυτών που βρίσκονται στις οδούς Κουταρέλια 33 και Χατζηαργύρη 15.

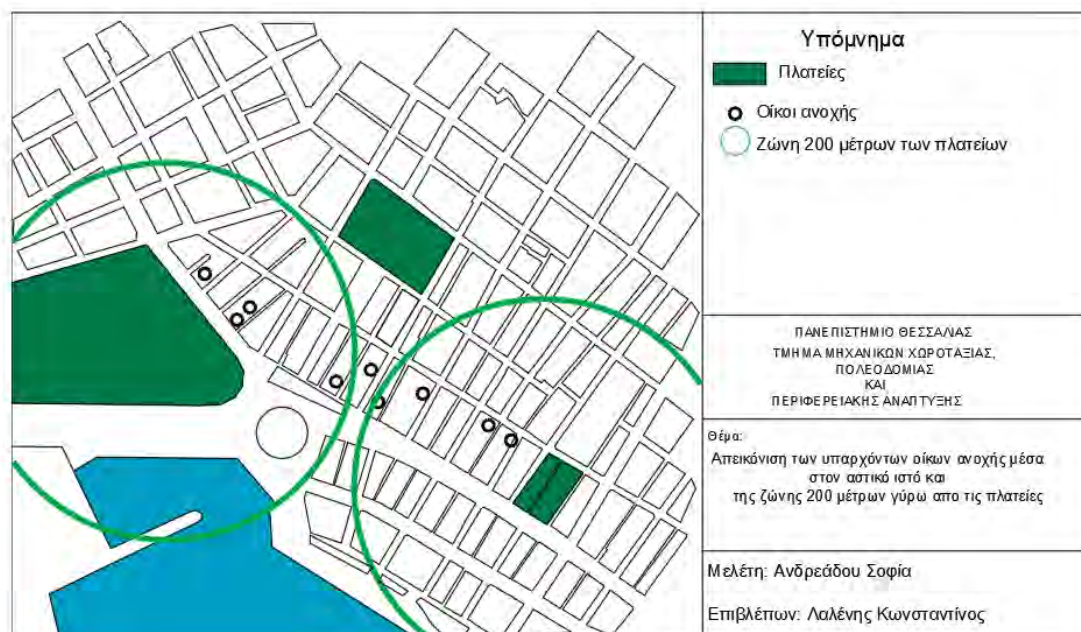
Χάρτης 23: Ακτίνα 200 μέτρων γύρω από το ξενοδοχείο 3 αστέρων Aegli Pallas Hotel Volos

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Η ακτίνα των 200 μέτρων του ξενοδοχείου Aegli Pallas Hotel Volos, περιλαμβάνει μόνο τους οίκους ανοχής, που βρίσκονται στις οδούς Κουταρέλια 33 και Χατζηαργύρη 15.

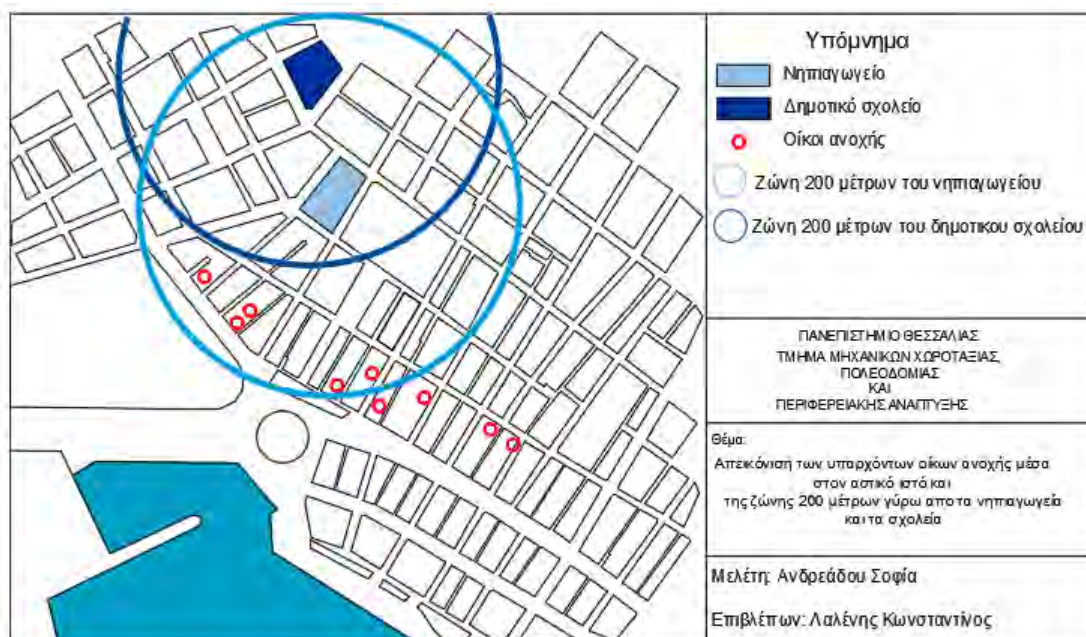
Χάρτης 24: Ακτίνα 200 μέτρων γύρω από την πλατεία Πανεπιστημίου και Ρήγα Φεραίου

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Οι ακτίνες των 200 μέτρων της πλατείας Πανεπιστημίου και της πλατείας Ρήγα Φεραίου, περιλαμβάνει όλους τους οίκους ανοχής, εκτός από αυτόν που βρίσκεται στην οδό Αθανασίου Διάκου 9.

Χάρτης 25: Ακτίνα 200 μέτρων γύρω από το Βρεφονηπιακό Μητροπόλεως Δημητριάδος και το 2ο Δημοτικό Σχολείο Βόλου

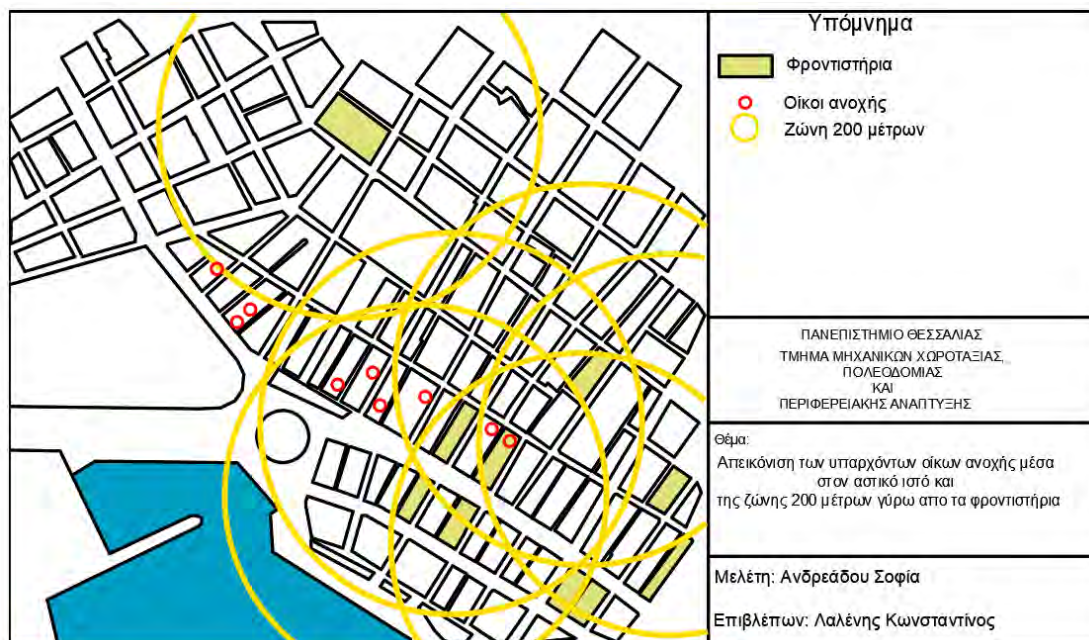

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Οι ακτίνες των 200 μέτρων του Βρεφονηπιακού Μητροπόλεως Δημητριάδος και του 2^{ου} Δημοτικού Σχολείου Βόλου, περιλαμβάνουν όλους τους οίκους

ανοχής, εκτός από αυτούς που βρίσκονται στις οδούς Χατζηαργύρη 15, Κουταρέλια 33, Σόλωνος 15, Ροζού 18.

Χάρτης 26: Ακτίνα 200 μέτρων γύρω από τα φροντιστήρια

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Οι ακτίνες των 200 μέτρων των φροντιστηρίων, περιλαμβάνουν όλους τους οίκους ανοχής πέρα από αυτούς που βρίσκονται στις οδούς Μενάνδρου 4 και Μενάνδρου 6.

Συμπερασματικά, όσον αφορά όλους τους παραπάνω χάρτες, εντός των ακτινών των χρήσεων δεν επιτρέπεται η χωροθέτηση των οίκων ανοχής στην περιοχή όπου αυτοί είναι εγκατεστημένοι σήμερα. Έτσι γίνεται εύκολα αντιληπτό ότι σε καμία περίπτωση η πόλη του Βόλου δεν τηρεί την νομοθεσία και δεν έχει την κατάλληλη τοποθεσία για την χωροθέτηση των οίκων ανοχής. Παρόμοια κατάσταση επικρατεί και στην Θεσσαλονίκη, με την διαφορά όμως ότι η μόνη χρήση που «ενοχλεί» στην χωροθέτηση να είναι αυτή των ξενοδοχειακών μονάδων. Αυτό σημαίνει είτε ότι οφείλουν να γίνουν αλλαγές σχετικά με τις «απαγορευμένες» χρήσεις που περιλαμβάνονται στην τωρινή νομοθεσία είτε παρεμβάσεις οι οποίες αφορούν τον τόπο εγκατάστασης των οίκων ανοχής ώστε να συνεχιστεί η εύρυθμη λειτουργία τους χωρίς τοπικές αντιδράσεις από τους κατοίκους, κυρίως στην πόλη του Βόλου.

Κεφάλαιο 9^ο: Πρόταση ένταξης των οίκων ανοχής στην κατηγορία των Ειδικών χρήσεων γης

9.1. Περιοχές Ειδικών - Ιδιαίτερων χρήσεων γης στο ΓΠΣ Θεσσαλονίκης. Βελτιωτική πρόταση

Όπως αναφέρθηκε και προηγουμένως, η σημερινή περιοχή εγκατάστασης των οίκων ανοχής, είναι σε μια τοποθεσία με προβλεπόμενη χρήση γης σύμφωνα με το Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο του 1993, μη οχλούσας βιομηχανίας. Επιπλέον σύμφωνα με το άρθρο 5 του Π.Δ. 23.2/6.3.1987 και το άρθρο 1 παράγραφος 2 Π.Δ. 8/19.12.1990, στις χρήσεις μη οχλούσας βιομηχανίας δεν αναφέρεται κάποια χρήση γης, η οποία θα μπορούσε να έχει κάποια συνάφεια με τους οίκους ανοχής. Αυτό επιβεβαιώνει ότι ο Δήμος απομάκρυνε περαιτέρω τους οίκους ανοχής από το κέντρο της πόλης, προκειμένου να μην έχει αντιδράσεις και από τους κατοίκους αλλά και από τα ξενοδοχεία που προστέθηκαν στην νομοθεσία.

Η αντίδραση του Δήμου Θεσσαλονίκης να «βολέψει» τους οίκους ανοχής μοιάζει από την μια να είναι σωστή από την άλλη όμως δεν φαίνεται να έχει κάποια λογική για τους λόγους που αναφέρθηκαν και παραπάνω.

Πρόταση

Όπως είναι γνωστό, παρόλο που η χωροθέτηση των οίκων ανοχής αλλά και η λειτουργία τους είναι νόμιμη, φορολογούνται και έχουν νομοθεσία που δίνει κατευθύνσεις για τον τρόπο χωροθέτησης τους, δεν αναφέρονται σε καμία νομοθεσία σχετική με χρήσεις γης, ενώ δεν προβλέπονται σε κανένα Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο. Εξαιτίας λοιπόν της ελλιπής νομοθεσίας δημιουργούνται αρκετά θέματα γύρω από αυτούς.

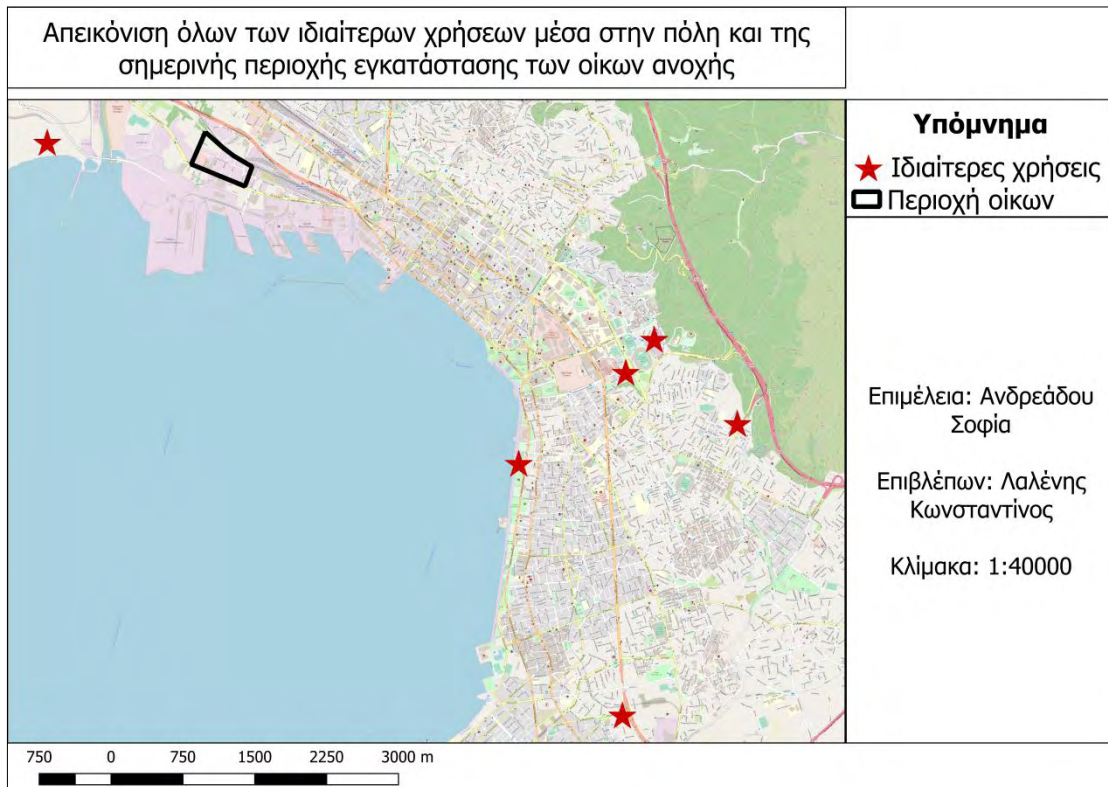
Ύστερα από μελέτη, οι οίκοι ανοχής θα ήταν χρήσιμο να ενταχθούν στην κατηγορία των Ειδικών ή αλλιώς και Ιδιαίτερων χρήσεων, οι οποίες θα μπορούσε κανείς να πει ότι κάποιες από αυτές έχουν μια σχετική συνάφεια με τους οίκους. Αυτές υπάρχουν στο Προεδρικό Διάταγμα 59 του 2018 «Κατηγορίες και περιεχόμενο χρήσεων γης» και συγκεκριμένα στο άρθρο 13 ενώ οι κατηγορίες χρήσεων γης που περιλαμβάνουν αναφέρθηκαν και σε προηγούμενο κεφάλαιο. Με

αυτόν τον τρόπο θα έχουν πλέον θέση οι οίκοι ανοχής σε κάθε Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο.

Επιπλέον, θα ήταν ορθό να γίνουν τροποποιήσεις στους περιορισμούς των ακτινών των 200 μέτρων που αναφέρονται στον Ν.2734/99. Μέσα στους περιορισμούς του συγκεκριμένου νόμου υπάρχουν πολλές κατηγορίες χρήσεων, οι οποίες ίσως και να μην είναι αναγκαίο να περιέχονται όλες εντός αυτού ή να έχουν ακτίνα 100 μέτρα αντί για 200 σε ορισμένες πάντα χρήσεις. Πιο συγκεκριμένα, οι χρήσεις αυτές οι οποίες θα μπορούσαν να μην περιέχονται στους περιορισμούς των 200 μέτρων είναι αυτές της πλατείας και της παιδικής χαράς. Οι χρήσεις της πλατείας και της παιδικής χαράς θα μπορούσαν να μην διαγραφούν τελείως από την νομοθεσία, αλλά να μπου σε μια ακτίνα απαγόρευσης 100 μέτρων από τους οίκους ανοχής. Αρχικά αυτό θα ήταν ωφέλιμο να γίνει διότι εντός σχεδόν όλων των περιοχών μέσα σε μια πόλη, οι χρήσεις αυτές υπάρχουν σε μεγάλο αριθμό και διάσπαρτες μέσα στον ιστό τους, καθώς αποτελούν κοινόχρηστους χώρους. Με τους περιορισμούς της ισχύουσας νομοθεσίας, αποκλείονται πάρα πολλές περιοχές με αποτέλεσμα την εγκατάσταση των οίκων ανοχής να κρίνεται παντού ακατάλληλη ή να γίνεται σε απομονωμένες περιοχές. Ακόμα, οι παιδικές χαρές τις ώρες που λειτουργούν οι οίκοι ανοχής δεν έχουν παιδιά, επομένως δεν δημιουργείται κανένα θέμα σχετικά με την εικόνα που ίσως έβλεπαν αυτά. Όλες οι υπόλοιπες χρήσεις που αναφέρονται στην νομοθεσία, σχετίζονται με τον πολιτισμό, την εκπαίδευση, την θρησκεία, τον αθλητισμό και για τον λόγο αυτό θα έπρεπε να συνεχίσουν να έχουν ακτίνα περιορισμού 200 μέτρων.

Εν συνεχεία, θα γίνει προσπάθεια ώστε να ενταχθούν οι οίκοι ανοχής στο Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο Θεσσαλονίκης, καθώς το 2020 αναμένεται να γίνει η αναθεώρηση του. Σκοπός αυτής της πρότασης είναι αρχικά να αρχίσουν να υπολογίζονται οι οίκοι ανοχής ως μια χρήση, ενώ ταυτόχρονα αφού αναγνωριστούν να ενταχθούν και σε άλλα πιο κεντρικά σημεία μέσα στην πόλη. Αρχικά, σύμφωνα με το ισχύον Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο, οι Ιδιαίτερες χρήσεις οφείλουν να χωροθετούνται σε 6 περιοχές εγκατάστασης. Επειδή αυτές φαίνονται σημειακά και είναι μοιρασμένες μέσα σε ολόκληρο τον αστικό ιστό, έγινε ξεχωριστός χάρτης για την κάθε περιοχή.

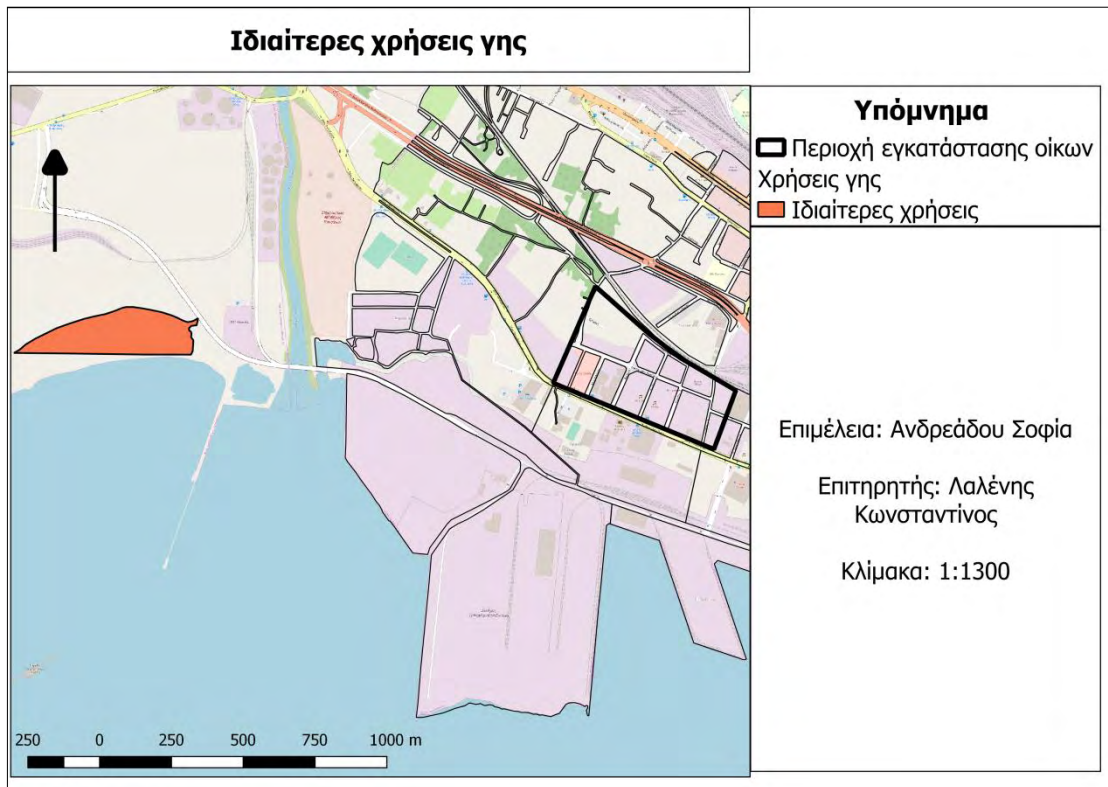
Χάρτης 27: Απεικόνιση όλων των σημείων εγκατάστασης Ειδικών - Ιδιαίτερων χρήσεων μέσα στην πόλη σε σχέση με την τωρινή τοποθεσία των οίκων ανοχής

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Όπως φαίνεται και από τον παραπάνω γενικό χάρτη, οι περιοχές εγκατάστασης των Ειδικών - Ιδιαίτερων χρήσεων είναι διάσπαρτες μέσα στον ιστό της πόλης. Αρκετές από αυτές βρίσκονται σε κεντρικά σημεία ενώ άλλες στα όρια του Δήμου Θεσσαλονίκης με τους υπόλοιπους Δήμους.

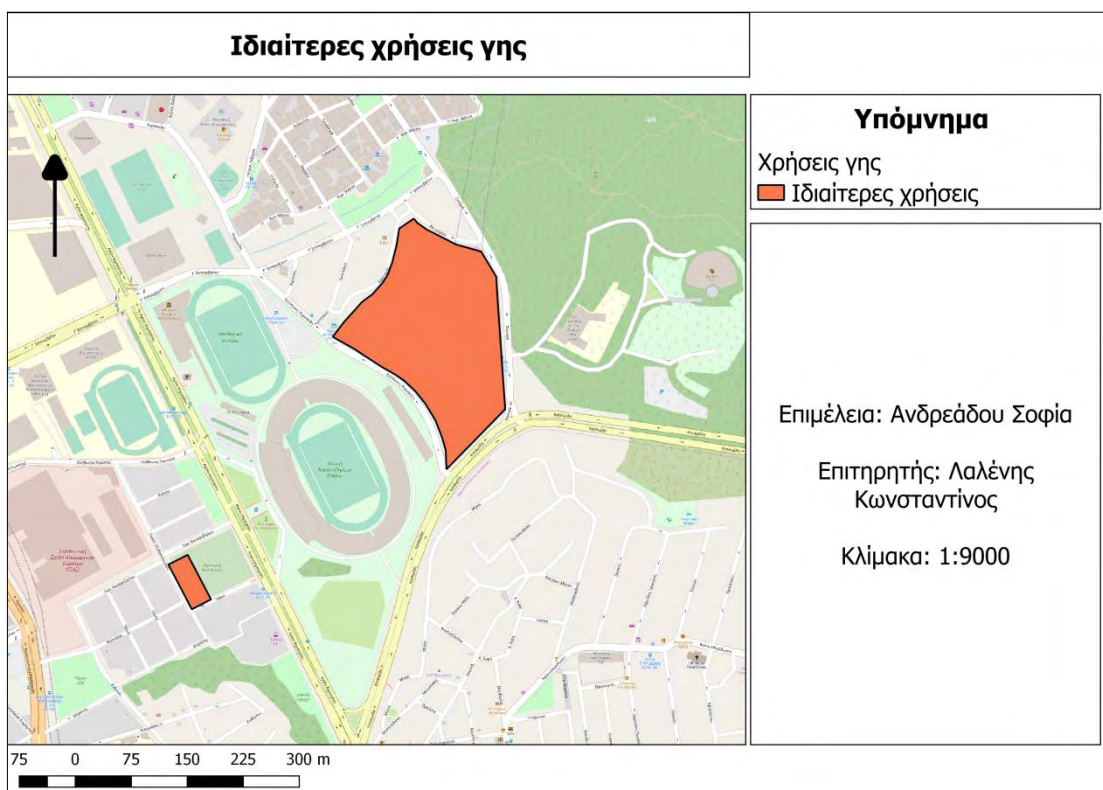
Χάρτης 28: Απεικόνιση πρώτης περιοχής Ειδικών – Ιδιαίτερων χρήσεων 1

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Η πρώτη περιοχή εγκατάστασης, βρίσκεται σε μια περιοχή η οποία οριακά ανήκει εντός του Δήμου Θεσσαλονίκης, καθώς εντοπίζεται στα όρια του με τον Δήμο Μενεμένης και πολύ κοντά στην σημερινή περιοχή εγκατάστασης των οίκων ανοχής. Πρόκειται για μια περιοχή αρκετά υποβαθμισμένη και πάρα πολύ απομακρυσμένη από το κέντρο της πόλης.

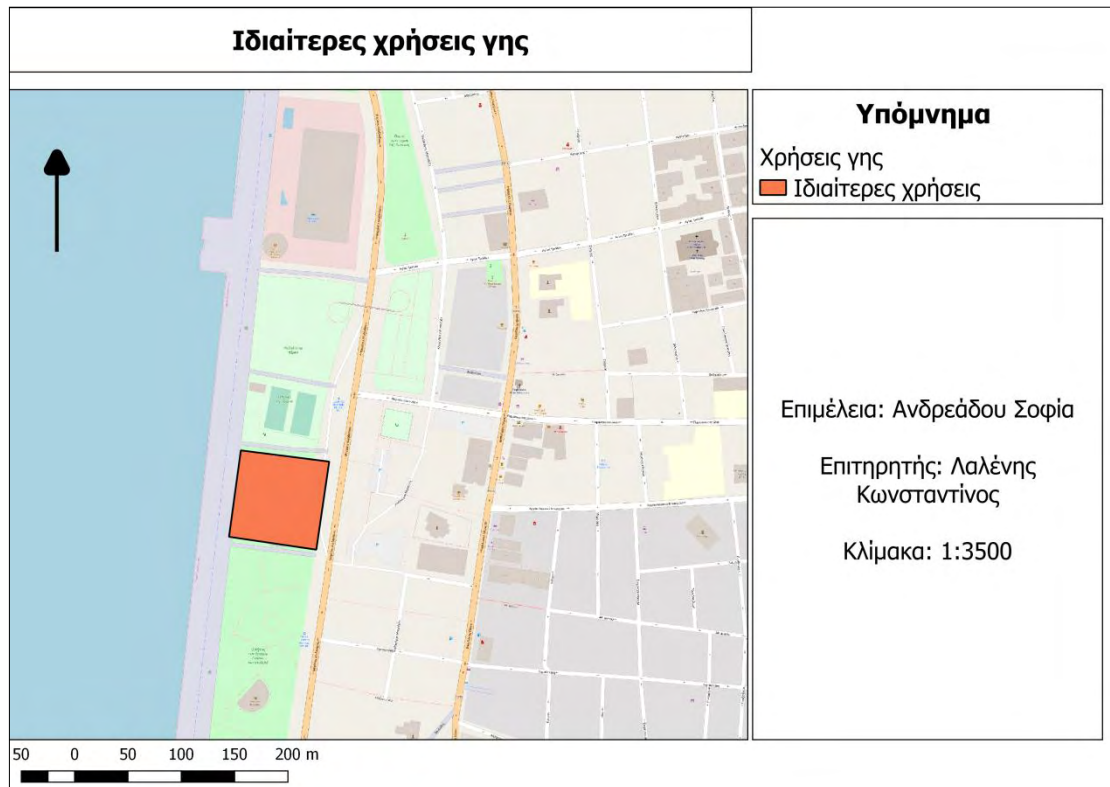
Χάρτης 29: Απεικόνιση δεύτερης - τρίτης περιοχής Ειδικών - Ιδιαίτερων χρήσεων

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Οι τοποθεσίες που απεικονίζονται παραπάνω, σχεδιάστηκαν στον ίδιο χάρτη, καθώς βρίσκονται στην ίδια περιοχή. Ακόμα αξίζει να αναφερθεί ότι βρίσκονται σε πολύ μεγάλη απόσταση από την τωρινή περιοχή εγκατάστασης των οίκων ανοχής. Οι δυο περιοχές βρίσκονται πολύ κοντά στα πανεπιστήμια αλλά και στο Εθνικό Καυτανζόγλειο Στάδιο. Περιβάλλονται από τις οδούς Σκουφά, Γ. Σεπτεμβρίου, Κατσιμίδα, Αγίου Δημητρίου, Τήλου. Η περιοχή μεγαλύτερης έκτασης σήμερα είναι τόπος εγκατάστασης για τον Υποσταθμό ΔΕΗ Δόξας. Στην μικρότερη περιοχή, σήμερα υπάρχει ο πρώτος Δημοτικός Αμπελώνας της Θεσσαλονίκης.

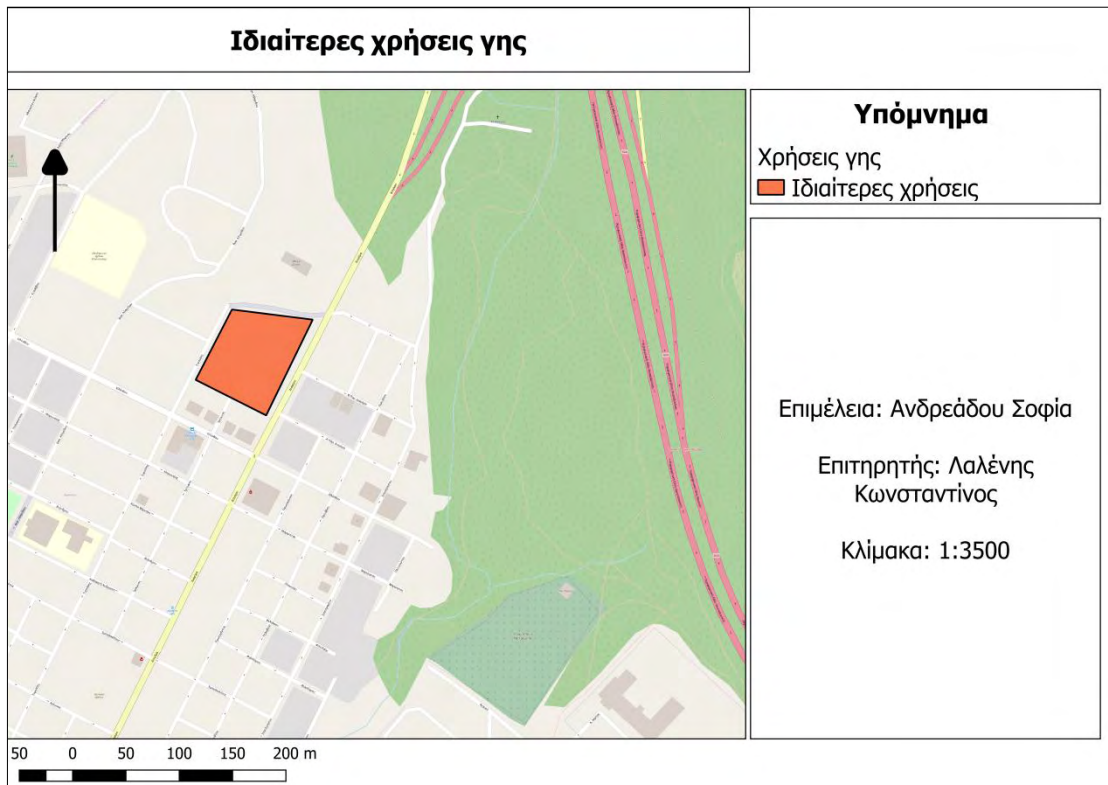
Χάρτης 30: Απεικόνιση τέταρτης περιοχής Ειδικών - Ιδιαίτερων χρήσεων

Πηγή: Ίδια επεξεργασία

Η τέταρτη προβλεπόμενη περιοχή εγκατάστασης, βρίσκεται στο παραλιακό μέτωπο και πλησίον του ξενοδοχείου Makedonia Palace. Πρόκειται για μια πολύ κεντρική περιοχή ενώ απέχει επίσης πολύ από την τωρινή περιοχή εγκατάστασης. Περιβάλλεται από τις οδούς Μεγάλου Αλεξάνδρου, Αλεξάνδρου Μιχαηλίδη και το παραλιακό μέτωπο της πόλης. Σήμερα η περιοχή είναι πάρκο το οποίο ονομάζεται Κήπος του Ίσκιου.

Χάρτης 31: Απεικόνιση πέμπτης περιοχής Ειδικών - Ιδιαίτερων χρήσεων

Πηγή: Ίδια επεξεργασία

Η επόμενη περιοχή βρίσκεται στην Άνω Τούμπα, επίσης μακριά από την περιοχή εγκατάστασης που βρίσκονται τώρα οι οίκοι ανοχής. Πρόκειται επίσης για μια τοποθεσία αρκετά «γνωστή» για την περιοχή. Περιβάλλεται από της οδούς Διαγόρα, Τυρολόης και Ολύνθου. Πλέον στο σημείο αυτό υπάρχουν εγκαταλελειμμένα κτίρια.

Χάρτης 32: Απεικόνιση έκτης περιοχής Ειδικών - Ιδιαίτερων χρήσεων

Πηγή: Ίδια επεξεργασία

Η τελευταία περιοχή βρίσκεται στα όρια του Δήμου Θεσσαλονίκης, ανατολικά της πόλης. Ανήκει οριακά στον Δήμο Θεσσαλονίκης, στα όρια του με τον Δήμο Πυλαίας. Πρόκειται επίσης για μια περιοχή αρκετά μακριά από αυτήν που βρίσκονται σήμερα οι οίκοι ανοχής. Βρίσκεται γύρω από της οδούς Μιχαήλ Ψελλού, Τσαλουχίδου, Κωνσταντίνου Τσίρου και Τζιτζικώστα. Στο σημείο σήμερα υπάρχει ένα εγκαταλελειμμένο κτίριο μιας πρώην βιομηχανικής επιχείρησης.

9.2. Έλεγχος νομιμότητας. Βελτιωτική πρόταση

Στο κεφάλαιο αυτό, θα αναλυθούν οι χρήσεις γύρω από κάθε περιοχή στην οποία προβλέπεται η χωροθέτηση Ειδικών - Ιδιαίτερων χρήσεων. Όλο αυτό ασφαλώς προϋποθέτει την αλλαγή της κείμενης νομοθεσίας όπως αναφέρθηκε παραπάνω. Με τον τρόπο αυτό θα φανεί εάν οι οίκοι ανοχής εντασσόταν τελικά στις Ειδικές - Ιδιαίτερες Χρήσεις, είχαν μια θέση ως ιδιαίτερες χρήσεις σε συνδυασμό πάντα με τον Ν.2734/99 και τις ρυθμίσεις που δόθηκαν για αυτόν

παραπάνω. Στην συνέχεια θα ακολουθήσει η ανάλυση αυτών των 6 περιοχών που αναφέρθηκαν προηγουμένως.

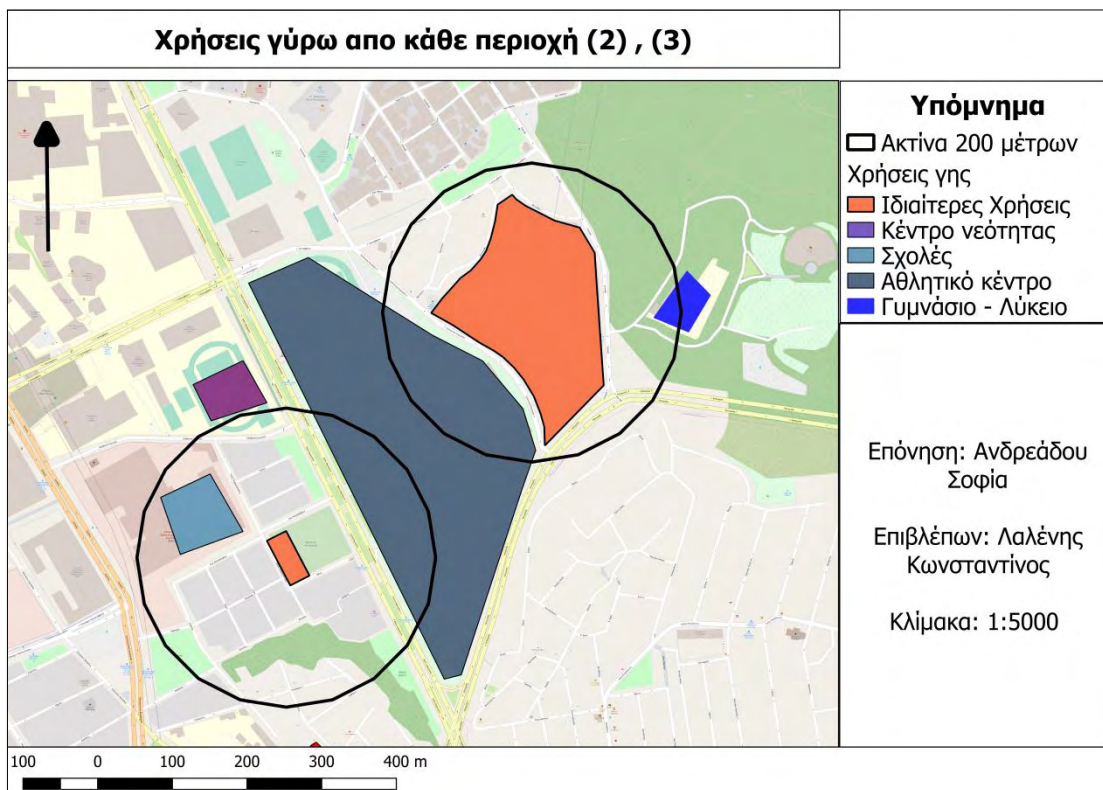
Χάρτης 33: Ακτίνα 200 μέτρων γύρω από την πρώτη περιοχή εγκατάστασης ιδιαίτερων χρήσεων

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Η περιοχή αυτή, όπως φαίνεται και στον χάρτη δεν έχει χρήσεις εντός της ακτίνας των 200 μέτρων της, οι οποίες θα μπορούσαν να αποτρέψουν την εγκατάσταση των οίκων ανοχής. Παρόλα αυτά βρίσκεται ακόμα πιο μακριά από το κέντρο της πόλης και σε μεγαλύτερη απόσταση από αυτό από ότι η τωρινή περιοχή εγκατάστασης των οίκων ανοχής. Αποτελεί μια περιοχή λοιπόν ακατάλληλη εξαιτίας της απομακρυσμένης τοποθεσίας της.

Χάρτης 34: Ακτίνα 200 μέτρων γύρω από την δεύτερη και τρίτη περιοχή εγκατάστασης ιδιαίτερων χρήσεων

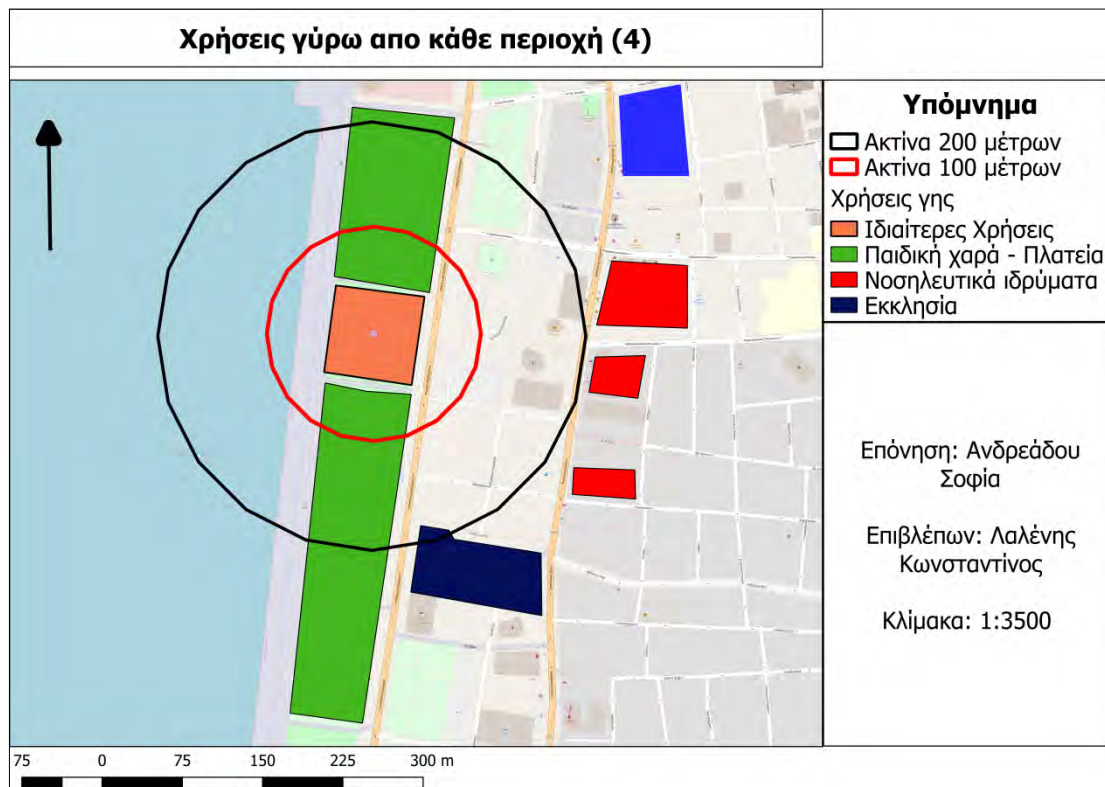
Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Οι συγκεκριμένες προβλεπόμενες περιοχές εγκατάστασης ιδιαίτερων χρήσεων, απεικονίζονται σε κοινό χάρτη, εξαιτίας του ότι βρίσκονται σε πολύ κοντινές τοποθεσίες. Εντός της ακτίνας των 200 μέτρων της μεγάλης περιοχής, βρίσκεται το 11^ο Γυμνάσιο και Λύκειο Θεσσαλονίκης, καθώς οι αθλητικές εγκαταστάσεις του Εθνικού Καυτανζόγλειου Σταδίου. Για τον λόγο αυτό, αποτελεί μια τοποθεσία στην οποία δεν θα μπορούσαν να εγκατασταθούν οι οίκοι ανοχής.

Στην ακτίνα των 200 μέτρων της δεύτερης μικρότερης προτεινόμενης περιοχής εγκατάστασης ιδιαίτερων χρήσεων, υπάρχουν οι αθλητικές εγκαταστάσεις του Εθνικού Καυτανζόγλειου Σταδίου και κάποιες σχολές του ΑΠΘ. Στο σημείο αυτό αξίζει να αναφερθεί ότι οι σχολές δεν αναφέρονται στην νομοθεσία, καθώς αυτή αναφέρει τον απροσδιόριστο όρο σχολεία και σχεδιάστηκαν στον χάρτη προκειμένου να φανεί ότι έχουμε χρήσεις εκπαίδευσης. Επίσης αυτή η τοποθεσία δεν αποτελεί την κατάλληλη για την εγκατάσταση των οίκων ανοχής εξαιτίας των χρήσεων που περιλαμβάνονται στην ακτίνα της αλλά και εξαιτίας της χρήσης που αυτή έχει σήμερα. Όπως αναφέρθηκε και παραπάνω, πλέον στο συγκεκριμένο σημείο χωροθετείται ο πρώτος Δημοτικός αμπελώνας Θεσσαλονίκης, ο οποίος

αποτελεί μοναδικό στην πόλη και κατασκευάστηκε πρόσφατα μετά από μεγάλες προσπάθειες.

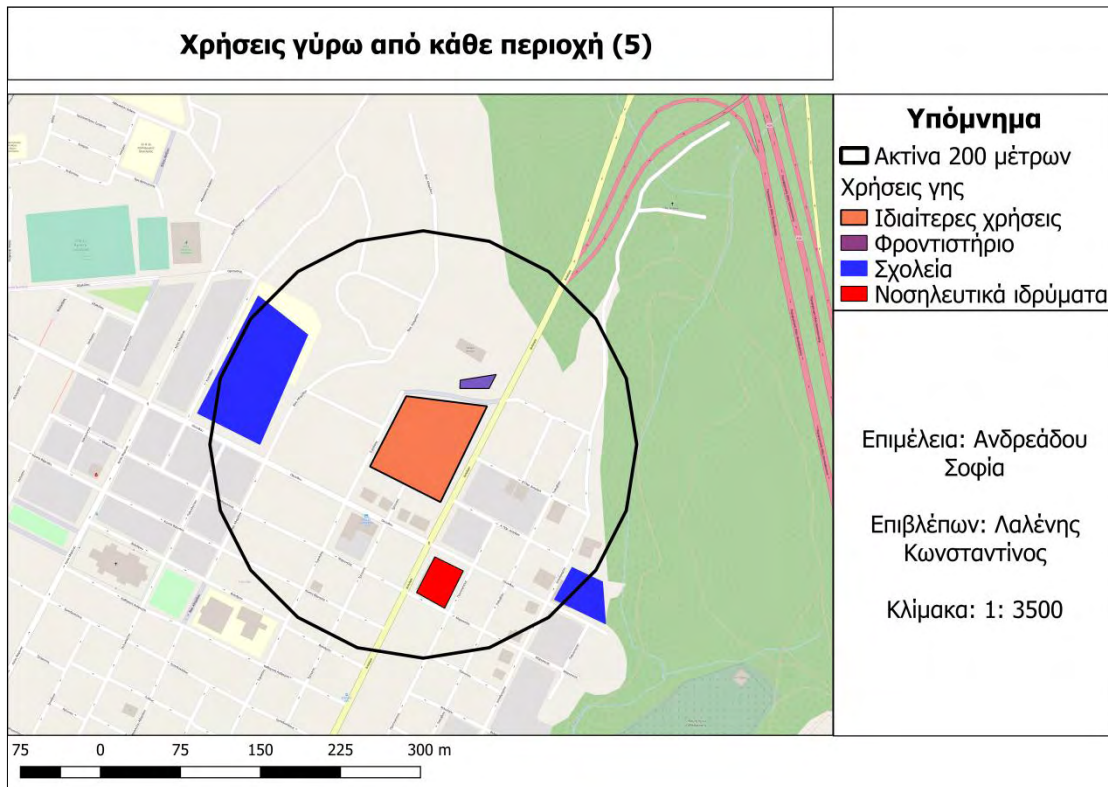
Χάρτης 9.2.3.: Ακτίνα 200 μέτρων γύρω από την τέταρτη περιοχή εγκατάστασης ιδιαίτερων χρήσεων

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Η συγκεκριμένη περιοχή βρίσκεται πάνω στο παραλιακό μέτωπο της πόλης. Εντός της ακτίνας των 200 μέτρων υπάρχει η εκκλησία του Κυρίλλου και Μεθοδίου καθώς και ένας χώρος πρασίνου που χρησιμοποιείται ως πάρκο και παιδική χαρά ταυτόχρονα. Στην περιοχή αυτή, σχεδιάστηκε και η προτεινόμενη ακτίνα των 100 μέτρων, εξαιτίας της ύπαρξης της παιδικής χαράς αλλά και του πάρκου. Όπως φαίνεται όμως, αυτά συνεχίζουν να περιέχονται και στην ακτίνα των 100 μέτρων. Ταυτόχρονα υπάρχει και η εκκλησία στην ακτίνα των 200 μέτρων της. Επομένως και αυτή αποτελεί μια περιοχή ακατάλληλη για την χωροθέτηση οίκων ανοχής.

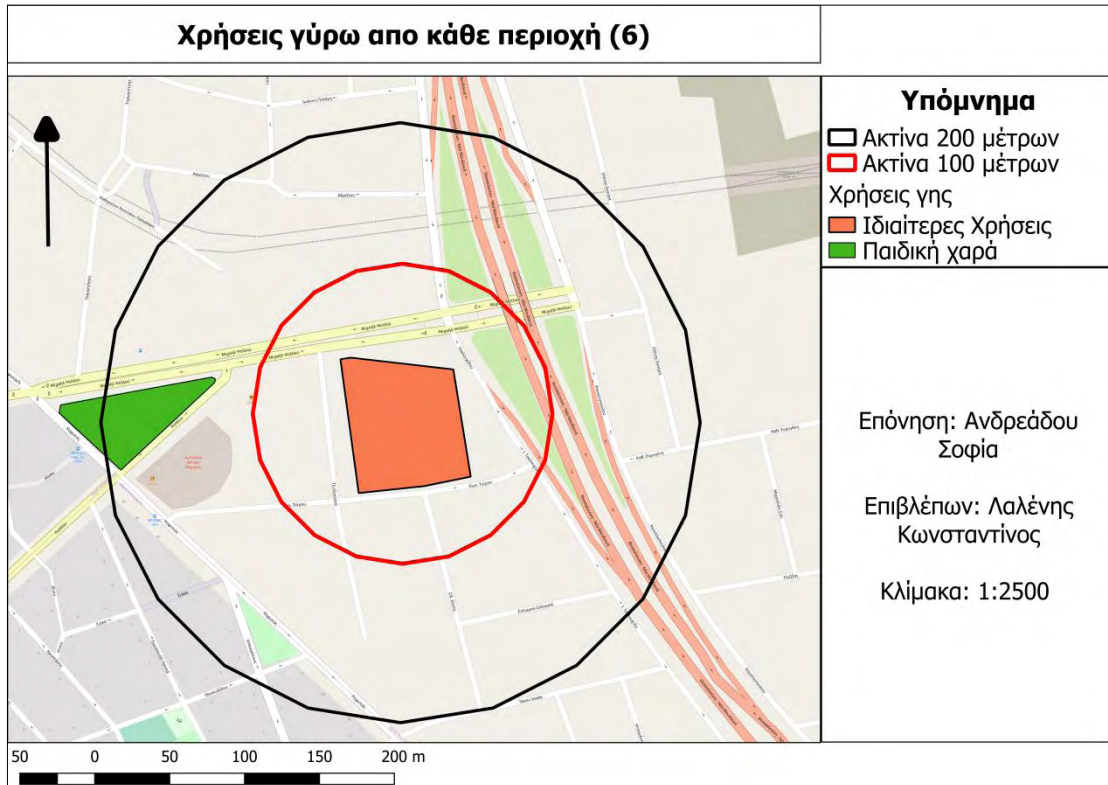
Χάρτης 35: Ακτίνα 200 μέτρων γύρω από την πέμπτη περιοχή εγκατάστασης ιδιαίτερων χρήσεων

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Η περιοχή αυτή περιλαμβάνει αρκετές «απαγορευμένες» χρήσεις εντός της ακτίνας των 200 μέτρων της. Εντός της βρίσκονται το 25^ο και 77^ο Δημοτικό Σχολείο Θεσσαλονίκης, ένα φροντιστήριο και ένα νοσηλευτικό ίδρυμα. Επίσης και αυτή η περιοχή κρίνεται ως ακατάλληλη για την χωροθέτηση οίκων ανοχής.

Χάρτης 36: Ακτίνα 200 μέτρων γύρω από την έκτη περιοχή εγκατάστασης ιδιαίτερων χρήσεων

Πηγή: Ίδια επεξεργασία

Στην τελευταία περιοχή ιδιαίτερων χρήσεων, σχεδιάστηκαν ακτίνες τόσο των 200 όσο και των 100 μέτρων. Ο λόγος είναι διότι εντός της ακτίνας των 200 μέτρων, με την νομοθεσία που ισχύει σήμερα, υπάρχει μια παιδική χαρά, ενώ με την ακτίνα των 100 μέτρων που έχει προταθεί η παιδική χαρά μένει εκτός αυτής. Η τοποθεσία αυτή αποτελεί μια τοποθεσία στην οποία θα μπορούσαν να εγκατασταθούν οι οίκοι ανοχής.

Συμπερασματικά, η πρώτη και η τελευταία περίπτωση θα μπορούσαν πρακτικά να αποτελέσουν τόπο εγκατάστασης των οίκων ανοχής. Παρόλα αυτά η πρώτη αποκλείστηκε εξαιτίας της τοποθεσίας της όπως αναφέρθηκε και παραπάνω. Επομένως η μόνη περιοχή στην οποία θα μπορούσαν να εγκατασταθούν είναι η τελευταία, η οποία ανήκει στα όρια του Δήμου Θεσσαλονίκης με τον Δήμο Πυλαίας.

9.3. Πρόταση εγκατάστασης οίκων ανοχής σε νέα τοποθεσία

Με βάση αυτά που αναφέρθηκαν και στο προηγούμενο κεφάλαιο, η τελευταία περιοχή, δηλαδή αυτή που ανήκει στα όρια με τον Δήμο Πυλαίας, θα μπορούσε να φιλοξενήσει την εγκατάσταση των οίκων ανοχής. Στο συγκεκριμένο οικοδομικό τετράγωνο, σήμερα φιλοξενείται ένα κτίριο εγκαταλελειμμένο, το οποίο ανήκε σε κάποια βιομηχανική επιχείρηση. Ο χώρος αυτός, επίσης περιβάλλεται από πράσινο το οποίο θα παραμείνει ως έχει. Μπορεί να βρίσκεται αρκετά μακριά σε σχέση με την σημερινή περιοχή εγκατάστασης, αλλά αυτό ουσιαστικά λύνει το θέμα της χωροθέτησης σε μια μόνο περιοχή. Οι οίκοι ανοχής, θα έχουν την δυνατότητα να είναι «απλωμένοι» μέσα σε ολόκληρη την πόλη, ώστε να εξυπηρετούν και άλλες περιοχές ενώ ταυτόχρονα να μην αντιμετωπίζονται ως μια απομονωμένη χρήση. Η τοποθεσία αυτή, μπορεί να μην είναι τόσο κοντά στο κέντρο της πόλης, βρίσκεται όμως σε μια πολύ κεντρική θέση ενώ επιπλέον περιβάλλεται από πολλούς όμορους Δήμους. Ακόμα, η περιοχή έχει καλή σύνδεση και με τα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς.

Ένα μειονέκτημα της συγκεκριμένης περιοχής, είναι ότι ο χώρος που προβλέπεται για την εγκατάσταση των οίκων ανοχής είναι σημειακός. Αυτό σημαίνει ότι δεν θα μπορούσαν να εγκατασταθούν στην περιοχή με την μορφή που είναι σήμερα, δηλαδή σε διαφορετικό οίκημα. Επειδή ο χώρος εγκατάστασης καταλαμβάνει ένα πολύ μεγάλο σε έκταση οικοδομικό τετράγωνο, 10.125 τ.μ., θα μπορούσε να κατασκευαστεί μια μεγάλη πολυκατοικία εντός της οποίας θα στεγάζονται οίκοι ανοχής, ενώ γύρω από αυτήν να υπάρχουν περιοχές πρασίνου. Ο συντελεστής δόμησης της συγκεκριμένης περιοχής είναι 0,8 το ποσοστό κάλυψης είναι 40% και το ελάχιστο πρόσωπο 15 μέτρα.

Κεφάλαιο 10^ο: Χωροθέτηση νέας μορφής οίκων ανοχής

10.1. Εισαγωγικά στοιχεία για το νέο μοντέλο

Όπως αναφέρθηκε και προηγουμένως, οι οίκοι ανοχής θα εγκατασταθούν στην περιοχή σε μορφή πολυκατοικίας. Η ιδέα για αυτού το μοντέλο εγκατάστασης πάρθηκε συμφωνά με το παράδειγμα της Γερμανίας το οποίο ακολουθεί παρακάτω. Η λειτουργία των οίκων ανοχής σε μορφή πολυκατοικίας, εμφανίστηκε για πρώτη φορά τον Ιανουάριο του 1972 στην Γερμανία και πιο συγκεκριμένα σε βόρεια περιοχή της Κολωνίας. Αποτελεί τον μεγαλύτερο οίκο ανοχής στον κόσμο. Το αρχικό όνομα του κτιρίου αυτού ήταν Eros Center ενώ στην συνέχεια μετονομάστηκε σε Pascha. Καταλαμβάνει έκταση περίπου 9000 τ.μ., ενώ έχει 11 ορόφους και 126 δωμάτια. Λειτουργεί όλο το 24ώρο και πέρα από τους οίκους ανοχής φιλοξενεί εστιατόρια, κλαμπ, μπουτίκ με δώρα και σουβενίρ. Στον χώρο αυτό απασχολούνται περίπου 120 ιερόδουλες και δουλεύουν πάνω από 80 επιπλέον υπάλληλοι. Το μέρος επισκέπτονται γύρω στους 1000 πελάτες καθημερινά. Προκειμένου να εισέλθει κανείς στο συγκεκριμένο οίκημα οφείλει να πληρώσει είσοδο 5 ευρώ, ενώ οι τιμές μέσα στα δωμάτια κυμαίνονται ανάλογα με την προσφερόμενη υπηρεσία. Παρακάτω φαίνεται ο χώρος αυτός.

Εικόνα 10.1: Ο οίκος ανοχής Pascha

Πηγή: <https://www.pascha.de/>

Στην περιοχή της Θεσσαλονίκης όπως αυτή αναφέρθηκε στο προηγούμενο κεφάλαιο, θα κατασκευαστεί μια πολυκατοικία παρόμοια με αυτήν που υπάρχει στην Κολωνία, με πολύ λιγότερους ορόφους όμως, ώστε να εναρμονίζεται και να μην δείχνει «ξένη» σε σχέση με τις υπόλοιπες της περιοχής. Στο σημείο αυτό, αξίζει να σημειωθεί ότι το συγκεκριμένο κτίριο της Γερμανίας με τους οίκους ανοχής, βρίσκεται πάνω σε κεντρικό δρόμο της πόλης. Όσον αφορά τις χρήσεις που συναντώνται στην γύρω περιοχή αυτές ποικίλουν. Πλησίον του κτιρίου υπάρχουν εστιατόρια, κλαμπ και καζίνο τα οποία «ταιριάζουν» με τους οίκους ανοχής σε έναν βαθμό. Όμως πολύ κοντά και εντός της ακτίνας των 200 μέτρων, σε περίπτωση που είχαμε ισχύ της ελληνικής νομοθεσίας, εντοπίζονται αθλητικές εγκαταστάσεις ποδοσφαίρου, παιδότοποι, δημόσιες υπηρεσίες, σούπερ μάρκετ αλλά και ένας μικρός αριθμός κατοικιών. Ουσιαστικά το κτίριο φαίνεται να εντάσσεται ομαλά και να ανήκει στις χρήσεις αυτής της γειτονιάς. Παρόμοια είναι και η κατάσταση στην Θεσσαλονίκη όσον αφορά τις χρήσεις που συναντώνται κοντά στο οικοδομικό τετράγωνο που πρόκειται να μπει η πολυκατοικία. Παρόλα αυτά η νομοθεσία είναι αυτή που διαφέρει στις δυο αυτές χώρες αλλά και η αντιμετώπιση από την κοινωνία.

10.2. Η κοινή γνώμη για την πρόταση

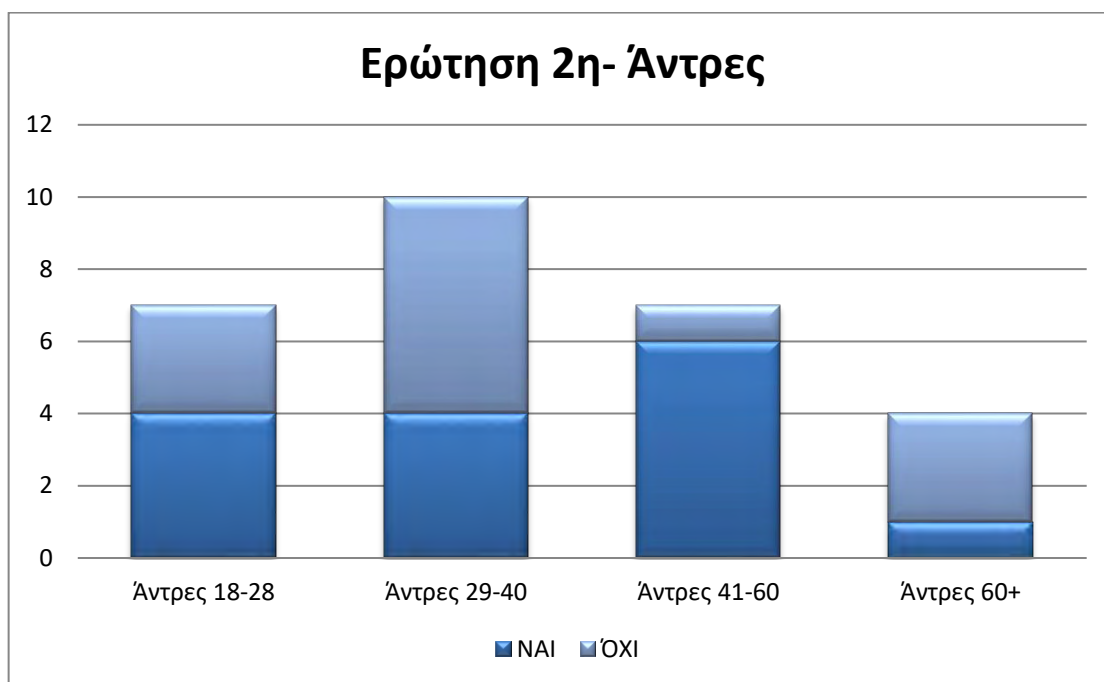
Στην συνέχεια έγιναν κάποια ερωτηματολόγια σε ένα μικρό ενδεικτικό δείγμα κατοίκων μόνο της περιοχής, προκειμένου να καταγράψουμε οποιαδήποτε ανεπιθύμητη αντίδρασή τους σχετικά με τον νέο χώρο. Σε αυτά συμμετείχαν μόνο ενήλικες, σε ηλικίες από 18 έως 60 και άνω, προκειμένου να καλυφθούν όλες οι διαφορετικές απόψεις των γενιών. Τα άτομα «μοιράστηκαν» σε κατηγορίες ηλικιακών ομάδων, ενώ σε κάθε ηλικιακή ομάδα απάντησαν και άντρες και γυναίκες, προκειμένου να υπάρχουν οι απόψεις και των δυο φύλων. Οι ηλικιακές ομάδες που σχηματίστηκαν ήταν 18-28, 29-40, 41-60 και 60+. Συνολικά ρωτήθηκαν 55 άτομα.

Όσον αφορά τώρα τις ερωτήσεις που έγιναν, αυτές είχαν μόνο ως απάντηση ναι ή όχι, ενώ υπήρχαν και 2 ερωτήσεις επιλογής. Αρχικά έγινε η ερώτηση σχετικά με το αν γνωρίζουν οι ερωτηθέντες ποιες είναι οι ιδιαίτερες χρήσεις. Στην συνέχεια ενημέρωση σχετικά με το ποιες είναι οι χρήσεις αυτές ενώ ακολουθούσε

η ερώτηση - πρόταση με το αν θα ήθελαν να ενταχθούν οι οίκοι ανοχής σε κάποια από τις χρήσεις γης με σκοπό να περιλαμβάνονται στην διαδικασία του σχεδιασμού των πόλεων. Η ερώτηση αυτή πέρα από το ναι ή όχι είχε και την επιλογή δεν με αφορά. Στην συνέχεια ακολούθησε η ερώτηση σχετικά με την ένταξη οποιασδήποτε από τις κατηγορίες των ιδιαίτερων χρήσεων στην γειτονιά των κατοίκων. Έπειτα, η ερώτηση γινόταν πιο ειδική και αφορούσε την εγκατάσταση μόνο οίκων ανοχής στην περιοχή. Το ερωτηματολόγιο έκλεινε με τις ερωτήσεις πολλαπλής επιλογής, οι οποίες είχαν άμεση συσχέτιση με την απάντηση ναι ή όχι της προηγούμενης ερώτησης. Σε περίπτωση που η απάντηση ήταν θετική, οι επιλογές συσχετιζόταν με την οικονομική ανάπτυξη, με την αναβάθμιση της περιοχής, με την αύξηση του τουρισμού ή με σκοπό την προσωπική ψυχαγωγία. Σε αρνητική απάντηση, οι επιλογές αφορούσαν την αισθητική υποβάθμιση της περιοχής, την προσέλκυση κατώτερων κοινωνικών ομάδων, την εγκληματικότητα και την οικονομική σμίκρυνση της περιοχής. Αξίζει να σημειωθεί ότι ο κάθε ερωτώμενος μπορούσε να επιλέξει δυο μόνο από τις επιλογές. Ολοκληρωμένα τα ερωτηματολόγια φαίνονται στο παράρτημα.

Στην συνέχεια ακολουθούν οι απαντήσεις των πολιτών, αρχικά των αντρών και στην συνέχεια των γυναικών. Στην πρώτη ερώτηση «Γνωρίζεται ποιες είναι οι ιδιαίτερες χρήσεις;» οι άντρες ανά ηλικιακή ομάδα απάντησαν όχι χωρίς καμία εξαίρεση και για τον λόγο αυτό δεν ακολουθεί γράφημα. Το ίδιο αποτέλεσμα είχαμε και στις γυναίκες όλων των ηλικιακών ομάδων. Στην δεύτερη ερώτηση «Θα θέλατε να χωροθετηθεί κάποια από τις ιδιαίτερες χρήσεις στην γειτονιά σας;» τα αποτελέσματα των αντρών ανά ηλικιακή ομάδα φαίνονται παρακάτω:

Διάγραμμα 1: Ερώτηση 2η - Άντρες

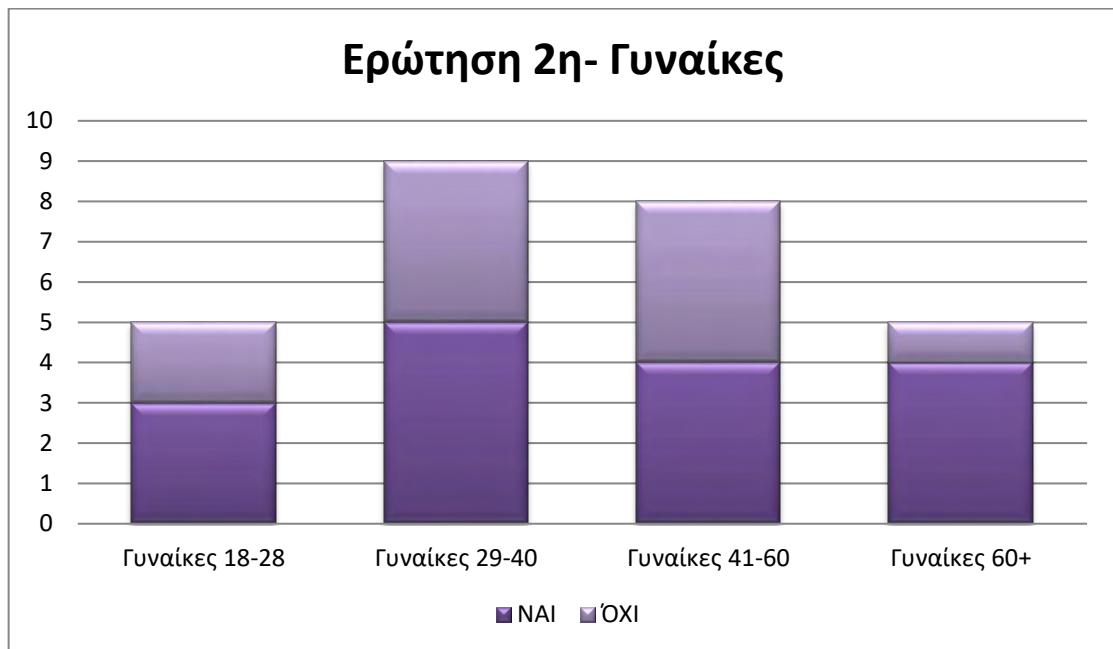
Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Όπως φαίνεται από το παραπάνω γράφημα, συνολικά 15 άντρες απάντησαν ΝΑΙ στην ερώτηση αυτήν ενώ 13 ΟΧΙ.

Το αποτέλεσμα αυτής της ερώτησης στους άντρες, δείχνει ότι τα ποσοστά των ναι και όχι είναι σχετικά ισομοιρασμένα σε ένα ποσοστό 46,24% υπέρ των ΟΧΙ και 53,76% υπέρ των ΝΑΙ. Αυτό σημαίνει ότι οι άντρες στο σύνολο τους φαίνεται να είναι θετικοί στην ένταξη ιδιαίτερων χρήσεων στην περιοχή αυτή.

Στην συνέχεια ακολουθούν τα αποτελέσματα της απάντησης των γυναικών στην ερώτηση αυτή.

Διάγραμμα 2: Ερώτηση 2η - Γυναίκες

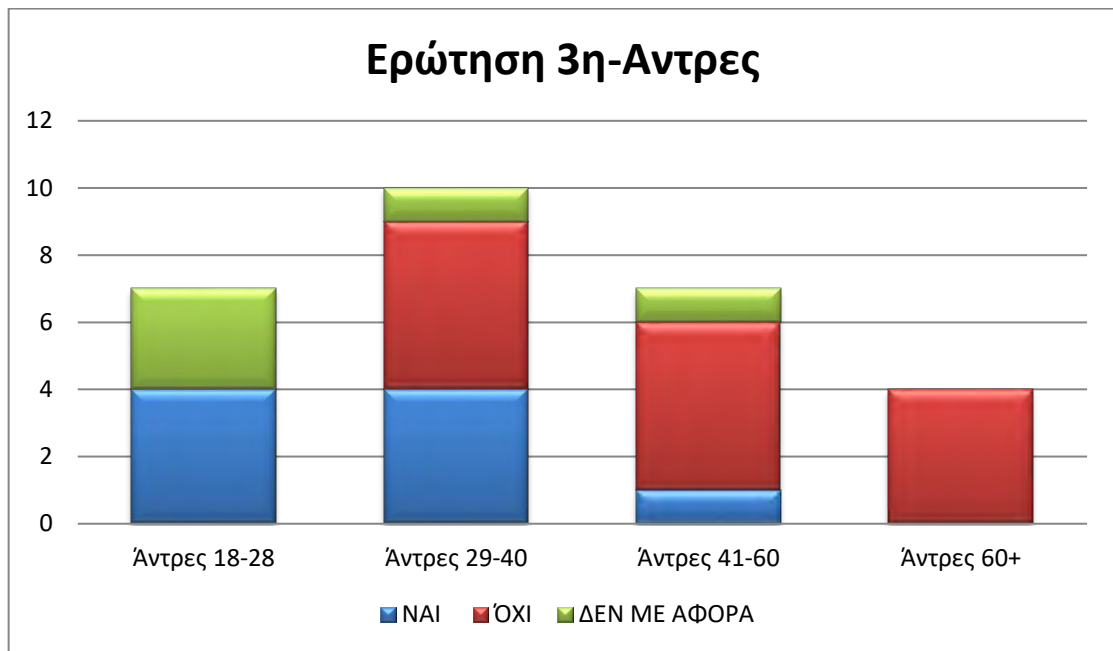
Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Όσον αφορά της γυναίκες συνολικά 11 τέθηκαν κατά της χωροθέτησης ιδιαίτερων χρήσεων στην γειτονιά τους, ενώ 16 υπέρ αυτής. Τα ποσοστά των γυναικών είναι 40,74% κατά ενώ 59,26% υπέρ.

Συγκρίνοντας και τα αποτελέσματα των γυναικών αλλά και των αντρών, παρατηρούμε ότι οι γυναίκες είναι πιο θετικές στην χωροθέτηση των ιδιαίτερων χρήσεων στην γειτονιά τους, ενώ θα μπορούσαμε να πούμε ότι συνολικά τα ποσοστά και των αντρών και των γυναικών είναι ισομοιρασμένα σε αυτήν την ερώτηση.

Στην τρίτη ερώτηση «Θα θέλατε να ενταχθούν οι οίκοι ανοχής σε κάποια κατηγορία χρήσεων γης ώστε να λαμβάνονται υπόψη και στον σχεδιασμό;» οι απαντήσεις που δόθηκαν φαίνονται παρακάτω.

Διάγραμμα 3: Ερώτηση 3η - Άντρες

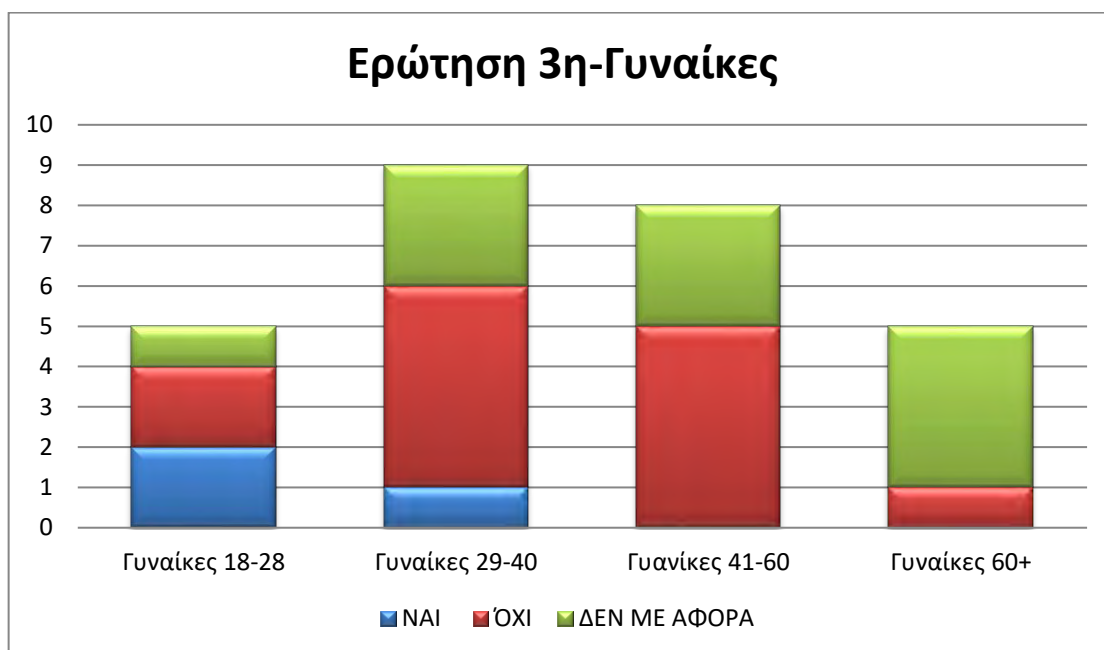
Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Σε αυτό το γράφημα, 9 άτομα φαίνεται να επιθυμούν την ένταξη των οίκων ανοχής σε κάποια χρήση γης αλλά και στον σχεδιασμό των πόλεων, 14 απάντησαν ΟΧΙ και 5 απάντησαν αδιαφορώντας για το θέμα.

Μιλώντας με ποσοστά, το 32,14% απάντησε ΝΑΙ, το 50% ΟΧΙ ενώ το 17,86% είχε ως απάντηση το δεν με αφορά.

Ακολουθούν τα αποτελέσματα των γυναικών.

Διάγραμμα 4: Ερώτηση 3η - Γυναίκες

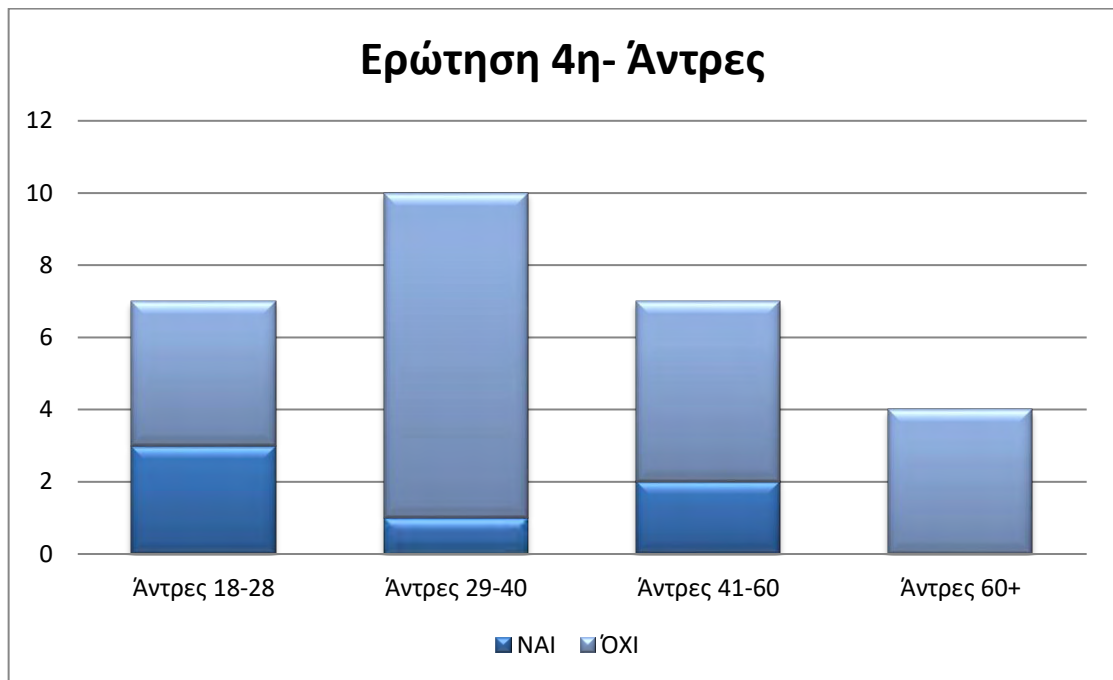
Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Συνολικά 8 γυναίκες απάντησαν ότι δεν τους αφορά το θέμα, 13 απάντησαν ΟΧΙ και 3 απάντησαν ΝΑΙ. Τα ποσοστά σε αυτήν την ερώτηση είναι 11,11% ΝΑΙ, 25,57% ΔΕΝ ΜΕ ΑΦΟΡΑ και 63,32% ΟΧΙ.

Συμπερασματικά για τους άντρες και τις γυναίκες, σε αυτήν την ερώτηση βλέπουμε ότι συνολικά το μεγαλύτερο ποσοστό φαίνεται να απάντησε ΟΧΙ, πράγμα που συμβαδίζει και με την σημερινή πραγματικότητα της νομοθεσίας, ενώ μεγάλα ήταν και τα ποσοστά που δήλωναν αδιαφορία γύρω από το θέμα.

Στην ερώτηση 4 «Θα θέλατε να εγκατασταθούν οίκοι ανοχής στην περιοχή σας;» οι απαντήσεις των αντρών και των γυναικών ακολουθούν παρακάτω.

Διάγραμμα 5: Ερώτηση 4η - Άντρες

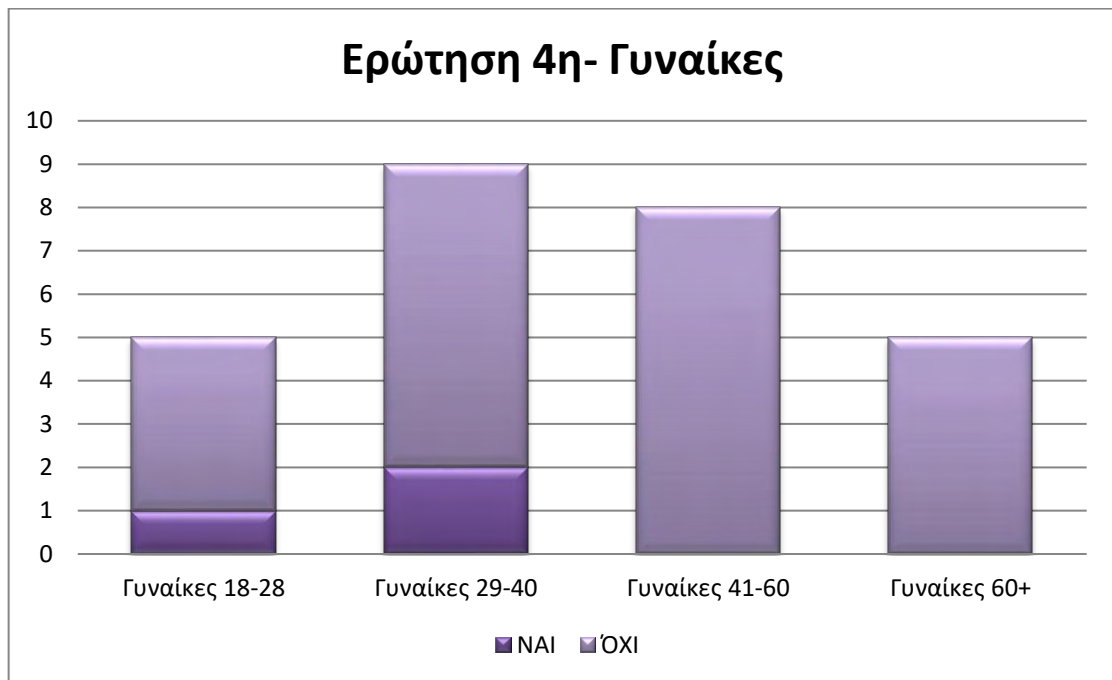

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Όπως φαίνεται και στο παραπάνω γράφημα, 22 άντρες δεν επιθυμούν την χωροθέτηση των οίκων ανοχή στην γειτονιά τους ενώ μόλις 6 επιθυμούν. Τα ποσοστά φαίνονται παρακάτω: 78,57% OXI ενώ 21,43% NAI.

Ακολουθούν τα αποτελέσματα των γυναικών:

Διάγραμμα 6: Ερώτηση 4η - Γυναίκες

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

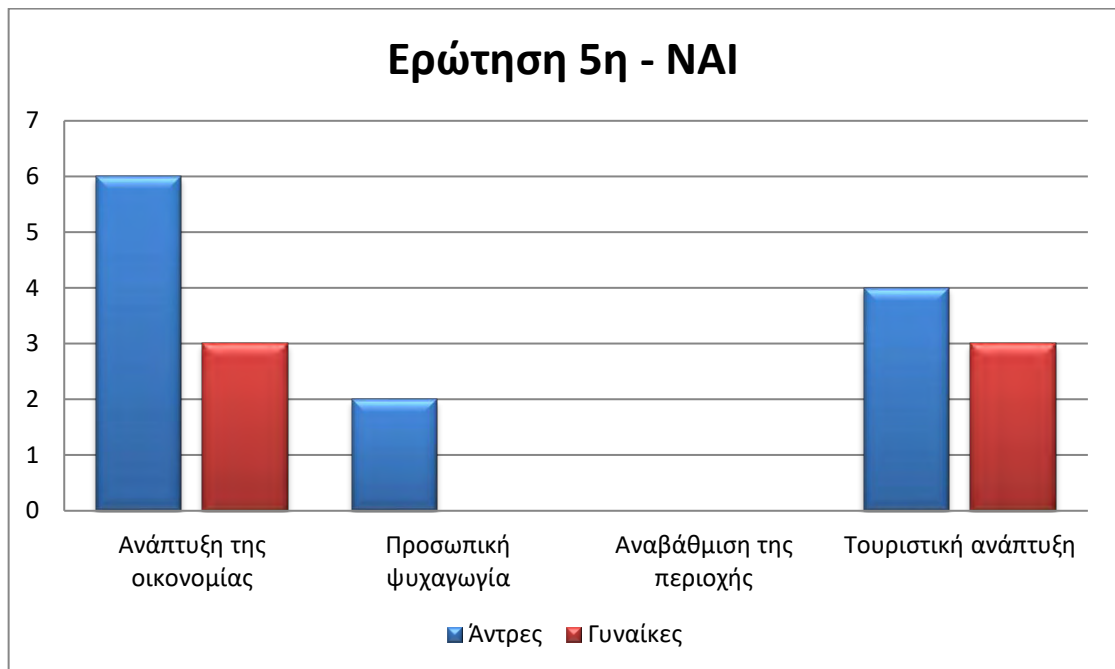
Στα ποσοστά των γυναικών σχετικά με την χωροθέτηση των οίκων ανοχής είναι ακόμα πιο άσχημα. Μόνο 3 γυναίκες απάντησαν ΝΑΙ και 24 ΟΧΙ. Με ποσοστά έχουμε 11,11% ΝΑΙ και 88,89% ΟΧΙ.

Εύκολα συμπεραίνεται ότι τόσο οι άντρες όσο και οι γυναίκες δεν επιθυμούν τους οίκους ανοχής στην γειτονιά τους.

Τέλος ακολουθεί η ερώτηση 5« Για ποιόν από τους παρακάτω λόγους θέλετε (αν η απάντηση στην 4^η ερώτηση είναι ναι) ή δεν θέλετε (αν η απάντηση στην 4^η ερώτηση είναι όχι). Σε θετικές απαντήσεις οι επιλογές ήταν οι εξής: 1. Για την ανάπτυξη της οικονομίας, 2. Για προσωπική ψυχαγωγία, 3. Για την αναβάθμιση της περιοχής, 4. Για τουριστική ανάπτυξη.

Στην ερώτηση αυτή, συμμετείχαν συνολικά 9 άτομα, δίνοντας 18 απαντήσεις, 6 άντρες που απάντησαν προηγουμένως ΝΑΙ και 3 γυναίκες που είχαν ανάλογη απάντηση. Την πρώτη επιλογή επέλεξαν συνολικά 9 φορές (50%) , την δεύτερη μόνο 2 (11,11%) φορές ενώ την τρίτη 7 (38,89%) φορές. Τα αποτελέσματα φαίνονται και στο παρακάτω γράφημα.

Διάγραμμα 7: Ερώτηση 5η - ΝΑΙ

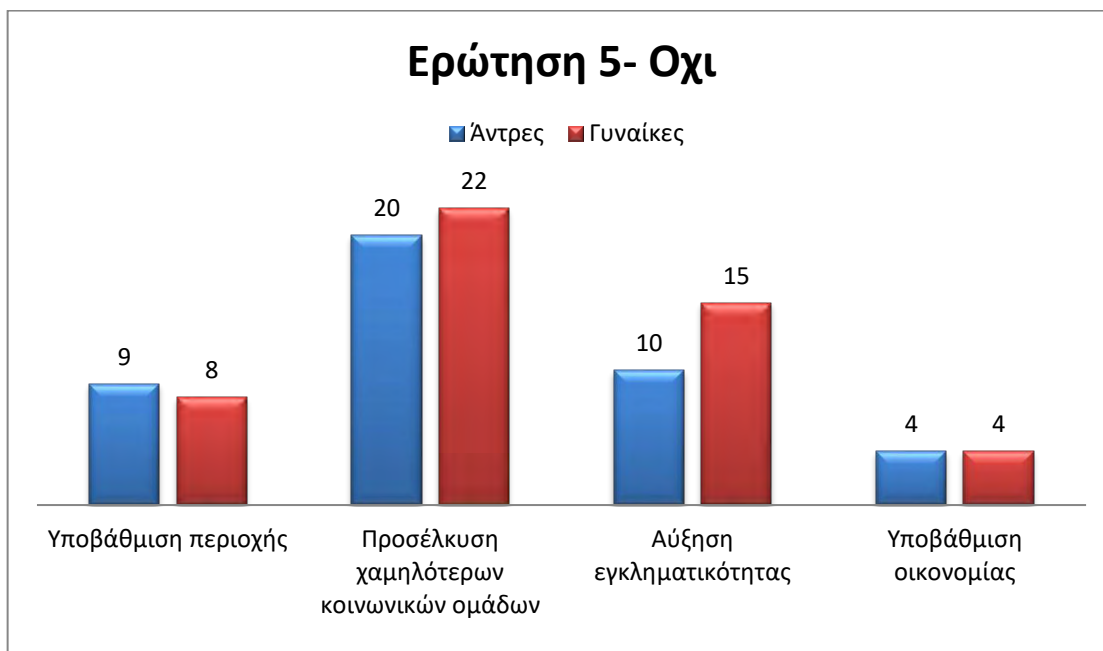

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Ακολουθούν οι απαντήσεις των αρνητικών επιλογών.

Στις αρνητικές απαντήσεις οι επιλογές ήταν οι εξής: 1. Για την υποβάθμιση της περιοχής, 2. Γιατί θα προσελκύσει χαμηλότερες κοινωνικές ομάδες, 3. Γιατί θα αυξηθεί η εγκληματικότητα, 4. Γιατί θα υποβαθμιστεί η οικονομία της. Παρακάτω ακολουθούν τα αποτελέσματα των αντρών και των γυναικών.

Διάγραμμα 8: Ερώτηση 5η - ΟΧΙ

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Όσον αφορά την πρώτη επιλογή, «Για την υποβάθμιση της περιοχής» επιλέχθηκε 25 (27,17%) φορές, η δεύτερη επιλογή, «Γιατί θα προσελκύσει χαμηλότερες κοινωνικές ομάδες», επιλέχθηκε 44 (48,88%) φορές, η τρίτη επιλογή, «Γιατί θα αυξηθεί η εγκληματικότητα», επιλέχθηκε 17 (18,48%) φορές, ενώ η τελευταία επιλογή μόνο 8 φορές (5,47%).

Από την παραπάνω ερώτηση φαίνεται ότι οι φόβοι των κατοίκων, τόσο των γυναικών όσο και των αντρών, για την τοποθέτηση οίκων ανοχής στην περιοχή τους, επικεντρώνονται στην προσέλκυση χαμηλότερων κοινωνικών ομάδων και στην αύξηση της εγκληματικότητας. Η άποψη αυτή, ίσως οφείλεται στο ότι και στην σημερινή περιοχή εγκατάστασης υπάρχουν αυτά τα προβλήματα σε μικρό βαθμό. Ακόμα δείχνει μια προκατάληψη στην στάση των κατοίκων, η οποία συνδέει τους οίκους ανοχής με την έννοια του φόβου και της κακοφημίας που επικρατεί σχετικά με τον κόσμο που αυτοί προσελκύουν.

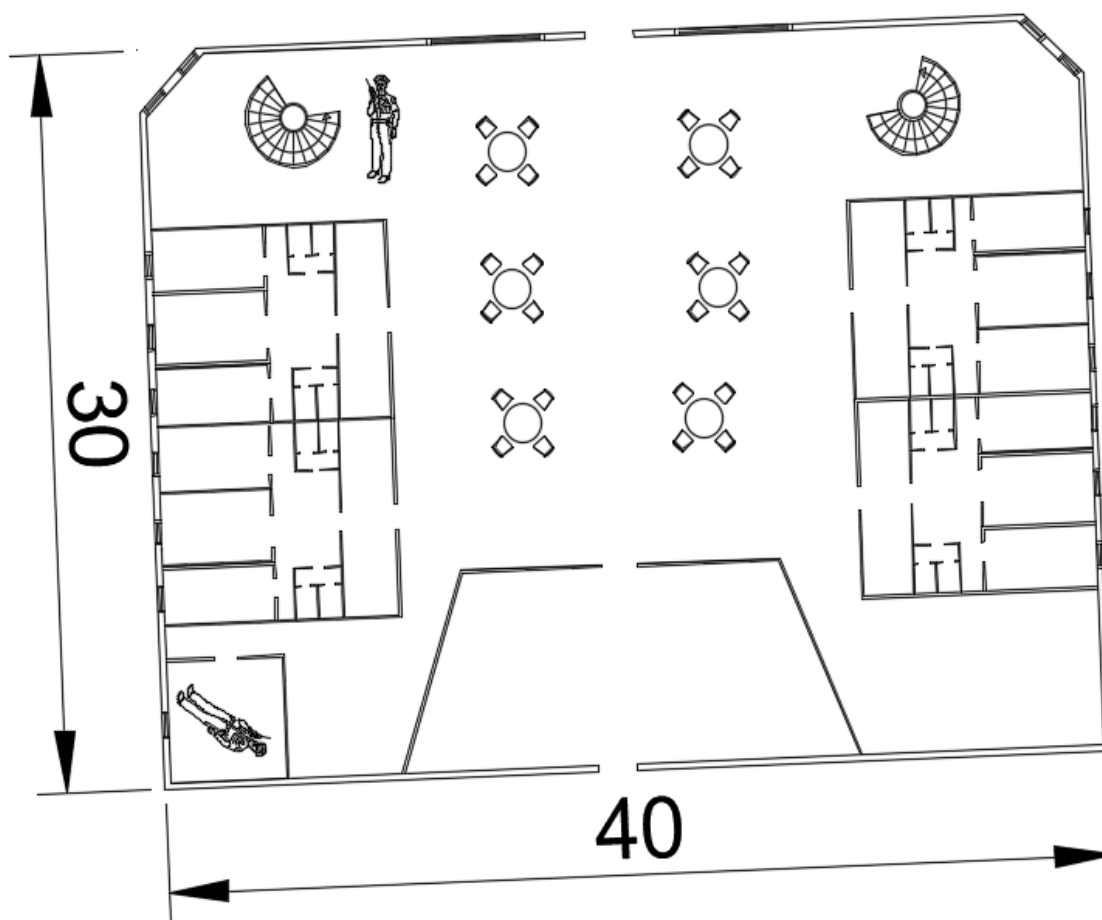
Συμπερασματικά σε όλο το σύνολο του το ερωτηματολόγιο, δείχνει ότι οι κάτοικοι της περιοχής στην πλειοψηφία τους, όπως είναι και λογικό, δεν γνώριζαν για την ύπαρξη των ιδιαίτερων χρήσεων, ενώ στην ύπαρξη τους στην γειτονιά τους κρατούν μια αρνητική συνολικά πάντα στάση. Όσον αφορά τώρα τους οίκους ανοχής, το μεγαλύτερο ποσοστό δεν ενδιαφέρεται για την «τύχη» αυτών,

απαντώντας ΟΧΙ, παρόλο που γνωρίζει ότι η λειτουργία τους είναι νόμιμη, ενώ σχεδόν κανένας δεν τους θέλει στην γειτονιά του. Οι λόγοι για τους οποίους δεν τους θέλουν ποικίλουν, με μεγαλύτερο ποσοστό τον φόβο για την αύξηση της εγκληματικότητας αλλά και την προσέλκυση χαμηλότερων κοινωνικών ομάδων. Αυτό σημαίνει ότι η εγκατάσταση μια πολυκατοικίας με οίκους ανοχής όπως αυτή παρουσιάστηκε και παραπάνω, θα μπορούσε να επιφέρει τεράστιες αντιδράσεις NIMBY, καθιστώντας την εγκατάστασή της στην περιοχή αδύνατη και δυσκολεύοντας τους αρμόδιους φορείς.

10.3.Σχεδιασμός πρότασης νέας χωροθέτησης

Στο συγκεκριμένο τετραγωνικό με έκταση 10.125 τ. μ., θα ανεγερθεί μια πολυκατοικία 2 εκτενών ορόφων (ισόγειο, πρώτος όροφος). Το κτίριο καταλαμβάνει συνολικά έκταση 2.400 τ.μ. με 1.200 τ.μ. ο κάθε όροφος. Το συνολικό ύψος του κτιρίου είναι 12 μέτρα. Το χρώμα του είναι σκούρο μπεζ στην μπροστινή του μεριά και ανοιχτό καφέ στα πλάγια του, ενώ η στέγη του είναι ξύλινη. Παρακάτω φαίνονται οι κατόψεις των 2 ορόφων.

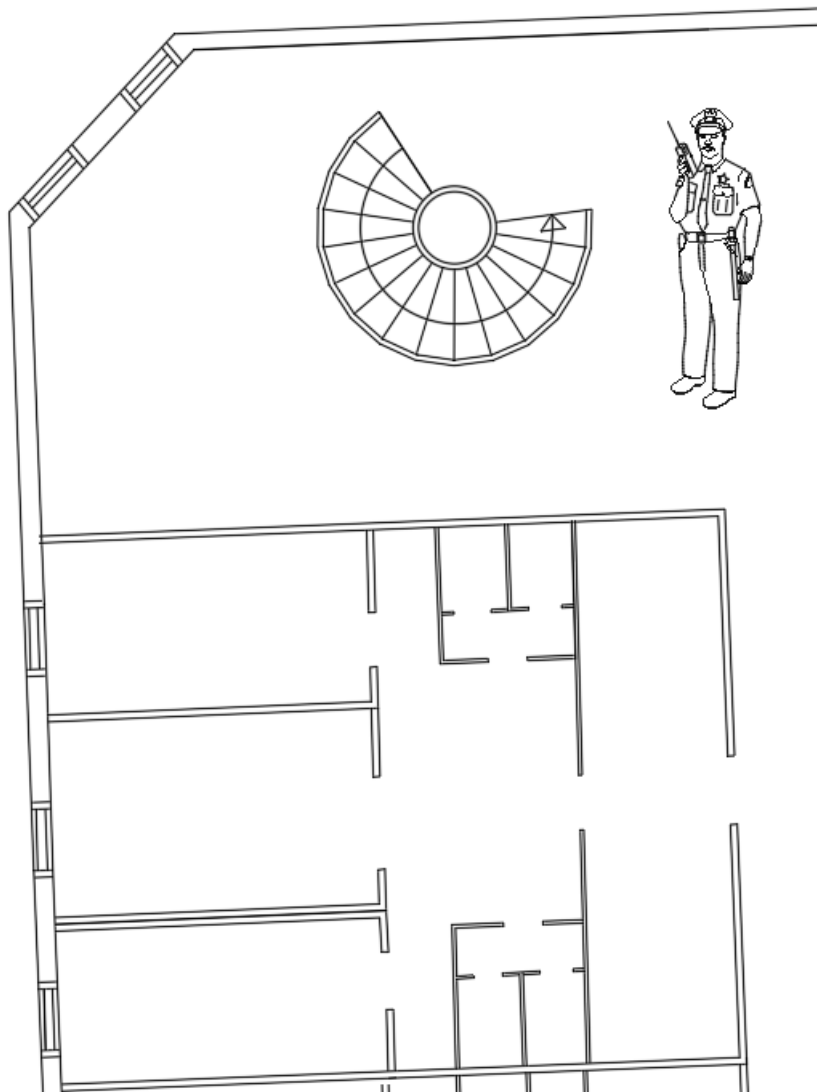
Εικόνα 6: Κάτοψη Ισογείου

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Στο ισόγειο, υπάρχουν δυο τζαμαρίες, δεξιά και αριστερά της εισόδου, προκειμένου να είναι πιο φωτεινό αλλά και πιο ελκυστικό το κτίριο. Οι συγκεκριμένες δεν επιτρέπουν να στον κόσμο που βρίσκεται εκτός του κτιρίου να δει τι υπάρχει στο εσωτερικό του. Η κεντρική πόρτα του οικήματος είναι ξύλινη. Στο εσωτερικό του ορόφου αυτού, υπάρχουν συνολικά 4 οίκοι ανοχής. Οι δυο από αυτούς βρίσκονται στην δεξιά μεριά του κτιρίου και οι άλλοι δυο στην αριστερή. Κάθε οίκος καταλαμβάνει έκταση 80 τ.μ. Εντός αυτών υπάρχει ένας χώρος υποδοχής και αναμονής πελατών, ένας προθάλαμος ο οποίος οδηγεί στα 3 δωμάτια και 4 τουαλέτες δίπλα από τον χώρο υποδοχής, όπως φαίνεται και παρακάτω. Αξίζει να αναφερθεί ότι ο κάθε ιδιοκτήτης μπορεί να διαμορφώσει κάθε δωμάτιο του οίκου ανοχής όπως αυτός θέλει με βάση τις υπηρεσίες που θα έχει το καθένα από αυτά.

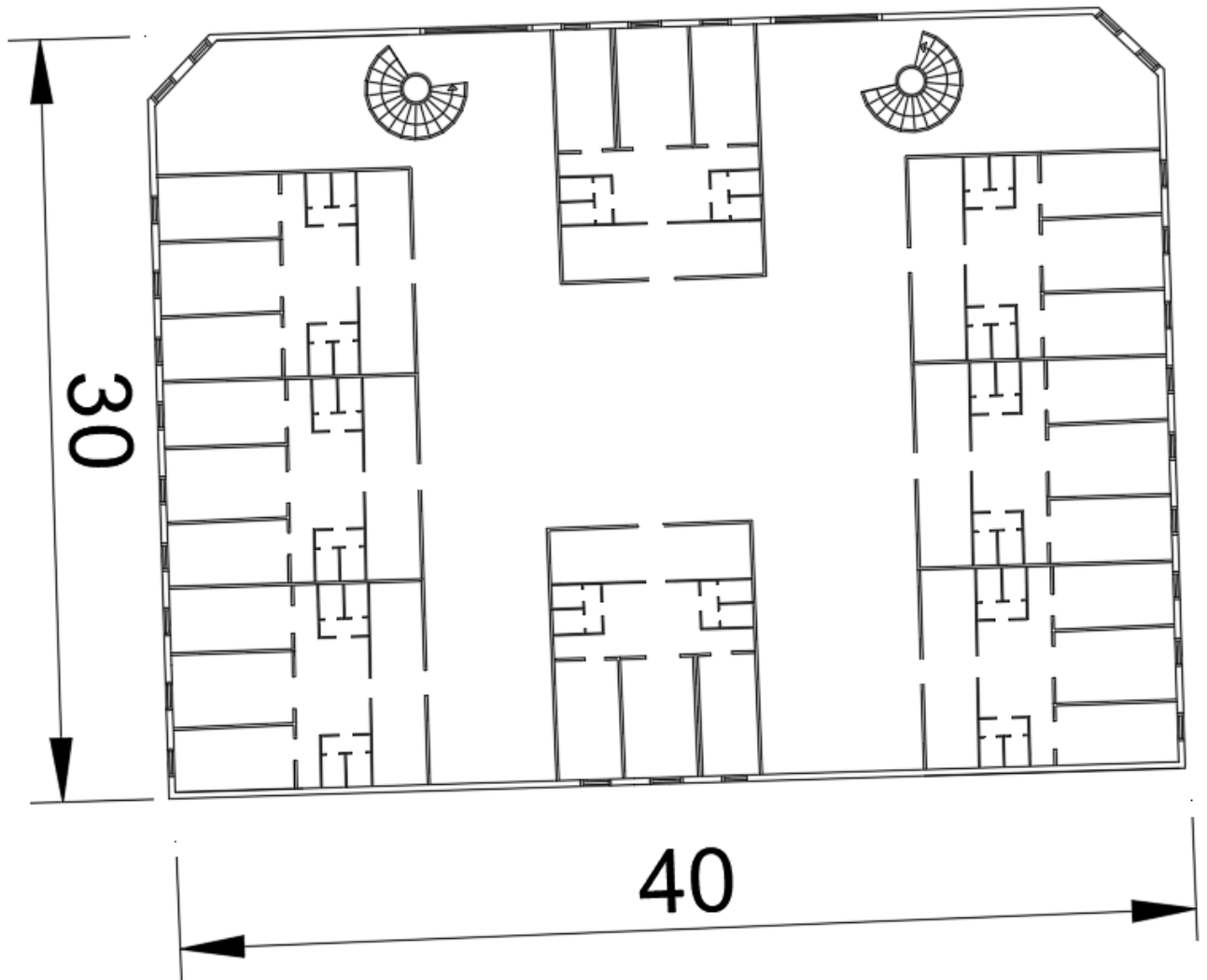
Εικόνα 7: Η εσωτερική διαμόρφωση των οίκων ανοχής

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Στον πρώτο όροφο, φιλοξενούνται 8 οίκοι ανοχής από 80τ.μ. ο καθένας, με τα ίδια χαρακτηριστικά στο εσωτερικό τους με αυτά που αναφέρθηκαν παραπάνω, ενώ στο πίσω μέρος του βρίσκονται και οι 2 σκάλες. Στο μπροστινό τμήμα του δευτέρου ορόφου, υπάρχει επίσης μια τζαμαρία.

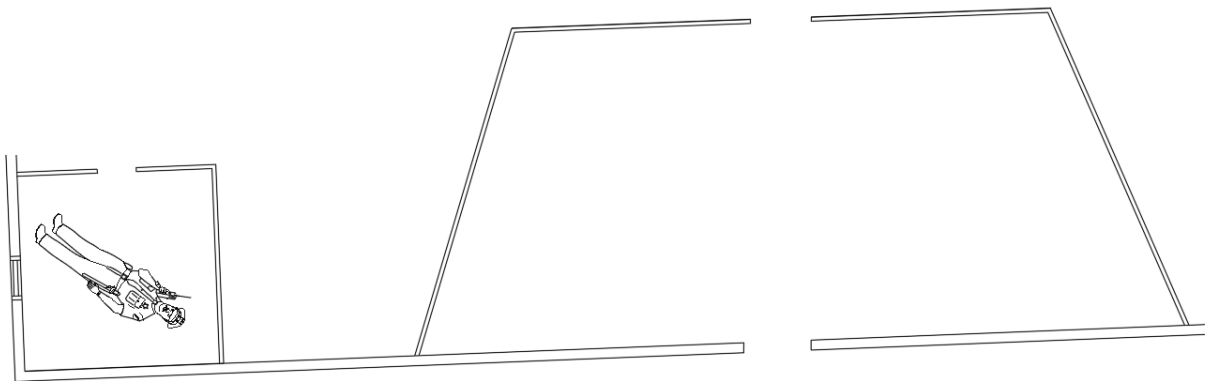
Εικόνα 8: Κάτοψη Α ορόφων

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Στο τέλος του ισογείου, υπάρχει ένας χώρος, έκτασης 135 τ.μ, ο οποίος θα λειτουργεί ως μουσείο. Μέσα στον χώρο αυτό μπορεί κανείς να ενημερωθεί για την εξέλιξη της πορνείας στους χώρους που αυτή ασκούνταν ανά τους αιώνες στην Θεσσαλονίκη αλλά και να ενημερωθεί μέσα από εικόνες και ζωντανές κάμερες, όπου αυτό είναι εφικτό, για τους χώρους που ασκείται η πορνεία σε χώρες του εξωτερικού. Τέλος, οι επισκέπτες μπορούν να ενημερωθούν σε αυτόν τον χώρο για τους ιατρικούς ελέγχους από τους οποίους περνούν οι εργαζόμενοι καθώς και για τις ασφαλείς μεθόδους συνεύρεσης. Ακόμα εντός αυτού θα υπάρχει και ένα μικρό μαγαζάκι προκειμένου να μπορεί κανείς να προμηθευτεί αναμνηστικά δώρα. Αριστερά του μουσείου υπάρχει ένα δωμάτιο για την ασφάλεια του κτιρίου. Επιπλέον στην είσοδο του κτιρίου, υπάρχουν δυο ξύλινες σκάλες προκειμένου να υπάρχει πρόσβαση στον 1^ο όροφο. Μόνο το ισόγειο θα έχει τις κατάλληλες υποδομές ώστε να μπορεί να υποδεχτεί άτομα με ειδικές ανάγκες (ΑμεΑ), στον χώρο του μουσείου κατά βάση. Οι οικίοι ανοχής προς το παρόν δεν έχουν εξειδικευμένο προσωπικό ώστε να μπορούν να εξυπηρετήσουν αυτές τις ομάδες ατόμων, όπως συμβαίνει στην Δανία και στην Ολλανδία.

Εικόνα 9: Μουσείο – Χώρος security

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

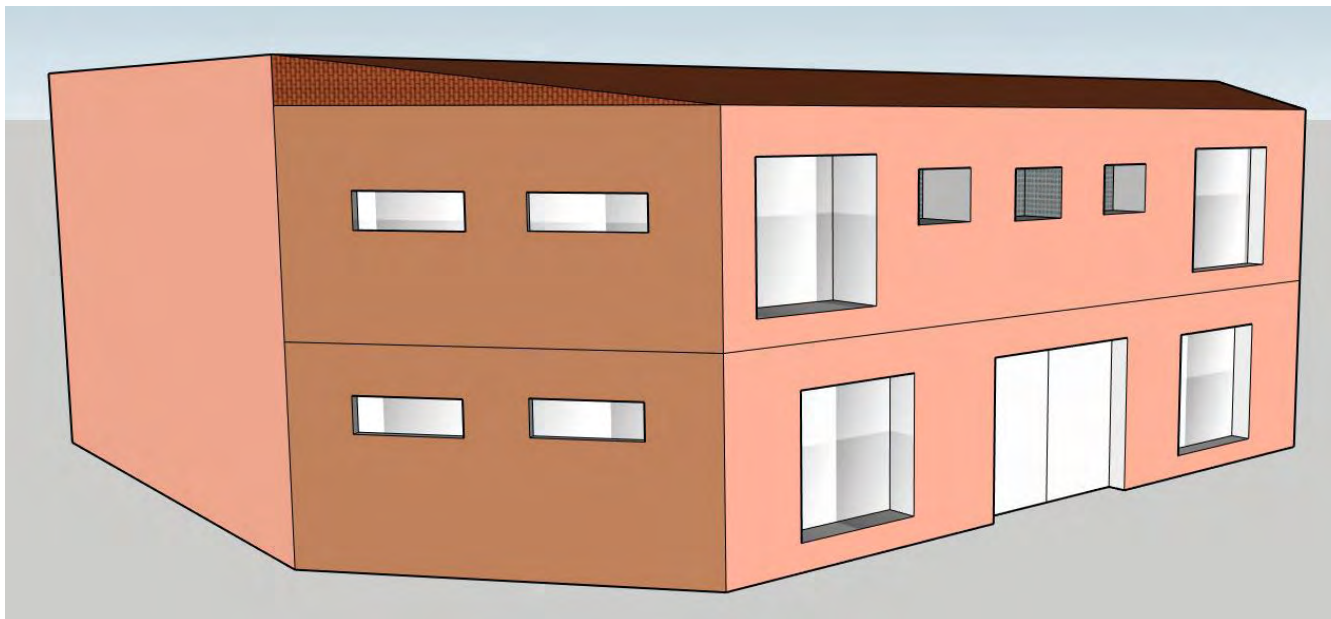
Στην συνέχεια ακολουθούν κάποια 3d σχέδια για το νέο κτίριο.

Εικόνα 10: Πρόσοψη νέου κτιρίου

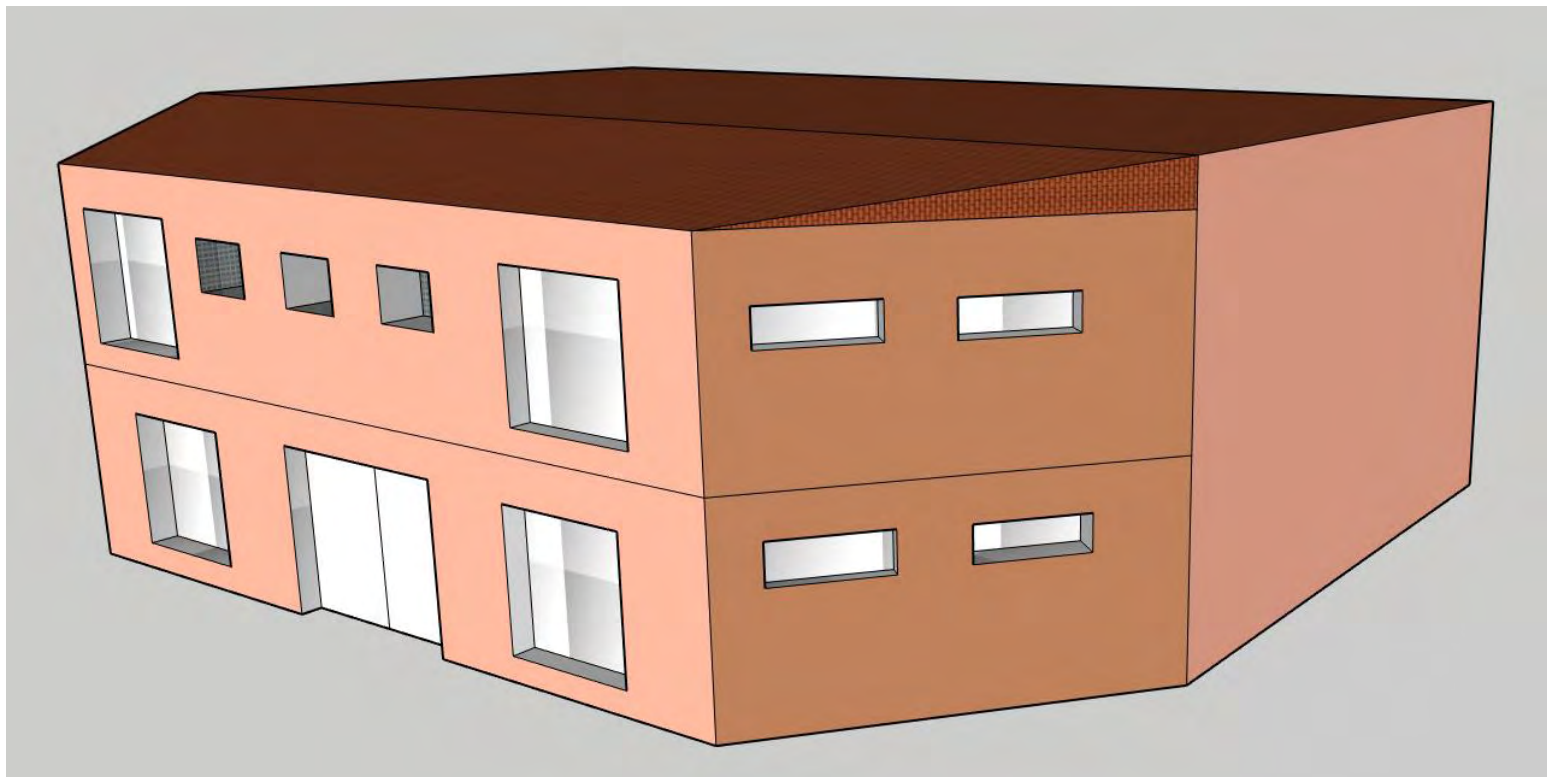
Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Εικόνα 11: Πλάγια όψη νέου κτιρίου

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Εικόνα 12: Πλάγια όψη (2) νέου κτιρίου

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

10.4. Χρηματοδότηση – Κοστολόγηση

Η υλοποίηση του συγκεκριμένου όπως και κάθε έργου χρειάζεται μια πηγή χρηματοδότησης. Εξαιτίας της αλλαγής που πρόκειται να προκύψει από την νομοθεσία, ο επιχειρηματίας αφού δεν κατάφερε να πάρει έσοδα από την προηγούμενη επιχείρησή του, σταματώντας την λειτουργία της, αποφασίζει ύστερα και από την προτροπή του Δήμου, να κατασκευάσει με δικά του κεφάλαια το κτίριο που αναφέρθηκε παραπάνω. Επιπλέον το αναθεωρημένο ΓΠΣ Θεσσαλονίκης, έχοντας προηγουμένως εντάξει τους οίκους ανοχής στις ιδιαίτερες χρήσεις, επιτρέπει πλέον την εγκατάσταση στο συγκεκριμένο οικοδομικό τετράγωνο. Βασιζόμενος και στο μοντέλο της Γερμανίας και σύμφωνα με δική του έρευνα ο επιχειρηματίας, επιλέγει το συγκεκριμένο έργο αφού αναγνωρίζει ότι πρόκειται να του φέρει τα έσοδα που επιθυμεί. Στο σημείο αυτό, αξίζει να σημειωθεί ότι ο Δήμος Θεσσαλονίκης ήταν πρόθυμος στην κατασκευή ενός τέτοιου έργου, παρόλα αυτά εξαιτίας των αντιδράσεων των κατοίκων η θέση του ήταν δύσκολη με αποτέλεσμα να αντιδράσει αρνητικά σε τυχόν συμμετοχή του στην χρηματοδότηση. Παρακάτω, θα αναλυθούν τα οικονομικά στοιχεία της επιχείρησης, τα κόστη κατασκευής και λειτουργίας αλλά και τα έσοδα.

Το κόστος του συγκεκριμένου διώροφου οικήματος συνολικής έκτασης 2400 τ. μ. είναι περίπου 1.920.000 ευρώ. Τα αναγκαία υλικά για την ολόκληρη κατασκευή, κοστολογούνται περίπου στα 1.090.000 ευρώ. Οι αμοιβές μελετών και η οικοδομική άδεια αναμένεται να κοστίσουν περίπου 276.000 ευρώ. Στην τελική τιμή αυτή περιλαμβάνεται και η βασική διαρρύθμιση των χώρων των 12 διαμερισμάτων εντός του κτιρίου, η οποία θα κοστίσει περίπου στις 300.000 ευρώ. Το κόστος κατεδάφισης μαζί με τις λοιπές χωματουργικές εργασίες υπολογίζεται επίσης στο τελικό ποσό και αναμένεται να κοστίζει περίπου 10.000 ευρώ. Το κόστος των ηλεκτρολογικών εγκαταστάσεων περίπου 145.000 ευρώ, υδραυλικών εγκαταστάσεων και αποχετεύσεων αναμένεται γύρω στα 94.000 ευρώ. Επιπλέον μέσα στις εργασίες συγκαταλέγονται και αυτές της ανάδειξης και καλλωπισμού του πρασίνου που υπάρχει ήδη στο οικοδομικό τετράγωνο με κόστος περίπου 5.000 ευρώ. Τα έξοδα

αυτά επιβαρύνουν τον ιδιοκτήτη κατά την διάρκεια κατασκευής. Αυτή υπολογίζεται σε διάρκεια ενός χρόνου, καθώς πρόκειται για ένα έργο πολύ μικρής κλίμακας.

Στην φάση της λειτουργίας, τα έξοδα που επιβαρύνουν τον ιδιοκτήτη αναφέρονται παρακάτω. Ο ιδιοκτήτης είναι αυτός που επιβαρύνεται οικονομικά για τις πληρωμές του προσωπικού που θα εργάζεται στους κοινόχρηστους χώρους του οικήματος, δηλαδή των καθαριστών (8 άτομα), των security (6 άτομα) και των εργαζόμενων στο μουσείο (6 άτομα) (απασχόληση 20 ατόμων), που υπολογίζονται περίπου στις 175.200 ευρώ το πρώτο έτος. Στα επόμενα έτη, οι αμοιβές του προσωπικού θα αυξάνονται, ανά τριετία, με σταθερό ρυθμό 2%. Όσον αφορά την συντήρηση των χώρων πρασίνου, ο ιδιοκτήτης του κτιρίου επιβαρύνεται επίσης οικονομικά. Το κόστος αυτό υπολογίζεται περίπου στα 2.500 ευρώ τον χρόνο. Τα λοιπά έξοδα, προκύπτουν περίπου στα 2.000. Τέλος οι ένοικοι θα είναι υποχρεωμένοι να καταβάλουν ένα χρηματικό ποσό, ως κοινόχρηστα, για την μέριμνα των κοινόχρηστων χώρων.

Τα ετήσια έσοδα που θα εισπράττονται από τον ιδιοκτήτη αναλύονται στην συνέχεια. Μετά την περάτωση της κατασκευής, θα ακολουθήσει η ενοικίαση των διαμερισμάτων του κτιρίου από τους ενδιαφερόμενους ιδιοκτήτες των οίκων ανοχής. Κάθε χώρος θα ενοικιάζεται στην τιμή των 450 ευρώ τον μήνα για τα πρώτα 5 έτη. Στην συνέχεια ανά πενταετία, τα ενοίκια θα αυξάνονται κατά 3%. Ακόμα, ο κάθε επισκέπτης προκειμένου να εισέρθει στο μουσείο, οφείλει να πληρώσει το χρηματικό ποσό των 3 ευρώ στην είσοδο του, τα οποία ανήκουν στον ιδιοκτήτη της επιχείρησης. Αν υποθέσουμε ότι τον πρώτο χρόνο θα έχουμε περίπου 80.000 επισκέπτες οι οποίοι επιθυμούν να επισκεφτούν το μουσείο, τότε τα έσοδα από το μουσείο θα είναι περίπου 600.000 ευρώ τον χρόνο αυτό. Με την πάροδο των χρόνων και εξαιτίας της αναγνωσιμότητας του μουσείου, οι επισκέπτες αναμένεται να αυξάνονται με ένα σταθερό ρυθμό 5% ανά έτος. Τα αποτελέσματα αυτά ακολουθούν στον παρακάτω πίνακα.

Συμπερασματικά, η κατασκευή αυτού του χώρου, θα ωφελήσει σε πολύ μεγάλο βαθμό, τον ιδιοκτήτη της επιχείρησης όπως και τον Δήμο Θεσσαλονίκης. Σε πάροδο 15 ετών, ο ιδιοκτήτης θα έχει συνολικά 2.584.331 ευρώ έσοδα. Επομένως το έργο αυτό συμφέρει για 15 χρόνια. Ακόμα αξίζει να αναφερθεί ότι εξαιτίας αυτής της κατασκευής και της προσέλκυσης των επισκεπτών, ο Δήμος και η περιοχή θα έχουν

σημαντικά έσοδα, καθώς δίνεται παράλληλα και η ευκαιρία να ανοίξουν και νέα
καταστήματα προκειμένου να εξυπηρετούν τον κόσμο.

Πίνακας 1: Απεικόνιση χρηματοροών

ΕΤΗ	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
ΙΔΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ										
Υλικά κατασκευής	1.090.000,00 €	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Οικοδομική άδεια - Αμοιβές	276.000,00 €	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Διαρρύθμιση χώρων	300.000,00 €	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Κόστος κατεδάφισης	10.000,00 €	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Ηλεκτρολογικές εγκαταστάσεις	145.000,00 €	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Υδραυλικές εγκαταστάσεις	94.000,00 €	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Εργασίες πρασίνου	5.000,00 €	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ΕΞΟΔΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ										
Αμοιβές προσωπικού	-	175.200,00 €	175.200,00 €	175.200,00 €	178.704,00 €	178.704,00 €	178.704,00 €	182.280,00 €	-182.280,00 €	-182.280,00 €
Συντήρηση πρασίνου	-	-2.500,00 €	-2.500,00 €	-2.500,00 €	-2.500,00 €	-2.500,00 €	-2.500,00 €	-2.500,00 €	-2.500,00 €	-2.500,00 €
Λοιπά έξοδα	-	-2.000,00 €	-2.000,00 €	-2.000,00 €	-2.000,00 €	-2.000,00 €	-2.000,00 €	-2.000,00 €	-2.000,00 €	-2.000,00 €
ΕΣΟΔΑ										
Ενοικίαση χώρων	-	64.800,00 €	64.800,00 €	64.800,00 €	64.800,00 €	64.800,00 €	66.744,00 €	66.744,00 €	66.744,00 €	66.744,00 €
Μουσείο	-	240.000,00 €	252.000,00 €	264.600,00 €	277.830,00 €	291.723,00 €	306.309,00 €	321.624,00 €	337.704,00 €	354.588,00 €
Υπολειμματική αξία	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Συνολικές χρηματοροές	1.920.000,00 €	125.100,00 €	136.300,00 €	149.700,00 €	159.426,00 €	173.319,00 €	189.849,00 €	201.588,00 €	217.668,00 €	234.552,00 €

R=6%	1	0,9434	0,89 €	0,8396	0,7921	0,7473	0,7050	0,6651	0,6274	0,5919
ΚΠΑ	1.920.000,00 €	118.019,34 €	121.307,00 €	125.688,12 €	126.281,33 €	129.521,29 €	133.843,55 €	134.076,18 €	136.564,90 €	138.831,33 €

ΕΤΗ	10	11	12	13	14	15
ΙΔΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ						
Υλικά κατασκευής	-	-	-	-	-	-
Οικοδομική άδεια - Αμοιβές	-	-	-	-	-	-
Διαρρύθμιση χώρων	-	-	-	-	-	-
Κόστος κατεδάφισης	-	-	-	-	-	-
Ηλεκτρολογικές εγκαταστάσεις	-	-	-	-	-	-
Υδραυλικές εγκαταστάσεις	-	-	-	-	-	-
Εργασίες πρασίνου	-	-	-	-	-	-
ΕΞΟΔΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ						
Αμοιβές προσωπικού	-185.926,00 €	-185.926,00 €	-185.926,00 €	-189.645,00 €	-189.645,00 €	-189.645,00 €
Συντήρηση πρασίνου	-2.500,00 €	-2.500,00 €	-2.500,00 €	-2.500,00 €	-2.500,00 €	-2.500,00 €
Λοιπά έξοδα	-2.000,00 €	-2.000,00 €	-2.000,00 €	-2.000,00 €	-2.000,00 €	-2.000,00 €
ΕΣΟΔΑ						
Ενοικίαση χώρων	66.744,00 €	68.746,00 €	68.746,00 €	68.746,00 €	68.746,00 €	68.746,00 €
Μουσείο	372.318,00 €	390.942,00 €	410.490,00 €	431.016,00 €	452.586,00 €	475.197,00 €
Υπολειμματική αξία	-	-	-	-	-	1.000.000,00 €

Συνολικές χρηματοροές	248.636,00 €	269.262,00 €	288.810,00 €	305.617,00 €	327.187,00 €	1.349.798,00 €
R=6%	0,5584	0,5268	0,4970	0,4688	0,4423	0,4173
ΚΠΑ	138.838,34 €	141.847,22 €	143.538,57 €	143.273,25 €	144.714,81 €	563.270,71 €

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

10.5. Θετικές αρνητικές επιπτώσεις - SWOT

Η υλοποίηση του συγκεκριμένου έργου και κάθε έργου δίνει κάποια οφέλη αλλά και κάποιες αρνητικές επιπτώσεις σε κάθε περιοχή χωροθέτησης. Παρακάτω θα αναλυθούν οι επιπτώσεις αυτές οι οποίες αφορούν την οικονομία και την ανάδειξη της περιοχής, την περιβαλλοντική επιρροή, αλλά και τον τουρισμό.

Όσον αφορά τις θετικές επιπτώσεις στους τομείς που αναφέρθηκαν παραπάνω, αυτές συνδέονται μεταξύ τους σε μεγάλο βαθμό. Η δημιουργία ενός τέτοιου χώρου αρχικά θα δώσει νέες θέσεις εργασίας, προσφέροντας δουλειά ακόμα και στους κατοίκους της περιοχής. Η ευρύτερη περιοχή θα γνωρίσει οικονομική ανάπτυξη εξαιτίας της προσέλκυσης τουριστών αλλά και ντόπιων επισκεπτών που θα έχει το έργο. Η περιοχή θα προβληθεί παραπάνω είτε στο εξωτερικό είτε στην Ελλάδα εξαιτίας της κατασκευής αυτής και ίσως αποτελέσει έναν νέο τουριστικό προορισμό. Επιπλέον το κτίριο αυτό θα βελτιώσει κατά κάποιον τρόπο και την σημερινή εικόνα της περιοχής, καθώς το συγκεκριμένο οικοδομικό τετράγωνο, αποτελείται από αλουμινένιες βιομηχανικές εγκαταστάσεις. Ακόμα, στην ευρύτερη περιοχή υπάρχει και η πιθανότητα ανάπτυξης εναλλακτικών μορφών τουρισμού (σεξοτουρισμού), καθώς αυτή ικανοποιεί όλες τις προϋποθέσεις για την αύξηση της επισκεψιμότητας(καλή σύνδεση με ΜΜΜ).

Οι αρνητικές επιπτώσεις οι οποίες θα προκύψουν από την υλοποίηση του έργου θα είναι ελάχιστες έως και ανύπαρκτες, εξαιτίας του μικρού μεγέθους του. Αυτές οι επιπτώσεις, σχετίζονται κυρίως με τα στάδια της κατεδάφισης και της ανέγερσης του κτιρίου και έχουν να κάνουν με την παραγωγή σκόνης και αποβλήτων, με την όχληση που θα προκληθεί από άλλες σχετικές εργασίες. Τέλος κατά την διάρκεια της κατασκευής αναμένεται μια μικρή αύξηση των αέριων ρύπων εξαιτίας της κατεδάφισης παλαιού κτιρίου που αναφέρθηκε παραπάνω, αλλά και εξαιτίας της μετακίνησης των υλικών. Ακόμα, κάποιες μικρές χωματοουργικές εργασίες, αναμένεται να επηρεάσουν την ατμόσφαιρα της περιοχής. Όλες αυτές οι μικρές επιπτώσεις στο περιβάλλον θα έχουν σχεδόν μηδενική επιρροή στην ζωή των κατοίκων αφού η διάρκεια κατασκευής του έργου αναμένεται να είναι πολύ σύντομη. Από την άλλη μεριά, πιθανόν η αύξηση των επισκεπτών στην περιοχή να δημιουργήσει αρνητικά συναισθήματα και συμπεριφορές στους κατοίκους, διότι

πρόκειται για μια περιοχή που έχει ένα σημαντικό αριθμό κατοικιών. Παρόλα αυτά, ο αριθμός οίκων ανοχής που θα φιλοξενούνται μέσα στο κτίριο είναι αρκετά μικρός, πράγμα που σημαίνει ότι δεν μπορεί να εξυπηρετήσει αρκετό κόσμο. Για τον λόγο αυτό θα λειτουργεί και η ήδη υπάρχουσα περιοχή, ώστε να αποφεύγεται η συμφόρηση και στις δυο. Από την άλλη όμως, η περιοχή έχει ήδη χρήσεις που προκαλούν «φασαρία», όπως οι μικρές βιομηχανικές εγκαταστάσεις κ.α.

Συμπερασματικά, οι θετικές επιπτώσεις υπερσχύουν των αρνητικών, στα μάτια του μελετητή. Οι απόψεις των κατοίκων παρόλα αυτά, φάνηκαν να είναι αντίθετες.

Πίνακας 2: SWOT ανάλυση

<p style="text-align: center;"><u>ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Μεγάλη μη αξιοποιήσιμη έκταση οικοπέδου • Εκμετάλλευση ενός εγκαταλελειμμένου χώρου • Επένδυση με ίδια κεφάλαια δίχως οικονομική επιβάρυνση του Δήμου • Τουριστικός προορισμός • Καλή συνδεσιμότητα με το κέντρο της πόλης • Εγγύτητα με όμορους Δήμους • Εύκολη πρόσβαση με Μέσα Μαζικής Μεταφοράς • Μικρή απόσταση από το κέντρο της πόλης • Διάχυση οίκων ανοχής μέσα στην πόλη 	<p style="text-align: center;"><u>ΕΥΚΑΙΡΙΕΣ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Νέες θέσεις εργασίας • Προσέλκυση τουριστών • Ανάπτυξη εναλλακτικών μορφών τουρισμού • Ενίσχυση τοπικής οικονομίας • Αύξηση επισκεπτών και στα ήδη υπάρχοντα καταστήματα • Αισθητική αναβάθμιση περιοχής • Προβολή περιοχής
<p style="text-align: center;"><u>ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Μεγάλη απόσταση από τους ήδη υπάρχοντες οίκους ανοχής • Περιορισμένος χώρος στάθμευσης • Κατοικημένη περιοχή 	<p style="text-align: center;"><u>ΚΙΝΔΥΝΟΙ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Αντιδράσεις κατοίκων εξαιτίας των τουριστών • Μη υλοποίηση του έργου εξαιτίας έντονων αντιδράσεων • Αντιδράσεις κατοίκων εξαιτίας της λειτουργίας των οίκων ανοχής • Περιβαλλοντική υποβάθμιση περιοχής από τους τουρίστες (σκουπίδια κ.α.) • Πιθανότητα αποτυχίας για τον επενδυτή

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Κεφάλαιο 11^ο: Συμπεράσματα

Εν συνεχεία ακολουθούν τα συμπεράσματα τα οποία προκύπτουν από ολόκληρη την μελέτη γύρω από το θέμα των δυσάρεστων χρήσεων γης και συγκεκριμένα της πορνείας τα οποία απορρέουν από τα παραπάνω κεφάλαια.

Οι δυσάρεστες ή ανεπιθύμητες χρήσεις γης ταλανίζουν σε μεγάλο βαθμό την ελληνική κοινωνία. Γύρω από αυτές υπάρχει μια μεγάλη ποικιλία ξενόφερτων ορισμών, οι οποίοι μελετούν τις χρήσεις αυτές από διάφορες οπτικές γωνίες, γύρω από τα θέματα που αυτές σχετίζονται (οικονομία, πολίτες, περιβάλλον). Οι χρήσεις αυτές συνδέονται απόλυτα με τα κινήματα αντιδράσεων NIMBY. Στην χώρα μας, οι πολίτες τείνουν να έχουν έντονες προκαταλήψεις γύρω από τις ανεπιθύμητες χρήσεις, καθώς η κοινωνία συνεχίζει να έχει μια διαφορετική αντιμετώπιση προς αυτές εξαιτίας της μη ανάπτυξης της σε τέτοια θέματα. Η αντιμετώπιση αυτή των πολιτών, σχετίζεται και με το επίπεδο μόρφωσης τους, με την οικονομική τους κατάσταση αλλά και την νοοτροπία της ίδιας της χώρας μας. Αυτοί αποτελούν τους βασικούς λόγους για τους οποίους το κίνημα των NIMBY απασχολεί ακόμα τις τοπικές κοινωνίες.

Όσον αφορά την κατηγοριοποίηση των χρήσεων αυτών, αυτή ποικίλει. Αυτό συμβαίνει εξαιτίας των διαφορετικών απόψεων που επικρατούν γύρω από αυτές αλλά και των διαφορετικών τομέων που αυτές επηρεάζουν. Γίνεται εύκολα αντιληπτό ότι κάθε ανεπιθύμητη χρήση διαφέρει ως προς την αντιμετώπιση της σε κάθε τόπο εγκατάστασης, πράγμα που φανερώνει και τις διαφορετικές αντιλήψεις των ατόμων αλλά και τα συμφέροντα που κρύβονται από πίσω.

Σχετικά με την πορνεία ως δυσάρεστη χρήση, αυτή επίσης αντιμετωπίζεται διαφορετικά από περιοχή σε περιοχή. Αυτό συμβαίνει εξαιτίας των διαφορετικών περιοχών εγκατάστασης της αλλά και των πληθυσμών που κατοικούν σε αυτές. Επιπλέον σχετικά με τις ελληνικές πόλεις παρατηρείται μια ακόμα διαφορά στην αντιμετώπισή της η οποία σχετίζεται με το μέγεθος της κάθε πόλης. Για παράδειγμα σε μεγάλες πόλεις όπως Αθήνα και Θεσσαλονίκη δεν υπάρχουν τόσο μεγάλες αντιδράσεις ενώ σε μικρές αλλάζει το πρόβλημα αυτό, όπως στην πόλη του Βόλου.

Η πορνεία ως επάγγελμα στην Ελλάδα, υπήρχε από τον 18^ο αιώνα, πράγμα που δείχνει την μεγάλη της ηλικία. Ακόμα φαίνεται πως με την πάροδο των χρόνων, η φήμη του επαγγέλματος αυτού άρχισε να γίνεται ολοένα και χειρότερη. Πλέον το επάγγελμα έχει προσελκύσει και ξένους εργαζόμενους εξαιτίας της κακής τους οικονομικής κατάστασης αλλά και της εκμετάλλευσης που αυτοί αντιμετωπίζουν. Το ίδιο βέβαια συμβαίνει και στους ντόπιους εργαζόμενους, καθώς σε περίοδο κρίσης η εκμετάλλευση από τους εργοδότες επηρεάζει άμεσα και αυτούς. Στις σημερινές κοινωνίες, η πορνεία έχει αρχίσει να εμφανίζεται ως μια μορφή βίας κατά των γυναικών. Τέλος, μεγάλα ποσοστά με τα χρόνια έχει παρουσιάσει και εξαναγκαστική πορνεία αλλά και η σωματεμπορία.

Η πορνεία στην χώρα μας εμφανίζεται με πολλές μορφές, πολλές από τις οποίες όμως είτε είναι αχωρικές είτε είναι παράνομες. Αυτό δείχνει την μεγάλη έκταση που έχει πάρει αυτό το επάγγελμα αλλά και την ανικανότητα των αρχών να περιορίσουν τις παρανομίες οι οποίες έχουν επίδραση πολλές φορές και στην υγεία των πελατών, καθώς οι γυναίκες αυτές δεν περνούν από ιατρικούς ελέγχους. Συγκριτικά με τις χώρες του εξωτερικού, σε πολλές από αυτές, σχεδόν όλες οι μορφές πορνείας θεωρούνται παράνομες και ελεγχόμενες από τις αρμόδιες αρχές. Γίνεται εύκολα αντιληπτή η αδυναμία ή αδιαφορία από την μεριά του Ελληνικού κράτους να ελέγξει το θέμα της πορνείας.

Ένας ακόμα τομέας στον οποίο εμφανίζει διαφορές η πορνεία ανά χώρα, είναι η νομοθεσία. Στην πλειοψηφία των χωρών του πλανήτη, η πορνεία θεωρείται παράνομη. Όσον αφορά τώρα τις περιοχές που επιλέχθηκαν, αυτές εμφανίζουν αξιόλογες διαφορές και σχετικά με την Ελλάδα. Στην Ολλανδία, στην Σουηδία, στην Ταϊλάνδη αλλά και στην Ελλάδα, παρατηρείται μια σειρά νόμων οι οποίοι ξεκίνησαν πολλούς αιώνες πριν. Η πορνεία λοιπόν στις χώρες αυτές απασχολούσε από νωρίς τις αρχές. Στην Ινδία από την άλλη, η νομοθεσία φαίνεται να ξεκίνησε τα νεότερα χρόνια ενώ είναι σχετικά φτωχή συγκριτικά με τις χώρες που αναφέρθηκαν παραπάνω, ενώ η πορνεία θεωρείται νόμιμη, όχι όμως η λειτουργία των οίκων ανοχής. Η Ολλανδία ξεκίνησε την ιστορία της στην πορνεία θεωρώντας την παράνομη. Εν συνεχεία κατέληξε μέσα από αλλαγές να θεωρείται νόμιμη, όπως και οι οίκοι ανοχής, μέσα από νομοθεσίες που σέβονται πάντα τους εργαζόμενους και συγκεκριμένα τις γυναίκες. Η Ταϊλάνδη και η Σουηδία από την άλλη, παρουσιάζουν μια διαφορετική εκδοχή στην

νομοθεσία γύρω από την πορνεία, συγκριτικά με αυτή της Ολλανδίας. Τόσο η Ταϊλάνδη όσο και η Σουηδία ξεκίνησαν με νομοθεσία η οποία θεωρούσε νόμιμη την πορνεία. Εν συνεχεία, η μεν Σουηδία απαγόρευσε τελείως την πορνεία αλλά και την λειτουργία των οίκων ανοχής, μεριμνώντας όμως για τους εργαζομένους, προστατεύοντας πάντα τα ανθρώπινα δικαιώματα. Η δε Ταϊλάνδη θεωρεί έως και σήμερα την πορνεία παράνομη, αναγνωρίζοντας όμως πως από αυτήν προέρχονται έσοδα στην χώρα. Για τον λόγο αυτό η πορνεία παρόλο που είναι παράνομη συνεχίζει να ασκείται, χωρίς προστασία και σεβασμό από την μεριά του κράτους στους εργαζόμενους. Όσον αφορά την Ελλάδα, η πορνεία είχε την απόλυτη νομιμότητα ενώ ακόμα και οι οίκοι ανοχής λειτουργούσαν υπό την επίβλεψη του κράτους. Η πορνεία και οι οίκοι ανοχής μετά από τις διάφορες νομοθεσίες που πέρασαν, σήμερα λειτουργούν νόμιμα ενώ η πορνεία αντιμετωπίζεται ως επάγγελμα.

Σχετικά με την χωροθέτηση των οίκων ανοχής, αυτή παρουσιάζει επίσης διαφορές στις χώρες που μελετήθηκαν. Η Ολλανδία, με το Άμστερνταμ, έχουν μια ολοκληρωμένη εικόνα και όσον αφορά την νομοθεσία αλλά και την χωροθέτηση. Οι οίκοι ανοχής βρίσκονται σε οργανωμένες περιοχές με αυστηρή επίβλεψη και ασφάλεια. Παρόλα αυτά, η περιοχή φαίνεται να παρουσιάζει προβλήματα πλέον εξαιτίας του υπερτουρισμού που αντιμετωπίζει. Φαίνεται να είναι από τις μοναδικές χώρες που έχουν υιοθετήσει ένα συγκεκριμένο μοντέλο για την πορνεία και την αντιμετωπίζουν όπως οποιαδήποτε άλλη χρήση. Η Ινδία από την άλλη και το χωριό Σοναγκάτσι, έχουν βολέψει τους οίκους ανοχής σε κτίρια κατοικίας. Εξαιτίας της νομοθεσίας, η κατάσταση της χωροθέτησης είναι δύσκολη αφού δεν υπάρχει καμία κατεύθυνση για αυτήν, ενώ ταυτόχρονα είναι παράνομη. Το ίδιο μοντέλο ακολουθεί και η Σουηδία, με μια κυβέρνηση όμως η οποία έχει μεριμνήσει για την καταστολή λειτουργίας όλων των οίκων ανοχής. Από την άλλη οι πόλεις της Ελλάδας, όπως και η Ινδία δεν έχουν κάποια συγκεκριμένη προβλεπόμενη περιοχή εγκατάστασης, παρόλο που μπορούν να λειτουργούν μόνιμα. Επιπλέον στην Ελλάδα παρατηρείται έντονα το φαινόμενο της παρανομίας όσον αφορά την λειτουργία των οίκων ανοχής. Εντελώς διαφορετική είναι η κατάσταση στην Ταϊλάνδη και η περιοχή Πατάγια, καθώς η λειτουργία των οίκων ανοχής είναι παράνομη, όμως αυτοί υπάρχουν σε μεγάλο αριθμό. Το μοντέλο της Ολλανδίας φαίνεται να προσπαθεί να υιοθετήσει η Ταϊλάνδη με την διαφορά ωστόσο να φαίνεται στην νομοθεσία. Η Ολλανδία όπως αναφέρθηκε και παραπάνω, παρουσιάζει το πιο σωστό μοντέλο είτε σε θέμα

χωροθέτησης των οίκων ανοχής είτε σε θέμα νομοθεσίας και αντιμετώπισης των εργαζόμενων γυναικών.

Στην συνέχεια ακολουθούν τα συμπεράσματα που απορρέουν από την περίπτωση μελέτης, δηλαδή την Θεσσαλονίκη. Όπως φαίνεται και από την ιστορική αναδρομή της πορνείας και των οίκων ανοχής στην Θεσσαλονίκη, η πόλη είχε από τον 19^ο αιώνα αυξημένη δραστηριότητα. Οι οίκοι ανοχής ανάλογα με την χρονική περίοδο αλλά και τις συνθήκες που επικρατούσαν στην πόλη άλλαζαν τοποθεσία προκειμένου να είναι προσιτοί στους πελάτες. Κατά την πάροδο των χρόνων όπως αναφέρθηκε και παραπάνω, η λειτουργία των οίκων ανοχής άρχισε να προκαλεί προβλήματα στους κατοίκους και επομένως στις δημοτικές αρχές. Η στάση αυτή κυρίως από τους ντόπιους, αντικατοπτρίζει την αντίληψη των ανθρώπων σχετικά με την λειτουργία των οίκων ανοχής τότε και τώρα. Με τα χρόνια η λειτουργία αυτή άρχισε να δημιουργεί προβλήματα στους πληθυσμούς, σε αντίθεση με τα αρχαιότερα χρόνια που φαίνεται να εντασσόταν ομαλά στις λειτουργίες της πόλης. Πλέον παρατηρούμε ανθρώπους προκατειλημμένους ενάντια στους οίκους ανοχής, μια εικόνα που δεν συνδέεται σε καμία περίπτωση με αυτή του παρελθόντος.

Όσον αφορά τις «παραβιάσεις» σχετικά με τις χρήσεις που αναφέρονται στους Ν.2734/99 και Ν.4238/2014 στην σημερινή τοποθεσία των οίκων ανοχής, αυτές δεν είναι αρκετές. Αυτό συμβαίνει εξαιτίας της εγκύκλιου που έβγαλε ο Δήμος Θεσσαλονίκης, ο οποίος φρόντισε να βολέψει τους οίκους ανοχής προς δικό του όφελος πάντα, αποτρέποντας την εγκατάσταση χρήσεων που θα μπορούσαν νόμιμα να υπήρχαν εκεί. Η μόνη παραβίαση που υπάρχει σήμερα είναι στο ξενοδοχείο 5 αστέρων Porto Palace. Από την άλλη, ακόμα και στην περίπτωση που σχεδιάζαμε με βάση την κάθε χρήση από αυτές που αναφέρονται στην νομοθεσία, το αποτέλεσμα εξακολουθεί να είναι το ίδιο. Η ξενοδοχειακή μονάδα Porto Palace είναι αυτή που αποκλείει την λειτουργία οίκων ανοχής. Αυτό σημαίνει ότι στην περίπτωση της Θεσσαλονίκης και με βάση την σημερινή περιοχή εγκατάστασης των οίκων ανοχής, είτε σχεδιάζοντας με τον έναν ή με τον άλλον τρόπο, η χρήση που επηρεάζει η επηρεάζεται είναι η ίδια.

Η σύγκριση που έγινε μεταξύ του Βόλου και της Θεσσαλονίκης, συνέβαλλε στο να γίνει κατανοητό ότι το πρόβλημα της χωροθέτησης των οίκων ανοχής απασχολεί και άλλες πόλεις και μάλιστα σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό. Επίσης εξαιτίας της ισχύουσας

νομοθεσίας, παρατηρείτε στην πόλη του Βόλου το έντονο φαινόμενο της καταπάτησης της αλλά και η σιωπή - αδιαφορία από τις τοπικές αρχές. Ο Βόλος αποτελεί ένα τρανό παράδειγμα καταπάτησης της νομοθεσίας.

Η ένταξη των οίκων ανοχής σε κάποια κατηγορία χρήσεων γης κρίνεται απαραίτητη για πολλούς λόγους. Οι Ιδιαίτερες Χρήσεις γης φαίνεται να είναι η μοναδική επιλογή, η οποία περιλαμβάνει χρήσεις οι οποίες θα μπορούσαν να «ταιριάζουν» με αυτούς. Παρόλα αυτά, ακόμα και με την ένταξη των οίκων ανοχής στις Ιδιαίτερες Χρήσεις, μέσα στην πόλη αποκλείονται πολλές περιοχές. Για τον λόγο αυτό θα ήταν πολύ χρήσιμο να γίνει και τροποποίηση της ισχύουσας νομοθεσίας στις περιοριστικές της ακτίνες.

Η νέα προτεινόμενη περιοχή εγκατάστασης αλλά και η νέα μορφή οίκων ανοχής θα βοηθήσει σε μεγάλο βαθμό στην διάχυση τους μέσα στην πόλη με την ταυτόχρονη προβολή τους. Η περιοχή αυτή σίγουρα θα προσελκύσει νέους επισκέπτες δίνοντας οικονομικά οφέλη στον Δήμο αλλά και στους κατοίκους. Γενικά το έργο αυτό θα έχει θετικές επιπτώσεις σε όλους του τομείς όπως αναφέρθηκε και παραπάνω, αρκεί όμως να γίνει αποδεκτό και από τους κατοίκους ώστε να αναπτυχθεί μια σωστή και εύφορη σχέση. Το έργο αυτό φαίνεται να ωφελεί οικονομικά και τον επενδυτή μέσα από τα έσοδα που θα του φέρει.

Το μοναδικό πρόβλημα, από την στιγμή που έχουν βρεθεί τα κεφάλαια, φαίνεται να είναι οι κάτοικοι, οι οποίοι σύμφωνα με την επιτόπια έρευνα που πραγματοποιήθηκε φάνηκε να αντιδρούν έντονα στο έργο αυτό. Παρόλο που η πληθυσμιακή πυραμίδα της περιοχής είναι νεανική προς ώριμη, οι απόψεις των κατοίκων για τους οίκους ανοχής παραμένουν οπισθοδρομικές.

Βιβλιογραφία

Ελληνική

Ηλεκτρονικές εφημερίδες

Ζωή. (2014, Ιανουάριος 17) Η παραγκούπολη του αγοραίου έρωτα: Η περιβόητη «κόκκινη συνοικία» της Ινδίας όπου χιλιάδες κορίτσια εξωθούνται στην πορνεία, από <https://www.iefimerida.gr/>

Καλλιαντέρης, Κ. (2018, Μάιος 16). Χωριό Σοναγκάτσι, Ινδία: Ο τόπος που ζει από την πορνεία. Pagenews, από <https://www.pagenews.gr>

Κανίστρας, Η. (2009, Οκτώβριος 22). Κύκλωμα προωθούσε νεαρές στην πορνεία μέσω Διαδικτύου. Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ. <http://www.kathimerini.gr/373820/article/epikairothta/ellada/kyklwma-prow8oyse-neares-sthn-porneia-mesw-diadiktyou>

Κατσάκος, Π.(2011, Δεκέμβριος 16). Απελάσεις για τις παράνομες πόρνες με AIDS. ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ , από <https://www.protothema.gr/greece/article/165813/apelaseis-gia-tis-paranomes-pornes-me-aids/>

Κιούση, Γ.(2014, Νοέμβριος 2). Ιερόδουλες, νυν και αεί. ΕΛΕΥΤΕΡΟΤΥΠΙΑ, από <http://www.enet.gr/?i=news.el.article&id=454786>

Χάνου, Ε. (2018, Οκτώβριος 1). «Κόκκινα φανάρια» στον Βόλο με όρους... πολεοδομίας. Καθημερινή εφημερίδα της Μαγνησίας. Ταχυδρόμος, από <https://www.taxydromos.gr>

Χριστοδούλου , Κ. (2014, Σεπτέμβριος 16). Χάρτης: Η πορνεία στην Ευρώπη το 2016. News247, από <https://www.news247.gr>

Ιστοσελίδες

Ανδριόπουλος, Θ. (2017, Μάιος). Οίκοι αν(τ)οχής. <https://www.athenssocialatlas.gr/%CE%AC%CF%81%CE%B8%CF%81%CE%BF%CE%BF%CE%AF%CE%BA%CE%BF%CE%B9-%CE%B1%CE%BD%CF%84%CE%BF%CF%87%CE%AE%CF%82/> . Πρόσβαση: 17/9/2019

Δραγωνέα, Δ. (2017, Νοέμβριος 20). Ο Δημήτρης Είναι ο Πρώτος Έλληνας Σεξουαλικός Βοηθός για Άτομα με Αναπηρία. <https://www.vice.com/gr/article/ne3mzq/o-dhmrhs-einai-o-prwtos-ellhnas-se3oyalikos-boh8os-gia-atoma-me-anaphria>. Πρόσβαση: 15/11/2019

- Δρίκος, Θ. Έρωτας και Αιγείο: Η πορνεία στην Ερμούπολη το 19^ο αιώνα.
<http://eyploia.epyna.eu/modules.php?name=News&file=article&sid=2144>.
Πρόσβαση: 17/9/2019
- Κίτσου, Σ. (2014). Ηθική, Δίκαιο και κόκκινα φανάρια. <http://propaganda.gr/ithiki-dikeo-ke-kokkina-fanaria/> . Πρόσβαση 16/2/2019
- Κουκουμάς, Κ. (2014). Το « Ξεσπίτωμα» των Πορνείων της Θεσσαλονίκης.
<https://www.vice.com/gr/article/nzjpvd/to-ksespitoma-twn-porneiwn-tis-thessalonikis>.
Πρόσβαση 22/3/2019
- Μάμμη, Ε. (2014, Μάιος 2). Οι 10 πιο περίεργοι νόμοι για την πορνεία στον κόσμο.
<http://www.thetoc.gr/people-style/article/oi-10-pio-periergoi-nomoi-gia-tin-porneia-ston-kosmo>. Πρόσβαση 22/3/2019
- Μαντούκας, Μπ.(2014, Νοέμβριος 23). Σουηδία: Πορνεία τέλος;.
<https://square.gr/souidia-pornia-telos/5210>. Πρόσβαση: 26/5/2019
- Πανάγος ,Κ. Το έγκλημα της σωματεμπορίας στη σύγχρονη Ελλάδα: ένα νοσηρό φαινόμενο.
<http://pacific.jour.auth.gr/emmeis/?p=1722>. Πρόσβαση: 22/5/2019
- Σώλου, Τ.(2017, Ιούλιος 17). Βούρλα, ένα δημόσιο πορνείο στη Δραπετσώνα που έφτιαξε το κράτος και φρουρούσε η αστυνομία. https://www.huffingtonpost.gr/entry/-12456_gr_17454016. Πρόσβαση: 17/9/2019
- Τομπέα, Ε.(2005, Οκτώβριος 5). Πως το διαδίκτυο έχει αλλάξει την πορνεία.
<http://socialpolicy.gr/2015/10/πώς-το-διαδίκτυο-έχει-αλλάξει-την-πορν.html>.
Πρόσβαση 25/5/2019
- Τσατσαρίδου, Σ. (2019, Μάρτιος 12). Η πορνεία στην σύγχρονη Ελλάδα.
<https://thesafiablog.com/2019/03/12/analysis-tsatsaridou/>. Πρόσβαση: 26/5/2019
- Σώλου, Τ.(2017, Ιούλιος 17). Βούρλα, ένα δημόσιο πορνείο στη Δραπετσώνα που έφτιαξε το κράτος και φρουρούσε η αστυνομία. https://www.huffingtonpost.gr/entry/-12456_gr_17454016. Πρόσβαση: 17/9/2019
- Χαρίτου, Α. (2012). Τι κάνουν οι Έλληνες στην Ταϊλάνδη τον χειμώνα.
https://www.oneman.gr/keimena/men_s_only/sex/ti-kanoun-oi-ellhnes-sthn-tailandhton-xeimwna.1996080.html. Πρόσβαση: 22/8/2019
- Δέκα χώρες που ανθεί ο σεξοτουρισμός. Ποια ευρωπαϊκά κράτη βρίσκονται στην λίστα... <https://www.mixanitouxronou.gr/10-chores-pou-anthi-o-sexotourismos/>.
Πρόσβαση: 17/9/2019
- Η παγκόσμια πρωτεύουσα του σεξ που έχει πάνω από 27.000 ενεργές ιερόδουλες.
<https://www.tilestwra.com/pagkosmia-protevousa-tou-s-echi-pano-apo-27-000-energes-ierodoules/>. Πρόσβαση: 22/8/2019

Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΑΝΘΡΩΠΩΝ – ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ ΤΟΥ
ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΩΣ.

[http://diotima.org.gr/wp-](http://diotima.org.gr/wp-content/uploads/2018/12/%CE%9D%CE%9F%CE%9C%CE%99%CE%9A%CE%9F-%CE%A0%CE%9B%CE%91%CE%99%CE%A3%CE%99%CE%9F-1.pdf)

[content/uploads/2018/12/%CE%9D%CE%9F%CE%9C%CE%99%CE%9A%CE%9F-%CE%A0%CE%9B%CE%91%CE%99%CE%A3%CE%99%CE%9F-1.pdf](http://diotima.org.gr/wp-content/uploads/2018/12/%CE%9D%CE%9F%CE%9C%CE%99%CE%9A%CE%9F-%CE%A0%CE%9B%CE%91%CE%99%CE%A3%CE%99%CE%9F-1.pdf).

Πρόσβαση: 15/9/2019

Οίκοι ανοχής.

https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9F%CE%AF%CE%BA%CE%BF%CF%82_%CE%B1%CE%BD%CE%BF%CF%87%CE%AE%CF%82. Πρόσβαση: 16/9/2019

Πορνεία στην αρχαία Ελλάδα.

https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%A0%CE%BF%CF%81%CE%BD%CE%B5%CE%AF%CE%B1_%CF%83%CF%84%CE%B7%CE%BD_%CE%B1%CF%81%CF%87%CE%B1%CE%AF%CE%B1_%CE%95%CE%BB%CE%BB%CE%AC%CE%B4%CE%B1. Πρόσβαση : 17/9/2019

Το TRAFFICKING στην Ελλάδα.

<http://www.nath.gr/nostos/istoriko%20trafficking.html>. Πρόσβαση: 16/9/2019

1109. <https://1109.gr/index.php>. Πρόσβαση: 16/9/2019

(2009, Φεβρουάριος 26). ΗΠΑ: Φως στα δίκτυα του τράφικινγκ.

<https://www.kathimerini.gr/1011924/article/epikairothta/ellada/hpa-fws-sta-diktya-toy-trafikink>. Πρόσβαση: 16/9/2019

(2012, Μάιος 7). Ο χάρτης της πορνείας στην Αθήνα.

<https://metaxourgeio.wordpress.com/2012/05/07/o-xartis-tis-porneias-sto-kentro/>
Πρόσβαση: 17/9/2019

(2012, Μάιος 2). Οργιάζουν οι παράνομοι οίκοι ανοχής στην Αθήνα.

<https://www.newsbeast.gr/society/arthro/344395/orgiazoun-oi-paranomoi-oikoi-anohis-stin-athina>. Πρόσβαση: 17/9/2019

(2012, Μάιος 24). Catharine MacKinnon: Τράφικινγκ, Πορνεία και Ανισότητα.

<https://left.gr/news/catharine-mackinnon-trafikink-porneia-kai-anisotita>. Πρόσβαση :
22/8/2019

(2014, Φεβρουάριος 7). Μουσείο πορνείας άνοιξε στο Άμστερνταμ.

<https://www.newsbeast.gr/world/arthro/641020/mouseio-porneias-anoixe-sto-amsterdam>. Πρόσβαση: 22/5/2019

(2014, Φεβρουάριος 7). Μουσείο πορνείας στο Άμστερνταμ!

<https://crashonline.gr/diethni-nea/9404/%CE%BC%CE%BF%CF%85%CF%83%CE%B5%CE%AF%CE%BF-%CF%80%CE%BF%CF%81%CE%BD%CE%B5%CE%AF%CE%B1%CF%82-%CF%83%CF%84%CE%BF->

%CE%AC%CE%BC%CF%83%CF%84%CE%B5%CF%81%CE%BD%CF%84%CE%B1%CE%BC/. Πρόσβαση: 22/5/2019

(2014, Ιανουάριος 17). Πίσω από τις βιτρίνες του Red Light District στην Καλκούτα.
<https://www.newsbeast.gr/world/arthro/632355/piso-apo-tis-vitrines-tou-red-light-district-stin-kalkouta>. Πρόσβαση 22/3/2019

(2015, Αύγουστος 28). ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΤΡΑΦΙΚΙΝΓΚ.
<https://somatemporaria.wordpress.com/2015/08/28/τι-ειναι-το-τραφικινγκ/#more-62>.
Πρόσβαση: 22/5/2019

(2017, 17 Ιουλίου). Η παγκόσμια πρωτεύουσα του σεξ με τις 27.000 ιερόδουλες.
<https://www.newsbeast.gr/world/arthro/2583480/i-pagkosmia-protevousa-tou-sex-me-tis-27-000-ierodoules>. Πρόσβαση: 25/5/2019

(2017, Νοέμβριος 26) .Λειτουργούν παράνομα οίκους ανοχής σε σπίτια του Airbnb.
<http://www.gazzetta.gr/plus/diethni/article/1166361/leitoyrgoyn-paranoma-oikoys-anohis-se-spitia-toy-airbnb>. Πρόσβαση: 29/9/2019

(2017, Μάιος 13). Τα ενοικιαζόμενα της Airbnb γίνονται οίκοι ανοχής.
<https://www.insider.gr/eidiseis/kosmos/44494/ta-enoikiazomena-tis-airbnb-ginontai-oikoi-anohis>. Πρόσβαση : 29/9/2019

(2018, Φεβρουάριος 13). «Σβήνουν» τα «κόκκινα φανάρια» στο Άμστερνταμ.
<https://www.reader.gr/news/diethni/svinoynta-ta-kokkina-fanaria-sto-amsterntam>.
Πρόσβαση 7/3/2019

(2018, Ιανουάριος 18). Σουηδία: πορνεία τέλος;... <http://www.elogiki.gr/souidia-porneia-telos/>. Πρόσβαση 22/3/2019

(2018, 2 Φεβρουαρίου). Πορνεία – μια μορφή βίας κατά των γυναικών που πρέπει να καταργηθεί. <https://24h.com.cy/2018/02/pornia-mia-morfi-vias-kata-ton-gynekon-pou-prepi-na-katargithi/>. Πρόσβαση: 15/11/2019

(2019, Μάρτιος 28) . Τέλος οι βόλτες στα κόκκινα φανάρια του Άμστερνταμ.
<https://www.cnn.gr/news/kosmos/story/170803/telos-oi-voltes-sta-kokkina-fanaria-toy-amsterntam>. Πρόσβαση: 17/9/2019

(2019, Ιούλιος 3). Αναμορφώνει τα «κόκκινα φανάρια» του Άμστερνταμ η πρώτη γυναίκα δήμαρχος της πόλης.
<https://www.kathimerini.gr/1032109/article/epikairothta/kosmos/anamorfwnei-ta-kokkina-fanaria-toy-amsterntam-h-prwth-gynaika-dhmarxos-ths-polhs>. Πρόσβαση: 17/9/2019

(2019). Που είναι νόμιμη η πορνεία; <http://propaganda.gr/prop-news/pou-ine-nomimi-i-pornia/>. Πρόσβαση 16/2/2019

ΕΛΣΤΑΤ

Βιβλία

Φραγκόπουλος, Γ. (2018). Περιβαλλοντική ανισότητα, χώρος, πολιτισμικές αναπαραστάσεις και κοινωνικές πρακτικές.

Νομοθεσία

N.2734/99

N. 3310/55

N.1193/81

N. 3032/22

N.4238/2014

Προεδρικό Διάταγμα 59/ 2018

Ξένη**Επιστημονικά περιοδικά**

Ashworth , G.J. , White, P.E., Winchester H.P.M (1988). The red-light district in the West European city: A neglected aspect of the urban landscape, *Geoforum* , Pages: 201-212

Boels, D. & Verhage , A. (2016) . Prostitution in the neighbourhood: Impact on residents and implications for municipal regulation . *International Journal of Law, Crime and Justice*, Pages: 43-56

Greenberg, M. (1993). Proving environmental inequity in siting locally unwanted land uses, *HeinOnline*

Hubbard, P. (1998). Community Action and the Displacement of Street Prostitution: Evidence from British Cities, *Geoforum*, Pages: 269-286

Hubbard , P. & Whowell, M. (2008). Revisiting the red light district: Still neglected, immoral and marginal?, *Geoforum*, Pages:1743- 1755

Jan G. Brouwer, Michel Vols (2018). Regulation of Prostitution in the Netherlands: Liberal Dream or Growing Repression?

Kevin, D. "Environmental Racism" And Locally Undesirable Land Uses: A Critique Of Environmental Justice Theories and Remedies. University of Virginia.

Neuts, B., Devos T. , Dirckx, T. (2014). Turning off the red lights: Entrepreneurial urban strategies in ‘DeWallen’ Amsterdam, *Applied Geography*, Pages 37-44

Popper, F. J. (1983). LULUs: Locally Unwanted Land Uses. Resources.

Sasajima, H. (2013). From red light district to art district: Creative city projects in - Yokohama's Kogane-cho neighborhood. Cities. Pages: 77-85

Σε βιβλία

Ditmore, M. (2011). Prostitution and sex work. California, Colorado, England: GREENWOOD

Nicholas, L. & Brendan, G. (1998). Justice, Notice and Nature. An exploration of political ecology, London and New YORK: Routledge

Σε ιστοσελίδες

Bass, A.(2017, 14 March) . Legal prostitution zones reduce incidents of rape and sexual abuse. https://www.huffpost.com/entry/legal-prostitution-zones-reduce-incidents-of-rape-and_b_58c83be1e4b01d0d473bce8a?guce_referrer=aHR0cHM6Ly93d3cuZ29vZ2xlLmNvbS8&guce_referrer_sig=AQAAAFHcliH6hUFpJIzA0UZTwVFohQk0JC0WTpu1n1qQiceYpbnzrjxTCqGNqEJuZYcRsBvguqqICjKT27TIQz2bLwwwSMFVTYEZGJJ4vae1e24Ddmil4zRTbU7zn3_lkJvkJhdWB28_-TiiW3jYH8ufNmOPsBs-u5rS-fNqodFE5Y63&guccounter=2. Πρόσβαση: 25/3/2019

Bindel J. (2018, 13 February). The red light district of Amsterdam could soon be a distant memory – here's why. <https://www.independent.co.uk/voices/amsterdam-red-light-district-failing-prostitution-sex-work-decriminalisation-doesnt-work-holland-a8206511.html>. Πρόσβαση: 21/2/2019

Dyer, J. (2016, 11 February) Swedish Sex Workers Are Using Airbnb to Get Around the Law. https://www.vice.com/en_us/article/3kw4nw/swedish-sex-workers-are-using-airbnb-to-get-around-the-law. Πρόσβαση: 12/9/2019

Hulme, K. (2017, 21 November).A Guide to Pattaya's Red Light District. <https://theculturetrip.com/asia/thailand/articles/a-guide-to-pattayas-red-light-district/>. Πρόσβαση: 12/9/2019

Hulme, K. (2017, 23 August). The History of Prostitution in Thailand. <https://theculturetrip.com/asia/thailand/articles/the-history-of-prostitution-in-thailand/>. Πρόσβαση: 25/5/2019

Marga, I. (2019, 21 March). Amsterdam to Ban Tours of Its Red-Light District. <https://www.nytimes.com/2019/03/21/world/europe/amsterdam-tours-red-light-district.html>. Πρόσβαση: 25/5/2019

Mark (2009, 27 August). History of The Red Light District. <https://whatyoushouldknowaboutamsterdam.wordpress.com/2009/08/27/history-of-the-red-light-district/> , Πρόσβαση: 15/3/2019

Mark (2009, 27 August). What you should know about Amsterdam. <https://whatyoushouldknowaboutamsterdam.wordpress.com/2009/08/27/history-of-the-red-light-district/>. Πρόσβαση: 25/5/2019

Mikkelson D. (2007, 9 July). Etymology of Red Light District. <https://www.snopes.com/fact-check/red-light-district/> , Πρόσβαση: 19/3/2019

Moore, J.(2014, 10 July). In Sweden Being A Prostitute Is Legal – But Paying One Isn't. <https://www.buzzfeednews.com/article/jinamoore/in-sweden-being-a-prostitute-is-legal-but-paying-one-isnt>. Πρόσβαση: 25/3/2019

Nevez, C. (2019, 29 May). A guide to Amsterdam's Red Light District. <https://www.lonelyplanet.com/articles/a-guide-to-amsterdams-red-light-district>. Πρόσβαση:12/9/2019

Pantazi, C. (2014, 2 June) . Red Light Secrets: Amsterdam's new Museum of Prostitution. <https://www.thrillist.com/travel/nation/prostitution-museum-red-light-secrets-opens-in-the-heart-of-amsterdam-s-red-light-district-thrillist-nation>. Πρόσβαση : 24/3/2019

Ravishankar, S. (2015, 1 July) . Inside Sonagachi, Asia's largest red-light district. <https://www.aljazeera.com/indepth/features/2015/06/sonagachi-asia-largest-red-light-district-150628100051371.html>. Πρόσβαση : 24/3/2019

Samudranil (2015, 20 August). Legalising Prostitution in India. <https://www.mapsofindia.com/my-india/india/legal-prostitution-in-india>. Πρόσβαση: 25/3/2019

Scott, M. & Dedel, K. (2006). Street Prostitution 2nd Edition. <https://popcenter.asu.edu/content/street-prostitution-2nd-ed-0>. Πρόσβαση: 11/9/2019

Shelton, J. Rules and Etiquette You Need to Know in Amsterdam's Red Light District. <https://www.ranker.com/list/amsterdam-red-light-district-rules/jacob-shelton?page=2>. Πρόσβαση: 25/5/2019

Sweden's Prostitution Solution: Why Hasn't Anyone Tried This Before?. <https://www.laprogressive.com/swedish-prostitution/>. Πρόσβαση: 12/9/2019

Trilling, H. (2017, 1 March). Holland's legal prostitution zones reduce rape: New research. <https://journalistsresource.org/studies/government/criminal-justice/legal-prostitution-reduce-rape-holland/>. Πρόσβαση: 25/3/2019

Red Light District Amsterdam. <https://www.amsterdam.info/red-light-district/> , Πρόσβαση: 21/2/2019

Policy : Prostitution. <https://www.amsterdam.nl/en/policy/policy-health-care/policy-prostitution/>. Πρόσβαση : 25/3/2019

Prostitution in India. https://en.wikipedia.org/wiki/Prostitution_in_India. Πρόσβαση: 25/3/2019

Prostitution Information Center in Amsterdam.
<https://www.amsterdam.info/prostitution/pic-amsterdam/>. Πρόσβαση:12/9/2019

Prostitution , Migration and Urban Territory. <http://www.mascontext.com/issues/10-conflict-summer-11/prostitution-migration-and-urban-territory/> . Πρόσβαση : 24/3/2019

The Sex Industry in Thailand.
<https://www.lonelyplanet.com/thailand/bangkok/background/other-features/b9e4d08a-a917-4bbb-8329-656c5e62bdd6/a/nar/b9e4d08a-a917-4bbb-8329-656c5e62bdd6/357640>. Πρόσβαση:25/3/2019

Tippelzone. <https://www.wikisexguide.com/wiki/Tippelzone>. Πρόσβαση: 11/9/2019

(1996) PREVENTION AND SUPPERESSION OF PROSTITUTION ACT.
<https://prostitution.procon.org/sourcefiles/ThailandBE2539.pdf>. Πρόσβαση: 25/3/2019

(2017, 9 October).The forgotten children of Sonagachi.
<https://newint.org/features/web-exclusive/2017/10/09/forgotten-children-sonagachi>. Πρόσβαση : 24/3/2019

(2017, 24 April). Sweden's Sex Industry: Then and Now.
<https://eurosexscene.com/sweden-sex-industry-then-and-now/>. Πρόσβαση: 25/3/2019

(2018, 29 March). Asia 'biggest' red light district gets makeover.
<https://www.bbc.com/news/world-asia-india-43581120>. Πρόσβαση: 25/5/2019

Παράρτημα

Ερωτηματολόγιο

1^η ερώτηση: Γνωρίζεται ποιές είναι οι ιδιαίτερες χρήσεις γης (ΝΑΙ ή ΟΧΙ);

2^η ερώτηση: Θα θέλατε κάποια από τις ιδιαίτερες χρήσεις γης στην γειτονιά σας(ΝΑΙ ή ΟΧΙ);

3^η ερώτηση: Θα θέλατε να ενταχθούν οι οίκοι ανοχής σε κάποια κατηγορία χρήσεων γης ώστε να λαμβάνονται υπόψη και στον σχεδιασμό ; (ΝΑΙ ή ΟΧΙ ή Δεν με ενδιαφέρει)

4^η ερώτηση: Θα θέλατε να εγκατασταθούν οίκοι ανοχής στην περιοχή σας (ΝΑΙ ή ΟΧΙ) ;

5^η ερώτηση: Για ποίον λόγο; (αν η απάντηση είναι ναι)

1. Για ανάπτυξη της οικονομίας
2. Για προσωπική ψυχαγωγία
3. Για την αναβάθμιση της περιοχής
4. Για την τουριστική ανάπτυξη

• Για ποίον λόγο; (αν η απάντηση είναι όχι)

1. Για την υποβάθμιση της περιοχής
2. Γιατί θα προσελκύσει χαμηλότερες κοινωνικές ομάδες
3. Γιατί θα αυξηθεί η εγκληματικότητα
4. Γιατί θα υποβαθμιστεί η οικονομία της